

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК СХІ

П'ЯТНИЦЯ, 16 ЛИПНЯ 2004 РОКУ

ЧИСЛО 29

VOL. СХІ

FRIDAY, JULY 16, 2004

No. 29

Уряд виправдовується за реверс нафтопроводу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Зустрівши гостру і аргументовану критику за рішення використовувати нафтопровід „Одеса-Броди“ не в напрямі Європи, а в зворотньому, уряд Віктора Януковича змушений виправдовуватися: мовляв, цей крок – тимчасовий, зумовлений короточасними обставинами, й коли вони зміняться, реверс буде скасовано. В повідомленні пресової служби Кабінету Міністрів від 13 липня є запевнення, що „продовжується створення комерційних та організаційних передумов для транспортування нафтопроводом „Одеса-Броди“ легкої каспійської нафти в Європу“.

Однак головний зміст цього повідомлення знову ж зводиться до заперечення доцільності прямого використання проводу „Одеса-Броди“. Уряд залишається при переконанні, що реверс був єдиним виходом зі становища, оскільки в найближчі три роки нафта в напрямі Бродів потекти не може через низку причин:

- по-перше, ще нема нафтопроводу для виходу до північно-європейських ринків (польського, німецького), і їх проєктування та будівництво займе щонайменше три роки (орієнтовна вартість будівництва – 500 млн. євро, тим часом не створено належних умов для інвестицій, без котрих будівництво неможливе);

- по-друге, нема технічної можливості pompвання легких сортів нафти теперішньою системою європейських нафтопроводів (мінімальні необхідні інвестиції становлять 45 млн. євро);

- по-третє, нафтова база у Каспійському регіоні ще не розбудована належним чином. Заплановані на найближчі три роки видобутки нафти розподілені за головними експортними напрямками, серед яких не числиться напрям від Одеси до Бродів;

- по-четверте, необхідно повернути 884 млн. грн., державним підприємствам, які інвестували цю суму в будівництво нафтопроводу „Одеса-Броди“ та морського нафтового терміналу „Південний“, оскільки і провід, і термінал практично простоюють вже понад два роки.

Тому, підкреслюється в повідомленні уряду, пропозиція російсько-британської компанії ТНК-Бі-Пі передавати проводом „Одеса-Броди“ російську нафту „значно переважає за своїми економічними показниками пропозиції інших компаній, які передбачають транспортування цим нафтопроводом каспійської нафти в напрямку Чехії та Польщі“. Уряд запевняє, що цей проєкт дасть Україні можливість отримати 91,8 млн.дол. (одноразово).

Знов-таки, щоб пом'якшити критику на свою адресу, уряд наприкінці цього повідомлення „підтверджує свою зацікавленість у розвитку Євразійського нафтогазового коридору, а саме: у добудові нафтопроводу Броди-Плоцьк“.

Менш переконливими ці аргументи здаються, коли їх виражувати в геополітичному контексті, зокрема у світлі взаємин України з Заходом. Наприклад, на думку Посла США в Україні Джона Гербста, реверсне використання проводу „Одеса-Броди“ негативно позначиться на цих взаєминах. Відгукуючись на українську нафтову проблему, Посол США у розмові з кореспондентами Радіо „Свобода“ та інших інформаційних агентств 12 липня сказав: „Прийняття рішення змінити напрям нафтогону не може не позначитись на енергетичній незалежності України, на добробуті українців і налагодженні стосунків між Україною і

(Закінчення на стор. 3)

Праця розвідки дала привід для гострої критики

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Підсумковий звіт Сенатського комітету з питань розвідки обсягом 511 сторінок, оприлюднений в п'ятницю, 9 липня, гостро критикує працю Центрального Розвідувального Управління (СІА) стосовно Іраку – зокрема за перебільшення загрози, яку становила іракська зброя масового знищення, та ігнорування очевидних фактів. У звіті зазначається, що розвідка США не приділила належної уваги висловлюванню сумнівів.

Сенатський комітет не підтримав звинувачень на адресу адміністрації Президента Джорджа Буша у тому, нібито вона чинила тиск на ЦРУ, аби домогтися вислідів, потрібних їй для виправдання війни в Іраку.

Звіт в першу чергу спрямований проти ЦРУ, маючи на увазі неуспіхи розвідки стосовно Іраку та кволу передвоєнну розвідувальну працю, перебільшення непідтверджених фактів щодо іракської зброї масового знищення.

Голова Сенатського комітету Пет Робертс (Р-Кензас), заявив, що розвідка підтримала збройний плян щодо Іраку, базуючись на припущеннях, які були „необґрунтовані та в більшості не підтримані достовірними тоді розвідувальними матеріалами“.

Перед війною американська розвідка доповідала Президентові, Конгресові та громадськості, що Садам Гусейн має нагромаджені запаси хемічної та біологічної зброї, й коли це залишити без будь-якої реакції, то він, правдоподібно, матиме ядерну зброю впродовж наступного десятиріччя. „Сьогодні ми знаємо, що ці припущення були неправильними,“ – сказав П. Робертс.

Сенатор Джей Рокефелер, чільний демократ у 18-членному комітеті, підкреслив, що „погану інформацію вжито для воєнної справи. Якщо б ми знали те, що знаємо сьогодні, Конгрес ніколи б не проголосував за війну“. Ці недотягнення розвідки будуть переслідувати безпеку Америки впродовж багатьох поколінь. Довір'я до нас в світі зникає. Ми роз'ятрили глибоку ненависть до нас, американців, у мусульманському світі, котра збільшатиметься. Прямий наслідок цього, – наша країна є більше вразливою сьогодні, як будь-коли перед тим“ – сказав він.

П. Робертс, вияснюючи підсумки звіту, також покликався на деякі точки припущень Національної розвідки, з 4 жовтня 2002 року, які були „перебільшені або не підтримані свіжими звітами розвідки“. Серед них: Ірак перебудовує свою ядерну програму, має хемічну та біологічну зброю і завершує працю над безпілотними літальними апаратами, котрі, правдоподібно, будуть вживані для розповсюдження біологічних чинників під час війни. Крім того, розвідка не змогла точно та повною мірою пояснити Конгресові сумнівні інформації у вищезгаданих публікаціях.

В основному причини для воєнного вторгнення в Іраку ґрунтувалися на „неточній“ інформації. У висліді Президент Джордж Буш і Конгрес втягнули країну у війну, базуючись на тій „неточній“ інформації, представлений розвідкою, – підкреслив П. Робертс.

(Закінчення на стор. 4)

Завершилася зустріч „Україна - ЕС“

Ян Петер Балкененде

підкреслив, що Україна зможе отримати статус країни з ринковою економікою, як тільки на законодавчому рівні врегулює питання, пов'язані з банкрутством і ціноутворенням.

Раніше міністер закордонних справ Голландії Бернард Бот підтвердив, що на цій зустрічі Україні не буде надано статусу країни з ринковою економікою. Він сказав журналістам, що Україна йде таким шляхом, якого від неї очікує Європейський союз, але на запитання, чи готовий ЕС на сьогоднішній день надати Україні статус країни з ринковою економікою, він однозначно відповів – „Ні“.

Головними темами переговорів були питання надання Україні статусу країни з ринковою економікою та праця над так званим пляном дій, що накреслює перспективи подальших взаємин. Але ці ключові питання залишилися відкритими. Президент Єврокомісії Романо Проді висловив

ГАГА, Голандія. – 8 липня завершилася зустріч „Україна-ЕС“. Це остання зустріч Леоніда Кучми, як Президента України, з європейськими керівниками. Під час спільної прес-конференції з Л. Кучмою та Президентом Єврокомісії Романо Проді після завершення зустрічі „Україна-ЕС“, прем'єр-міністр Голандії Ян Петер Балкененде, який очолював зустріч,

сподівання, що плян дій буде готовий до підписання у жовтні-листопаді, а надання Україні статусу країни з ринковою економікою може відбутися, за його словами, ще швидше. Сторони підписали угоду, яка передбачає відрядження українських правоохоронців для участі в поліційних акціях Євросоюзу у Македонії та Боснії.

На усіх зустрічах лунали заклики європейських представників провести чесні та справедливі президентські вибори. Л. Кучма сказав, що готовий прийняти необмежену кількість спостерігачів від Європейського союзу. Все ж таки Л. Кучма вважає Україну не готовою до вступу в Європейський союз. Після зустрічі „Україна-ЕС“ Президент Л. Кучма сказав, що ні політично, ні економічно Україна не готова приєднатися до ЕС, і її економіка не здатна буде витримати конкуренцію з підприємствами Євросоюзу. Стосовно Пляну дій „Україна-ЕС“, то Л. Кучма повідомив, що Україна розраховує підписати його до грудня. „Найпізніше – у листопаді“, – сказав він.

Пропозиція Єврокомісії укласти Європейську сусідську угоду не відповідає інтересам України, заявив 9 липня Президент Кучма. На думку українського провідника, запропонований ЕС документ фактично закріплює за Україною теперішній статус сусіда Євросоюзу, що, ймовірно, призведе до замороження взаємин на теперішньому рівні.

Під час зустрічі сторони висловили готовність до листопада цього року завершити працю над іншим важливим документом – Пляном дій „Україна-ЕС“. Українська сторона наполягає, щоб ця угода відкривала реальну перспективу поширення на Україну чотирьох свобод – руху товарів, послуг, капіталів та людей.

За матеріалами ЗМІ

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ситуація зі засобами масової інформації в Україні

НЮ-Йорк. – В оприлюдненому 9 липня американською правозахисною організацією „Дім Свободи“ (Freedom House) звіті знавці доходять висновку, що напередодні виборів в Україні громадяни не можуть отримати об'єктивної інформації про їх перебіг. Основна причина – тиск на засоби масової інформації та їх залежність від олігархічних кланів. Експерти „Дому Свободи“ прийшли до висновку, що стан свободи слова у Україні погіршується навіть у порівнянні з виборами до українського парламенту 2002 року. Понад 90 відсотків загальнонаціональних та регіональних газет та 95 відсотків електронних ЗМІ піддаються цензурі в Україні. Основна її ознака – темники, які розповсюджуються з Адміністрації Президента. За висновками неурядової американської організації в Україні, „існують усі ознаки неспроможності ЗМІ запропонувати неспотворену передвиборчу інформацію, перш за все через залякування з боку влади“. У звіті „Дому Свободи“ мовиться про конкретні факти залякування журналістів та закриття ЗМІ через їхню критичну позицію до влади.

В Україні обіцяють більше навчати українською

КИЇВ. – Міністерство освіти України плянує збільшити обсяги викладання у школах української мови та літератури. Міністр Василь Кремень 13 липня сказав на міжвідомчому засіданні у Києві, що українська мова викладатиметься до 12-ої класу включно. На засіданні йшлося про втілення державної мовної політики, ключовим гаслом якої є відродження української мови, сфера офіційного вживання якої до здобуття незалежності України була звужена. Мовна політика в Україні зазнає критики і з боку тих, хто скаржиться на, як стверджується, насильницьку українізацію, і з боку тих, хто дорікає владі за, на думку критиків, порожні гасла на тлі подальшої русифікації. В. Кремень каже, що сьогодні 75 відсотків шкіл навчають українською мовою, стільки ж випускається україномовних підручників.

М. Бродський піде на президентські вибори, щоб агітувати проти В. Януковича

КИЇВ. – У п'ятницю, 9 липня, відбувся VII черговий з'їзд політичної партії „Яблуко“. В ході з'їзду було прийнято рішення підтримати на президентських виборах кандидатуру В. Юшенка. „Яблуко“ є однією з перших партій, що підтримала „народного кандидата“, не будучи членом блоку „Наша Україна“. Крім того, провідник партії „Яблуко“ Михайло Бродський вирішив кандидувати на посаду Президента України шляхом самовисування, повідомив 12 липня перший заступник голови партії „Яблуко“ Юрій Сахно. Він підкреслив, що ще одним головним завданням партії є унеможливити перемогу Віктора Януковича, який „вособлює владу та кланово-олігархічні групи“. Існує багато заходів у рамках законодавства України зробити це – перш за все, розповідати правду про В. Януковича, а та-

кож не допустити фальсифікації виборів. З цією метою на вибори піде М.Бродський. Ю.Сахно підкреслив, що провідник „Яблука“ не знімає свою кандидатуру перед першою турною, а намагатиметься відтягнути голоси „у лівих та В. Януковича“ на сході і на півдні.

Уряд затвердив проєкт саркофагу

КИЇВ. – Український уряд 12 липня затвердив проєкт саркофагу над зруйнованим 18 років тому четвертим енергоблоком Чорнобильської атомної станції. Головними функціями нової оболонки названі захист населення, довкілля та персоналу ЧАЕС від опромінення упродовж ста років, а також перетворення об'єкту укрита на екологічно безпечну систему. Згідно з проєктом, новий саркофаг матиме форму арки. У травні цього року Європейський банк реконструкції та розвитку оголосив тендер на його спорудження.

В. Путіна просять виділити приміщення для Української бібліотеки

МОСКВА. – Українська Всесвітня Координаційна Рада 12 липня звернулася до президента Росії Володимира Путіна і посадника Москви Юрія Лужкова з проханням надати Українській бібліотеці відповідне приміщення. УВКР звернулася до В. Путіна і Ю. Лужкова після того, як заплановане на 1 липня введення в експлуатацію приміщення бібліотеки було відкладено на невизначений термін. Уряд російської столиці у січні минулого року надав українській бібліотеці приміщення, що потребує ремонту, але ремонт не було завершено. Уряд Москви неодноразово виділяв українській бібліотеці приміщення, але пізніше, під різними приводами відкладав їх передання бібліотеці.

Міністр закордонних справ України в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. – 12 липня розпочалася офіційна візита міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка до Ізраїлю на запрошення міністра закордонних справ цієї країни Сильвана Шалом. К. Грищенко зустрівся з Президентом Ізраїлю Моше Кацавом, прем'єр-міністром Арієлем Шароном, міністром закордонних справ С. Шаломом, віце-головою Кнесету Міхашлем Нудельманом, провідником опозиції Шимон Пересом, а також із представниками ізраїльських підприємницьких кіл та української діаспори. Під час візиту обговорено питання двостороннього співробітництва в політичній, економічній, інвестиційній, договірно-правовій, науково-технічній, гуманітарній та інших сферах. На зустрічі з К. Грищенком прем'єр-міністр Ізраїлю наголосив, що Ізраїль задоволений зусиллями, яких докладає Україна для боротьби з антисемітизмом. Зі свого боку К.Грищенко наголосив, що єврейська громада є важливою і невід'ємною складовою українського суспільства. Під час зустрічі К. Грищенко та А.Шарон обговорили проблематику ізраїльсько-палестинського протистояння. К. Грищенко наголосив, що Україна підтримує зусилля в ім'я тривалого миру на Близькому

Сході та підкреслив, що до врегулювання ізраїльсько-палестинського протистояння можна прийти лише шляхом компромісу.

Міжнародні спостерігачі на виборах в Україні

КИЇВ. – Україна запросила представників міжнародних організацій взяти участь у спостереженні на виборах Президента. Міністерство закордонних справ 13 липня надіслало офіційні запрошення Генеральному секретареві Організації з безпеки і співробітництва в Європі Янові Кубишеві, директорів Управління з демократичних інститутів і прав людини ОБСЕ Кристіанові Штрохалові, Генеральному секретареві Ради Європи Вальтерові Швімерові та Генеральному секретареві ООН Кофі Ананові. Також голова Верховної Ради Володимир Литвин надіслав офіційні запрошення керівникам Парламентської асамблеї ОБСЕ, Ради Європи, НАТО, Європейському парламенту. У цих листах висловлюється готовність української влади докласти всіх необхідних зусиль, щоб ці вибори були вільними, чесними й прозорими. День до того представник місії США в Організації з безпеки і співробітництва в Європі Джеймс Кокс запропонував ОБСЕ навчати українських спостерігачів для виборів президента. США вважають, що уряд України повинен дозволити участь незалежних вітчизняних спостерігачів, будучи переконаними, що чужоземних спостерігачів на виборах буде недостатньо, щоб забезпечити ефективну контролю. У зв'язку з цим США пропонують, щоб набір і тренування таких спостерігачів здійснювало Управління з демократичних інститутів і прав людини ОБСЕ. Дж. Кокс також наголосив на важливості участі саме українських спостерігачів на виборах.

Невідомі побили депутата А. Шкіля

КИЇВ. – Прес-служба „Нашої України“ повідомила, що 9 липня близько 9 години ранку поблизу села Глибочиця на Житомирській автотрасі невідомі побили представника коаліції „Сила народу“ народного депутата України Андрія Шкіля. Разом з дружиною А. Шкіль втом прямовав до Львова. Народний депутат повідомив, що чорний „БМВ“ та сріблястий „Мерседес“ заблокували йому проїзд, після чого з авт вийшли 8 чоловіків, які викинули А.Шкіля з його авта і завдали йому тілесних пошкоджень. А. Шкіль намагався наздогнати правопорушників і на найближчому пості дорожньо-автомобільної інспекції (ДАІ) викликав правоохоронців. А. Шкіль переконаний, що напад пов'язаний виключно з його політичною діяльністю і вважає, що нападники є представниками криміналітету.

Сховища ракетного палива на заході України загрозливі

КИЇВ. – Сховища ракетного палива, три з яких розташовані на території Західного оперативного командування, становлять небезпеку, заявив 8 липня народний депутат, член фракції „Наша Україна“ Петро Олійник. Він повідомив, що лише на території Західного оперативного командування у Львівській, Іва-

но-Франківській та Вінницькій областях зберігається близько 4 тисяч тонн отруйного окислювача ракетного палива „Меланжу“. „Концентрація запасів цього компонента у 24 рази перевищує норму. Військові запевняють, що проблема з відходами палива залишилася у спадок з 60-их років, коли масово проводили ракетні стрільби. Рідина зберігається на відкритому просторі у 1000 залізничних цистернах, і чим довший термін зберігання, тим вона небезпечніша, – запевняє військовий аналітик полковник Олександр Пушкар. – Технології, як і що робити з тими компонентами, в Україні немає“.

Україна має бути в НАТО

КИЇВ. – „Україна має бути в НАТО“, – вважає відомий американський політик та дипломат Річард Голбрук, який перебуває в Україні з приватною візитом. 9 липня, як повідомили у прес-службі міністерства закордонних справ України, міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко зустрівся з Р. Голбруком, вони обмінялися думками стосовно здійснення напруму України на європейську та євроатлантичну інтеграцію. У ході бесіди обговорювалися сучасний стан та перспективи розвитку українсько-американського співробітництва, шляхи подальшого поглиблення стратегічного партнерства між Україною та США. Р. Голбрук відзначив кардинальні зміни, що відбулися в нашій державі з моменту його першої візиту до України у 1983 році. Він наголосив на суттєвих змінах, досягнутих Україною за роки її незалежності, зокрема на шляху розбудови громадянського суспільства та здійснення ринкових реформ. Американський політик підкреслив важливість демократичної і незалежної України як для США, так і для Європи.

Україна звинувачує ОБСЕ

КИЇВ. – Україна разом з ще вісьмома колишніми радянськими республіками звинуватила Організацію з безпеки і співпраці в Європі (ОБСЕ) у втручанні у внутрішні справи, неповазі до свого суверенітету, подвійних стандартах і вибіркових підходах. Заяву зачитала 8 липня делегація Росії на засіданні постійної ради ОБСЕ у Відні. Спільну заяву разом з Україною підписали Білорусь, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Росія, Таджикистан та Узбекистан. Усі ці країни зазнавали критики ОБСЕ за ті чи інші порушення демократичних норм і прав людини; Україна останнього разу – за вибори мера Мукачевого. У своїй заяві колишні радянські республіки також висловлюють занепокоєння, що місії ОБСЕ на місцях лише спостерігають за дотриманням прав людини й діяльністю демократичних інституцій, а не зосереджуються на допомозі владам країн перебування. У відповідь представники Європейського союзу і США в ОБСЕ заявили, що дотримання прав людини й верховенства права не можуть вважатися внутрішніми справами. Голландія, яка головує у ЕС, у своїй заяві наголосила, що деякі твердження України й інших самі викликають серйозне занепокоєння.

За повідомленнями інформаційних агентств

Посол США в Україні - про три болючі точки ...

КИЇВ. – В неділю, 11 липня, посол США в Україні Джон Гербст дав інтерв'ю в прямому етері Радіо „Свобода”. Впродовж години з запитаннями до нього зверталися кореспонденти радіостанцій „Голос Америки”, „Свобода”, інформаційної корпорації „Бі-Бі-Сі” та Радіо „Німецька хвиля”. Запитання стосувалися трьох важливих моментів – президентських виборів в Україні, рішення Кабінету міністрів про реверсне використання нафтогону „Одеса-Броди та контрверсійного продажу заводу „Криворіжсталь”.

Президентські вибори – найактуальніша тема у сьогоднішній Україні, тому розмова журналістів, про що б вони не запитували Посла Дж. Гербста, неодмінно поверталася до подій і обставин передвборної кампанії. Зокрема на прохання представника „Голосу Америки” оцінити значення для українсько-американських взаємин десяти років президентства Леоніда Кучми, американський дипломат відповів, що ця оцінка в кінцевому підсумку залежатиме від того, чи відбудуться в Україні чесні вибори і мирне передання влади.

„Дуже важливо для розвитку України, щоб відбулись мирні, відкриті та прозорі вибори та мирне передання влади... Це продемонструє нам дуже серйозне прокращення стану взаємин між США і Україною. Вже тепер наші взаємини покращуються, але ми вважаємо, що демократичний розвиток має надзвичайне значення як для українського народу, так і для поглиблення стосунків між двома країнами”, – сказав Посол США.

На думку Дж. Гербста, Леонід Кучма продемонстрував ознаки справжнього державного діяча, заявивши, що не буде пропонувати свою кандидатуру на третій термін. Американський дипломат і в цій розмові, як і в попередніх зустрічах з журналістами, підкреслив, що для Сполучених Штатів не так важливо, хто переможе в українських виборах. Важливо, аби демократичним був сам виборчий процес, коли люди обирають свого президента, а не влада робить це за них. Оцінюючи перші дні після початку виборчої кампанії в Україні, Дж. Гербст висловив занепокоєння тією обставиною, що засоби масової інформації, зокрема телевізійні канали, зазнають все відчутнішої контролю з боку влади. Більшість українських ЗМІ, вважає він, не подають збалансованої та об'єктивної картини виборчої кампанії.

На прохання журналістів, посол Дж. Гербст прокоментував також заяву, підписану днями представниками країн Співдружності Незалежних Держав, у тому числі Україною. Заява містить критику на адресу Організації з питань безпеки і співробітництва в Європі – за нібито упереджене

висвітлення виборів в країнах Співдружності та „втручання”, як підкреслено в цьому документі, у внутрішні справи цих країн. Дипломат не тільки не бачить підстав у тих звинуваченнях, але вважає, що ОБСЕ відіграє якраз провідну роль у зміцненні демократії на пострадянському просторі. А подібні заяви, продиктовані вже неживим духом „холодної війни”, свідчать, на думку Дж. Гербста, про намагання повернути старі радянські часи.

На запитання одного зі слухачів програми – чи є у міжнародній практиці випадки, коли в президенти кандидує діяч з кримінальним минулим, Дж. Гербст відповів, що в американському законодавстві про це нічого не сказано – воно містить лише застереження щодо віку кандидата і його громадянства.

Наступні великі групи питань стосувалися Іраку, стосунків України з НАТО та економіки. Щодо ситуації в Іраку, то Посол США знову подякував Україні за те, що її військо виконує важливі функції в Іраку, і висловив сподівання, що український контингент залишиться там доти, доки не буде досягнуто повної стабільності в тій країні.

Стосовно ж проблем економіки, то тут найгаражнішою точкою залишається нафтопровід „Одеса-Броди” і рішення про реверс, щойно прийняте українським урядом. З цього приводу Дж. Гербст висловив сподівання, що прем'єр-міністр України розуміє стратегічну цінність спрямування каспійської нафти на Захід, і заявив, що дуже прикро, коли Україна приймає рішення, які суперечать національним інтересам.

Дж. Гербст відверто критично відгукнувся також про методи приватизації „Криворіжсталі”, коли чужоземні компанії не були допущені до продажу, а натомість підприємство задешево купив зять Президента Л. Кучми:

„Приватизація „Криворіжсталі” дає підстави для висновку, що Україна – дуже заможна країна, адже уряд міг отримати 1,6 мільярда доларів, натомість виграв не американсько-британсько-індійський консорціум ЛНМ, а ті, хто запропонував тільки 600 мільйонів. Тобто Україна, як виглядає, може дозволити собі таким чином змарнувати 700 мільйонів доларів. І мабуть, дуже заможні працівники працюють на „Криворіжсталі”, тому що ЛНМ хотів вкласти 1,2 млрд. доларів в підприємство після сплати півтора мільярда доларів. Це дало б можливість створити багато нових місць праці і покращити добробут робітників „Криворіжсталі...”, – сказав Посол США Дж. Гербст

Оксана Лігостова,
Радіо „Голос Америки”

Журналіста вбито в Москві

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – У п'ятницю, 9 липня, у Москві невідомі злочинці вбили американського журналіста, 41-річного Пола Клебнікова, головного редактора журналу „Форбс” – Росія”. П. Клебніков, який загинув від чотирьох пострілів 9-міліметровими кулями, повертаючись з праці додому, є п'ятнадцятим журналістом, убитим в Росії за останніх чотири роки – відколи владу в Росії перебрав Володимир Путін. Міліція в Москві вважає, що вбивство П. Клебнікова має всі ознаки „вбивства на замовлення”.

Пол Клебніков
Фото: Форбс

Головний редактор американського підприємницького журналу „Форбс” Стефан Форбс, який є власником журналу „Форбс” – Росія”, заявив, що П. Клебнікова вбито за те, що писав правду і що старався виявити корупцію в теперішній Росії. П. Клебніков, як подав журнал „Форбс”, – американець російського походження, він був нащадком відомого російського адвоката, приятеля поета Олександра Пушкіна – Івана Пушина, якого засудили на заслання в Сибір за його участь у повстанні проти царя у 1825 році.

На підставі різних журналістичних інформацій виникає переконання, що П. Клебнікова, який вперше вміщував у „Форбс” – Росія” список 100 найбагатших росіян, ненавиділи олігархи, які „приватизували” російські суспільні багатства. „Особи, що стали більйонерами впродовж декількох місяців і не хочуть зізнатися, звідки вони здобули такі гроші, не могли стерпіти публічних інформацій, що їх подавав П. Клебніков”, – сказав для Інтерфаксу Михайло Сеславінський, голова російської інформаційної служби. Цей список, який був опублікований в квітні ц.р., спринявся як велика сенсація і в Росії, і на Заході.

Минулого року П. Клебніков видав дві книги, одну – про олігарха Бориса Березовського, другу – про одного з провідників чеченських сепаристів, Хоз-Ахмед Нухаєва, під назвою „Розмови з варваром”, яка нібито викликала незадоволення з боку Нухаєва.

Бюро російського прокурора повідомило 12 липня, що вбивство П. Клебнікова розглядається на найвищих урядових рівнях.

За матеріалами ЗМІ

Сенатор Б. Кемпбел закликає своїх колег підтримати резолюцію про вибори в Україні

ВАШІНГТОН - Сенатор Бен Найтгорс Кемпбел, співголова Гельсінської комісії Конгресу США, звернувся 9 липня з листом до своїх колег, закликаючи їх підтримати резолюцію Конгресу про демократичність президентських виборів в Україні. Сенатори Дод, Байден, Санторум, Сунуну та Шамбліс виступили співавторами резолюції.

Сенатор Кемпбел висловив сподівання, що підтримка резолюції 106, яка закликає владу України гарантувати демократичні, прозорі і чесні вибори цього року, надішле недвозначний і своєчасний сигнал владі України про розчарування обох флангів американських законодавців темпами та рівнем демократичних реформ в Україні. Резолюція 106 накреслює заходи, до яких необхідно вдатися українській владі, згідно із законодавством країни, для гарантування вільних, чесних, та прозорих виборів. Україна залишається на роздоріжжі, говориться далі у листі. На жаль, передвборна ситуація в Україні викликає все більше занепокоєння у Сполучених Штатах та серед сві-

тового співтовариства. Сенатор Кемпбел згадав головні проблемні галузі, відзначені у резолюції 106: все щельніша контрола і маніпуляція пресою в країні; спроби влади обмежити доступ до міжнародних мовників, включаючи „Голос Америки” і Радіо „Свобода”; обмеження права вільних зборів і на проведення вільної і чесної політичної кампанії.

Жовтневі вибори будуть життєво важливими для визначення курсу українського розвитку на багато років вперед. Вони надають українським властям реальну можливість продемонструвати світові свою відданість принципам та цінностям ОБСЄ.

Резолюція 106, підсумовує текст свого звернення до колег сенатор Кемпбел, закликаючи українську владу дотримуватися критеріїв ОБСЄ щодо проведення демократичних виборів, водночас підкреслює відданість США українському народові та меті інтеграції України до західного співтовариства держав.

Володимир Звіглиць,
Радіо „Голос Америки”

Уряд виправдовується

(Закінчення зі стор. 1)

західними країнами... Тому не тільки для мене, але, я певний, для більшості українців так само не цілком зрозуміло, що відбувається наразі з нафтогонном „Одеса-Броди”. Дж. Гербст вважає, що Україні, з погляду її національних інтересів, недоцільно запроваджувати реверс, оскільки „немає ніяких ознак того, що коли „Одеса-Броди” буде повернений в зворотному напрямку, то нафта потече через Україну. Якщо напрямок буде змінено, то нафта, яка тепер іде через Придніпровський нафтогін чи залізницею, піде з Бродів до Одеси”.

Стурбованість з приводу рішення Кабінету міністрів про довготривалий реверс нафтопроводу „Одеса-Броди” висловила й Європейська комісія, відзначаючи, що цей варіант значно збільшує ризик для довкілля в районі Чорного моря і протоки Босфор, а також для енергетичної безпеки ресурсів, що постачаються в Україну і Центральну Європу. Хоч Єврокомісія й визнає право України вирішувати, в який спосіб доцільніше використовувати провід „Одеса-Броди”, фактом залишається непослідовність українського уряду, адже у травні 2003 року Україна, Польща і Європейський союз підписали спільну декларацію, підтримуючи проєкт перегону каспійської

нафти проводом „Одеса-Броди” і його добудови до польського міста Плоцьк.

Отож запитання висить в повітрі: чому – реверс? Що насправді за цим стоїть? Чи тільки економічні міркування? До багатьох критиків на адресу уряду, котрі вбачають в історії з реверсом політичний аспект, приєдналися й соціалісти. Перший секретар Політичної ради Соціалістичної партії Йосип Вінський в коментарі для агентства УНІАН сказав, що рішення про реверс – це спроба прем'єра Віктора Януковича заручитися підтримкою Росії під час президентських виборів. Й. Вінський певний, що реверсним варіантом проводу „Одеса-Броди” В. Янукович подає керівникам Росії сигнал, що після своєї перемоги у виборах він буде готовий іти на компроміси.

Рішення Кабінету міністрів України про реверсний варіант використання нафтопроводу „Одеса-Броди” викликало ще глибше узагальнення з боку Польщі. В інтерв'ю для агентства РАР 10 липня віце-прем'єр Польщі Єжи Гауснер сказав, що йдеться про відмову України від європейської інтеграції. „Недавно ми були на польсько-українському економічному форумі в Ялті, і здавалося, що українці підтримують попереднє урядове рішення (тобто про європейський напрям використання нафтопроводу –Ред.). Зміна постанови Кабінету міністрів є несподіванкою для Польщі”, – підкреслив Є. Гауснер.

П. Ч.

АМЕРИКА І СВІТ

У центрі Багдаду стався потужний вибух.

БАГДАД, Ірак. – Принаймні семеро осіб загинули внаслідок вибуху автомобільної бомби в центрі Багдаду 14 липня. Вибух стався біля в'їзду до колишньої Зеленої зони, де містяться тимчасовий іракський уряд, головна квартира американських військ і кілька дипломатичних представництв. Іракська поліція каже, що вибух був спричинений бомбою, яка містила 450 кілограмів вибухівки. Щонайменше 20 осіб поранено. Крім того, 13 липня терористи стратили одного з двох захоплених болгарських заручників. Болгарський уряд підтвердив страту викрадачами одного болгарського громадянина – водія вантажівки, захопленого у заручники два тижні тому. Це сталося попри заклики арабської та мусульманської громад Болгарії. Викрадачі утримують ще одного болгарського заручника і погрожують стратити і його, якщо Іраку не звільнять захоплених у полон терористів. Болгарія, п'ятсот вояків якої присутні на півдні Іраку, твердить, що змін в її політиці, спрямованих на допомогу у затвердженні демократії в Іраку, не буде. До того, 12 липня, екстремісти погрожували убити філіппінського заручника, якщо Філіппіни до 20 липня не виведуть своїх військових з Іраку. Міністер закордонних справ Філіппін заявив, що виведення малочисельного контингенту (трохи більше 50 осіб) буде здійснене, як і планувалося, 20 серпня. 11 липня в Іраку внаслідок вибухів мін під автомобілями загинули троє американських вояків.

Призначено нового посла ООН до Іраку

НЬО-ЙОРК. – Генеральний секретар ООН Кофі Анан 12 липня призначив пакистанського дипломата Ашрафа Джеханжіра Казі новим послом ООН до Іраку. Д. Казі замінить на цій посаді колишнього спеціального посланця Сержіу Віейру де Мело, який загинув у серпні минулого року внаслідок вибуху у Багдаді. Незважаючи на нещодавній спалах насильства в Іраку, К. Анан висловив сподівання на те, що Д. Казі базуватиметься в Багдаді.

К. Анан закликає припинити фальшиві дебати

БАНГКОК, Таїланд. – Генеральний секретар ООН Кофі Анан, промовляючи 13 липня на найбільшій міжнародній конференції зі СНІДу у столиці Таїланду Бангкоку, закликав США та інші уряди забезпечити провідництво і засоби в боротьбі зі СНІДом. Він висловив розчарування тим, що США не надали обіцяних фондів – у той час, як витрачають мільярди на війну з тероризмом. У доповіді, оприлюдненій у Бангкоку, сказано, що під кінець цього десятиріччя через СНІД в Африці з'явиться така кількість сиріт, що це загрожуватиме стабільності регіону. К. Анан сказав, що Об'єднані Нації зосереджують зусилля на допомозі цим дітям. „Ми тепер отримали змогу зосередити сили на переданні інфекції від матері до дитини і, як наслідок, краще захищаємо ненароджених дітей, але з іншого боку, маємо бага-

то дітей, які або осиротіли внаслідок СНІДу, або вже інфіковані, або і те, й інше. Мова йде про 11 мільйонів сиріт. Подекуди 10-річні діти змушені ставати батьками для своїх молодших братів і сестер, бо дорослі помирали. А втім, кошти на потреби цієї великої групи сиріт виділяються мізерні, багато африканських урядів не можуть із цим впоратися“, – сказав К. Анан.

Ізраїль підтримує ідею зони, вільної від ядерної зброї

Директор МАГАТЕ Мохамед Ель Барадей каже, що Ізраїль підтримує ідею перетворення Близького Сходу на зону, вільну від ядерних озброєнь. М. Ель Барадей сказав, що ця політика не нова, однак він уперше вів мову про неї з ізраїльським прем'єр-міністром Арієлем Шароном. 7 липня ізраїльська влада повідомила М. Ель Барадеєві, що вона не може розглядати питання про послаблення безпеки своєї країни, доки їй загрожує ядерна програма Ірану. За словами керівника МАГАТЕ, арабські країни вважають, що ставлення до Ізраїлю інше, ніж до них. На відміну від Ірану, Ізраїль не підписав угоди про нерозповсюдження ядерної зброї. Він також відмовляється сказати, чи має ядерну зброю, хоча, як припускають, у нього є не менше двохсот ядерних боєголовок.

В Афганістані заарештували американців

ВАШІНГТОН. – Державний департамент США 9 липня підтвердив, що трьох американців затримано афганською владою за звинуваченнями, що вони керували групою бойовиків-активістів, які боролися проти Талібану та „Аль-Кайди“. Афганська влада заявила, що цих трьох було заарештовано в Кабулі 5 липня, після обшуку будівлі, яку використовували як приватну тюрму. Багатьох афганців, які перебували в тій же будівлі, відпустили на волю. Речник Державного департаменту Річард Бавчер наголосив, що жоден із затриманих не був на службі американського уряду і не діяв за його наказами. З того часу, як за голову чи спіймання провідника „Аль-Кайди“ Осамі бен Ладена було оголошено нагороду в 25 мільйонів доларів, в Афганістані почало діяти багато самодіяльних бойовиків з інших країн.

Ірак і Сирія разом охоронятимуть спільний кордон

БАГДАД, Ірак. – Бархам Саліх 12 липня зробив цю заяву після переговорів у Дамаску з президентом Башаром Асадом. За словами іракського урядовця, сирійський провідник запевнив його у тому, що Дамаск намагатиметься покласти край будь-яким проникненням через кордон. Б. Саліх також зазначив, що спеціальні сили безпеки контролюватимуть спільний кордон з обох сторін. Міністер закордонних справ Іраку Гошїяр Зебарі назвав спроби покласти край проникненню бойовиків тривалою битвою, яку можна завершити лише завдяки обмінові розвіданими і спільним акціями з Сирією.

За матеріалами ЗМІ

Праця...

(Закінчення зі стор. 1)

Також виступ секретаря Державного департаменту Коліна Павела в лютому 2003 року в ООН, де він представив причини для війни США з Іраком, базувався на поданих інформаціях ЦРУ, що „були перебільшені, обманливі або неправильні“. Однак, на думку П. Робертса, найбільше занепокоює факт слабкості людської розвідки в Іраку. Ці проблеми виникли через занедбання корпоративної культури та слабкого керівництва впродовж останніх сім років під керівництвом Джорджа Тенета.

Незважаючи на гостру критику звіту Сенатського комітету, Президент Джордж Буш 12 липня знову виступив на захист війни в Іраку. Промовляючи у Дослідницькій ядерній лабораторії в Овк Рідж, Тенесі, він виправдував військове вторгнення в Ірак і вперше подав свою реакцію на різку критику, якої минулого тижня зазнала американська розвідка за її роллю у підготованні війни проти Іраку. Дж. Буш визнав, що арсеналів зброї там не було знайдено, але додав, що його воєнні дії проти Іраку запобігли можливим акціям тероризму та погрозам від країн, які створюють або вже мають зброю масового знищення. „Я мав зробити вибір – або прийняти слова Садама Гусейна, або захищати Америку – я вибрав, що захищати Америку. Тому, що Америка стала провідником і почала діяти, сили терору та тиранії сьогодні зазнають поразку за поразкою – Америка і світ є безпечнішими“, – підкреслив Дж. Буш.

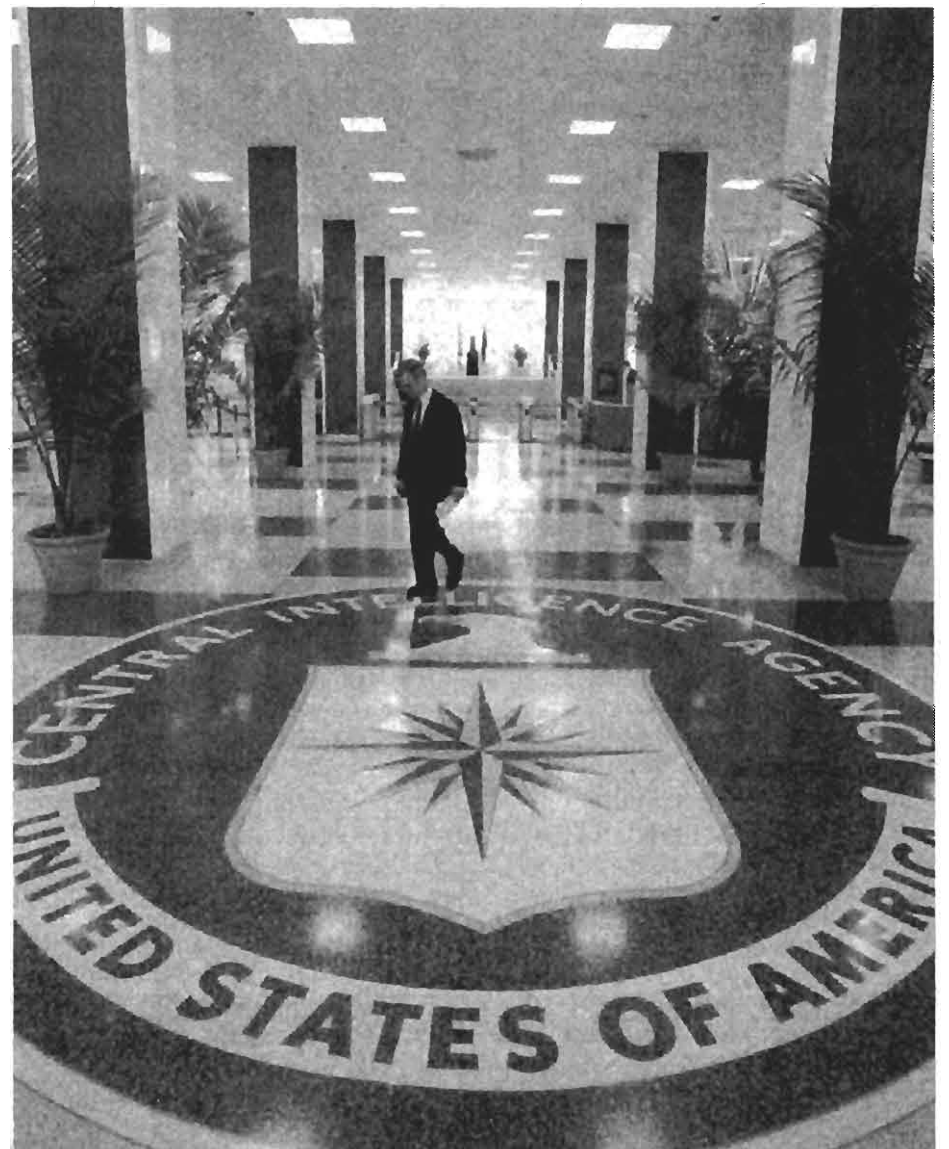
Його головний опонент, кандидат від Демократичної партії Джон Кері, заявив, що дії Президента Дж. Буша зробили Америку більш уразливою: „Недостатньо лише виголошувати промови – Америка стане безпечнішою, коли ми матимемо конкретні результати. Факти говорять самі за себе. Північна Корея сьогодні становить набагато більшу загрозу, ніж до того, як прийшла до влади чинна адміністрація“.

Питання безпеки опинилося тепер в центрі передвиборчої кампанії обох кандидатів. З офіційним відходом в неділю, 11 липня, Дж. Тенета, дотеперішнього керівника ЦРУ, тимчасовим керівником став його заступник Джон МекЛафлін. Однак після заяви кількох днів тому Тома Ріджа, голови Внутрішньої агенції безпеки, про можливість терористичних нападів в США під час цьогорічних президентських виборів, чиниться тиск на Президента Дж. Буша з метою невідкладного призначення нового керівника ЦРУ.

Треба згадати, що подібний критичний звіт щодо ролі британської розвідки появився 14 липня в Британії. Маршал авіації Британії сер Джон Волкер твердить, що ані американський, ані британський звіти стосовно ролі розвідки в Іраку не відкрили багато досі невідомих фактів. „Ми вдалися до війни на тій підставі, що зброя масового знищення була загрозою для Британії та британських інтересів, але коли ми туди потрапили, то зброї там не було. Отже, або розвідка припустилася помилок, або політична інтерпретація даних розвідки була хибною, – так чи інакше ми розпочали війну на неправдивих засадах“.

Прем'єр-міністр Британії Тоні Блейр, як і Президент Джордж Буш, боронить своє рішення щодо війни в Іраку.

Х. В.-Ф.

Фойє на сьомому поверсі головної квартири ЦРУ (CIA), перед входом до бюро директора.

Фото: Геті

Конференція з українознавства в Ілїноїському університеті

Тетяна Конончук
(Академія правових наук, Київ)

Євген Місїло
(Український архів, Варшава)

Марта Трофименко
(НТШ-А)

УРБАНА-ШАМПЕЙН, Іл. – Двадцять третя щорічна конференція з української проблематики відбулася в Ілїноїському університеті 16-19 червня. Цього разу, як і в попередні роки, на конференцію зібралися науковці з різних країн світу, котрі займаються українською проблематикою у різних галузях гуманітарних досліджень. В рамках 14 сесій виступило майже 50 доповідачів. Організатор конференції – Українська Науково-дослідна програма при Ілїноїському університеті під керівництвом Дмитра Штогриня. Програмою керувала Ася Гумецька.

Загальною темою конференції була „Сучасна Україна та її діаспора в поглядах науковців в Україні та поза її межами”. Особливістю конференції було проведення її на відзначення 130-ї річниці від заснування НТШ у Львові, та 110-ї річниці від дня народження видатного українського літературознавця Дмитра Чижевського. Як і раніше, конференція відбувалася в рамках Літньої дослідної лабораторії Ілїноїського університету, а також за підтримки Фондації для розбудови Українських студій в Ілїноїському університеті (президент Раїса Братків) та фундації „Спадщина” (президент Юліян Куляс).

Серед тем, обговорених в доповідях і дискусіях конференції, найважливішими були питання сучасного суспільно-політичного стану в Україні напередодні президентських виборів, проблеми української громади в Північній Америці, а також культурного

розвитку та стану освіти в Україні. Ключовою доповіддю, котра відкривала конференцію і викликала велике зацікавлення, була доповідь академіка Миколи Жулинського, присвячена суспільно-політичному становищу в Україні напередодні президентських виборів. Директор Інституту української літератури Національної Академії Наук України (НАНУ) Микола Жулинський відомий не лише як визначний науковець, але також як активний громадсько-політичний і державний діяч України. Другим ключовим доповідачем конференції був працівник НАНУ, доктор фізикоматематичних наук Максим Стріха, відомий на батьківщині також як оригінальний публіцист і культуролог. Його доповідь була присвячена станом наукових інституцій та досліджень у природничих та гуманітарних науках в сучасній Україні.

В конференції взяв участь Генеральний консул України в Чикаго Борис Базилевський, доповідь якого була присвячена проблемам сучасної України, зокрема перспективі європейської інтеграції та деяким аспектам української еміграції до США.

Вельми цікавими були доповіді, присвячені Дмитрові Чижевському. Леонід Рудницький виголосив доповідь про особисті та наукові стосунки Дмитра Чижевського та Ганса-Георга Гадамера. Ася Гумецька розповіла про особисті враження від лекцій Дмитра Чижевського, котрий був її професором на студіях у Гарвардському

університеті. Іван Фізер присвятив свою доповідь ґрунтовному розглядові філософських поглядів Дмитра Чижевського як автора „Історії української літератури”. Він наголосив, що критика концептуального підходу Д. Чижевського до історії української літератури є здебільшого поверховою саме з теоретичної точки зору. Ярослав Розумний поділився думками щодо деяких аспектів праці Д. Чижевського, присвячених історії слов'янських літератур, котра була видана у Західній Німеччині у 1968 році.

Серед найбільш цікавих сесій конференції було обговорення негативних наслідків економічної та культурної політики Росії щодо України, в тому числі і на сучасному етапі. Доповіді Марти Трофименко, Веніаміна Сікори, Святослава Трофименка, Богдана Сікори та Анни Процик стосувалися різних сторін проблеми і були актуальними як з наукової, так і з інформативної точки зору.

Багато нової інформації учасники конференції почули від доповідачів, котрі обрали теми, що стосуються різних аспектів проблеми „четвертої хвилі” української еміграції. У сесії, котрою керував Юліян Куляс, взяли участь Олег Воловина, Василь Лопух, Галина Саранча. Усі вони зосередили увагу на питаннях, що стосуються проблеми адаптації нових імїгрантів з України, а також їхніх стосунків із старшою еміграцією та українськими громадськими та культурними організаціями в США та Канаді.

Цікавою, навіть дещо загостреною була дискусія навколо проблем освіти. Активну участь у ній взяли Петро Кононенко (Київ), Олег Романів (Львів), Сергій Квіт (Київ), Володимир Сергійчук (Київ), Максим Стріха (Київ), Мирон Куропась (Північ-

но-Ілїноїський університет) та інші.

Серед головних подій конференції була презентація книги „Ukraine: The Challenges of World War II” за редакцією Тараса Гунчака і Дмитра Штогриня. До книги, що була видана завдяки фінансовій підтримці Володимира та Раїси Браткових, увійшли тексти доповідей, котрі були виголошені під час кількох українознавчих конференцій в Урбані-Шампейні. Таким чином, було створено змістовну наукову працю, присвячену найрізноманітнішим аспектам українського суспільно-політичного і культурного життя в часі Другої світової війни. Ще одна презентація цієї книги відбулася також на зустрічі доповідачів конференції з України з українською громадою в Українському культурному центрі в Чикаго, де її представив Тарас Гунчак.

Цьогорічна конференція в Урбані-Шампейні, як і у всі попередні роки, була чудовою нагодою для її учасників не лише обмінятися думками чи подискутувати з колегами, але також попрацювати з матеріалами української колекції бібліотеки університету.

Колекція матеріалів, котрі стосуються української проблематики, нараховує близько 70,000 одиниць зберігання і є однією з найбільших у світі поза межами України. Цікаво, що науковці з України, котрі брали участь у конференції, також із задоволенням користалися з нагоди попрацювати з українськими матеріалами, багато з яких мають унікальний характер.

Закриваючи конференцію, її незмінний організатор протягом 23 років Дмитро Штогрин зазначив, що Ілїноїський університет в Урбані-Шампейні є саме тим науково-освітнім закладом, де є нагальна потреба створити Катедру українознавства, як важливий центр українських досліджень у Сполучених Штатах.

Подібну думку наступного дня по конференції висловили Микола Жулинський і Максим Стріха під час зустрічі із українською громадою в Українському культурному центрі, організованої Фондацією для розбудови Українських студій в Ілїноїському університеті, що її очолює Раїса Братків. Обидва науковці підкреслили, що подібна катедра могла б відіграти важливу роль у поширенні наукових знань про Україну, а також проведенні майбутніх конференцій та семінарів з українських проблем.

Володимир Чумаченко
Фото: В. Лопух

Від редакції. Звіт з цієї конференції надіслав також Лука Костелина.

Проф. Тарас Гунчак (зліва) та проф. Іван Фізер

Планується зустріч колишніх студентів

гімназії і членів Пласту таборів

ГАЛЛЕНДОРФ

Зацікавлених прошу дзвонити

до Марії Уздейчик-Дорошинець: (914) 963-7625

або до

Стефи Стенфілд-Кавин: (585) 924-8724

Програма В. Ющенка викликає довір'я

Гарячим очікується в Україні жовтень цього року, коли у боротьбі за найвищий в державі пост схрестять списи найсильніші претенденти – найсильніші не тільки іменами, здобутими усією попередньою діяльністю авторитетами, не тільки волювими, цілеспрямованими характерами, але й ефективними програмами соціально-економічного, науково-технічного і культурного розвитку українського суспільства.

Першим свою передвиборну програму оприлюднив Віктор Ющенко, з перемогою якого значна частина громадян України пов'язує сподівання на позитивні зміни в усіх ділянках людського життя. Ці сподівання мають під собою незаперечні підстави: протягом п'яти років керуючи Національним банком, В. Ющенко виявив високий професіоналізм і вміння передбачати розвиток подій. Завдяки цим його якостям українська гривня у дуже складний 1998 рік майже не похитнулася – в той час, як російський рубель опинився в глибокій ямі. Ставши прем'єр-міністром, В. Ющенко за лічені місяці вдихнув життя у напівзгаслу економіку, виплатив людям заборговані державою платні і пенсії, значно зменшив зовнішні борги України, здійснив важливі, неперехідні за значенням реформи. Що ж він планує зробити на посаді президента? Якою бачить Україну сьогоднішню і завтрашню? За що і проти чого боротиметься?

„Я бачу Україну справедливою і заможною європейською державою. Де кожна людина може реалізувати свої можливості, не шукаючи кращої долі за кордоном. Де кожен, хто бажає працювати, має працю і гідну платню. Де кожна дитина може отримати якісну освіту... Де влада користується довір'ям і повагою громадян... Де надійно гарантовані свобода думки, свобода слова, свобода совісті... Я – за створення мільйонів нових робочих місць... За державу, яка захищає інтереси простих громадян, а не прислугує купці олігархів... Я – проти приниження людської гідності, проти бідності і безробіття. Проти розкрадання державної власності і державного бюджету, проти репресивних податків... Проти зловживання владою...”, – підкреслює В. Ющенко в ідеологічній преамбулі своєї програми. А далі пропонує план конкретних дій, який має назву „Десять кроків назустріч людям”. Ось ці кроки: створити п'ять мільйонів нових місць праці; забезпечити пріоритетне фінансування соціальних програм; збільшити бюджет через зменшення податків; змусити владу працювати для людей, повести рішучу боротьбу з корупцією; створити безпечні умови для життя людей; захистити цінність сім'ї, повагу до батьків і права дітей; сприяти духовності, зміцненню моральних цінностей; сприяти розвитку українського села; підвищити боездатність армії, повагу до людей у погонах; проводити зовнішню політику в інтересах народу України. Кожен крок має окреме обґрунтування і заслугує на довір'я. У підсумковому роздумі В. Ющенко пише:

„Я йду на вибори, щоб подолати в Україні бідність і безробіття, забезпечити високі стандарти життя для простих людей. Я знаю, які проблеми хвилюють кожного громадянина України. Я знаю, як ці проблеми вирішувати – і я вмю їх вирішувати. Всі мої дії на посаді президента будуть законними, прозорими і зрозумілими. Мої дії будуть рішучими, послідовними і ефективними... В Україні буде зручно і затишно усім і кожному – в цьому я вбачаю свій головний обов'язок. Говорячи словами Івана Франка, „мільйони чекають щасливої зміни”. Нас в Україні – 48 мільйонів. Разом ми змінимо життя на краще!“.

Наша громада також щиро бажає цього і, зі свого боку, буде активно сприяти назрілим змінам в житті України.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про скарб, що був колись моїм

Подарувала мені великодушно п. Уляна Старосольська, приїхавши зі Львова, один „Народознавчий зошит”, присвячений Ользі та Олені Кульчицьким.

Обидві ці мисткині добре мені відомі від молодечих років, особливо ж пам'ять про них пов'язана з переживаннями Другої світової війни. То ж не просто з цікавістю, але ж з хвилюванням читала я про них та їхнє листування з різними відомими постатями передвоєнних літ та оглядала численні світлинки з їхнього життя.

І ось, на моє велике здивування, на сторінці 155 зі світлинки з інтер'єру мешкання обох мисткинь глянув на мене дуже добре відомий мені килим із зображенням Матері Божої з дитятком та ангелами поруч, який довгі роки прикрашував спальню кімнату моїх батьків і був, як мама завжди підкреслювала, одним з найбільших мистецьких скарбів у нашому домі. А було їх там доволі багато – шедеврів Труша, Новаківського, Бутовича та інших творів визначних майстрів, що їх так ретельно збирали мої батьки. Але килим Кульчицьких зайняв почесне місце над ліжком батьків, до цього підходив його зміст – це ж бо місце святих образів, які звичайно висіли в українських домах над ліжками.

Для мене – молодій дівчині, ця Богоматір, мистецьки виткана рука Ольги Кульчицької за вказівками її сестри, мала особливе значення, і до неї я йшла потайки молитися у всіх моїх дитячих проблемах і бажаннях.

Цей килим мусів мати особливу вартість, бо завжди батьки приводили до нього своїх гостей, щоб погордитися оцим шедевром мистецтва. Мені дозволяли часом, коли я була хвора, лежати у ліжку мами, і для мене була це велика честь і радість – одужувати біля килима Кульчицьких, і бавитися довгими

годинами тонкими шнурочками, що прикрашували килим. Одного разу це закінчилося майже трагічно, бо два з таких шнурочків під час плетіння їх у „косу” увірвалися. Залишилося порожнє місце, за яке мені добре дісталося від мами, що дуже цінила і берегла свій скарб. Мені не дозволено більше лежати в цьому місці, а далі прийшли інші переживання, і моє „знищення” мистецького килима призабулося.

І ось після пів сторіччя і усіх воєнних переживань доля дозволила повернутися до рідного Львова. Моя-не-моя хата при вулиці Потоцького-Пушкіна-Чупринки у ці післявоєнні роки знайшла псевдовласника в особі славного Островерхова, що присвоїв собі не тільки мистецькі скарби моїх батьків, але також інших осіб. Частина з них знайшла своїх давніх власників, але я не була так щаслива.

Аж ось в одних з перших відвідин Львова я зайшла з друзями до музею Кульчицьких, щоб побачити, що там знаходиться. Яке було моє здивування, коли побачила на стіні „мій-не-мій” килим Кульчицьких з улюбленою Матінкою Божою з дитятком. Емоційно, як завжди, крикнула я не весь голос: „Це мій килим!” Але стурбована упорядниця музею підійшла до мене з вимогою затихнути та не робити неспокою серед глядачів. Але я все ж підійшла до добре знаного килима та показала прогалину на правому краї шнурків: Оце я зробила дитиною”. Чи повірила вона моїм запевненням, не знаю, але просила вийти зі залу та „не робити криків”.

Рівно тринадцять років минуло від того часу. „Мій” килим висить далі у музеї Кульчицьких у Львові – а я тримаю у руках книжку про славних сестер Кульчицьких, а в ній світлина „мого” килима. Ось це мій скарб...

О-КА

Жертви комунізму чекають на пам'ятник

Як інформувала уся американська, в тому числі й україномовна, преса, у День пам'яті (Memorial Day) відкрито у Вашингтоні пам'ятник полеглим у Другій світовій війні, який дістав назву – Стіна Свободи.

У зв'язку з цим в американському тижневику „Нешинел Рів'ю” появилася стаття Джона Міллера, в якій автор порушує питання, коли нарешті буде у Вашингтоні споруджено пам'ятник жертвам комунізму, яких за часи існування советської імперії налічується до 100 мільйонів. Ідея відкрити у столиці пам'ятник для жертв комунізму постала ще десять років тому, однак виявилось, що її чомусь дуже важко здійснити.

Лі Едвард, голова Фундації, створеної з метою спорудження пам'ятника, мав у задумі також і створення музею та хотів зібрати на цю ціль 100 мільйонів доларів. На його думку, один долар на кожну жертву комунізму не було б надто багато. Але час показав, що пляни Лі Едварда були надто великі, тому роки йшли, однак не вдалося зібрати навіть частини передбачуваної суми.

Отож пляни обмежилися до задуму збудувати у формі пам'ят-

ника копію богині свободи, яку створили китайські студенти, тільки у бронзі. По другій стороні пам'ятника мають бути вислові з промов трьох Президентів – Трумана, Кенеді та Рейгана, а також Папи Івана Павла II, Вацлава Гавела і Леха Валенси.

На цей проєкт жертвували гроші звичайні громадяни, а цього року додала до зібраної суми 35,000 дол. збірка серед в'єтнамців, американських громадян. Однак сама збірка потрібних коштів не є перепорою у справі такого пам'ятника. Тут перешкодою стали ще й різні чиновники у Вашингтоні, і проєкт досі не перейшов усіх сходинок бюрократичної машини. Вкінці знайшлися у ній такі, що поставили під сумнів, чи можна цей пам'ятник поставити близько Капітолію, де місце має зберігатися для американських проєктів. Отож почалися пошуки іншого місця.

Таким стала площа напроти головної квартири Ветеранів закордонних воєн, недалеко від будинку Верховного суду. З таким новим місцем Лі Едвард вірить, що до наступного літа цей такий потрібний пам'ятник може врешті-решт стати дійсністю.

Редакція „Свободи“

СВОБОДА

Видас Український Народний Союз

— SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен зміню адреси - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Пам'ятаймо про Україну!

Адміністрація „Свободи“	
Адміністратор Володимир Гончарик	(973) 292-9800 (доп. 3041)
Керівник відділу оголошень	
Марійка Осціславська	(973) 292-9800 (доп. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола	(973) 292-9800 (доп. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Браво, професоре! Мої поради спостерігачам на виборах в Україні

Наш непоборний „столітник“, проф. Петро Одарченко, відважно виступив у „Свободі“ за 28 травня 2004 р. з аргументом про розміщення кольорів на нашій державній прапорі. Безумовно, в 1917 році наш прапор був жовто-блакитний.

Видатний політичний діяч Микола Ковалевський у своїх спогадах це підтверджує. Далі проф. П. Одарченко наводить „жовто-блакитні“ цитати з віршів українських поетів, до яких і я можу додати свої: „Рідний краю мій, злото-блакитний“ (у першій книжці „Crescendo“, 1949), „Наш славний жовто-синій стяг“ („Храм св. Софії“, 1962), „багато значення в жовто-блакитнім“ („Портрети“, 1970), „Над нею соколом полине жовто-синій переможний стяг“ („Гімн українських дітей“, 1966). Згодом редактори газет та журналів почали „виправляти“ кольори на „синьо-жовтий“. Чому? А коли вже це ввійшло в норму в незалежній Україні, прийшлося згодитися.

Але чи це справедливо? Таж навіть такий непохитний звеличувач радянської системи, як Олександр Корнійчук засвідчив жовто-блакитність нашого прапора у творі „Загибель ескадри“. А Юрій Смолич, змальовуючи українську революцію на параді при Софіївській площі, також засвідчив жовто-блакитні прапори (в його романі „Рік народження 1917“, т. 1).

Як зазначає календар „Велика українська революція“ (видання УВАН-США, 1967), 16 березня 1917 року відбулось Свято Свободи „під жовто-блакитними прапорами“, а 19 березня того ж року – „Українська маніфестація з 320 жовто-блакитними прапорами“. Отже, доказів на жовто-блакитність нашого прапора не бракує. Ще, пригадую, незадовго до війни я, підліток, пов'язала волосся двома стрічками – жовтою і блакитною. Один, сексотського вигляду, чоловік зупинив мене й запитав: „А, то ти – жовтоблакитниця? Буржуазних націоналістів виглядаєш?“ Пізніше я дізналась, що так в СРСР називали українських патріотів. І тепер я горда, що тоді, ще несвідомо, я стала „жовтоблакитницею“. А як же нас називати тепер? Блакитно-жовтими?!

Ганна Черинь,
Фльорида

Як людина, котра довго прожила в Україні у більшовицькому ярмі, хочу поділитися з читачами, а особливо з тими, хто поїде в Україну спостерігачами на виборах Президента-2004, своїми застереженнями щодо методів фальсифікації виборів, до яких вдаються нечисті на руку люди. Тут лише деякі з них, котрі я знаю.

Перше – безправні селяни, багато яких все ще не усвідомили, що вони звільнені з комуністичного рабства і можуть сміливо голосувати за того кандидата, хто вже довів своєю працею на високих посадах, що він не злодій і піклується про народ України, а не про свою кишеню. Багато селян ще слухають покійно, за кого скаже їм голосувати голова колгоспу чи сільської ради. Добре, якщо ті голови – патріоти України. „Нашій Україні“ слід більше уваги приділяти агітації в селах України.

Друге – голоси „мертвих душ“,

до яких слід віднести тих, хто виїхав з України в еміграцію, на заробітки та в гості за кордон. Більшість із них не в змозі, або вже не мають права голосувати, а в списки виборців їх можуть включити і за них „відповідно“ проголосують. Про тих, хто виїхав, можна взяти у паспортних відділах ЖЕК (житлово-експлуатаційних контор), або ж у жителів багатопверхових будинків. Бабусі, котрі сидять на лавках біля дверей під'їздів, знають все.

Третє – багато зфальшованих бюлетенів можуть привезти і змішати з дійсними бюлетенями члени виборчих комісій, котрі їздять з бюлетенями і скриньками до хворих і немічних жителів міст і сіл. Їх потрібно контролювати, бюлетені порохувати окремо, включити в ті бригади чесних патріотів України.

Четверте – потрібно бути пильними й на виборчих дільницях під

час голосування. Буває, одна особа вкидає 10-20 вже підроблених бюлетенів (часто за „мертвих душ“), хоча взяла в реєстратурі всього один бюлетень. Зфальшовані бюлетені в неї вже готові в рукаві чи в кишені. Отут важливо, щоб скрині, куди вкидають бюлетені, були на відкритому місці.

Ще пильнішими потрібно бути під час підрахунку голосів. Часто пачка невідгдних владі бюлетенів блискавично замінюється на таку ж за кількістю пачку „потрібних“ бюлетенів. Це можуть робити самі ж рахувальники та їх помічники, багато з яких „сумують“ за комуністичним минулим, де їм добре жилося. Закликаємо всіх, хто працював на виборчих дільницях в СРСР, поділитися „секретами“, яких їх вчили, з читачами „Свободи“, нехай хоча б і під псевдом.

Роман Кукуруза,
Сакраменто, Каліфорнія

Чи виживе „Просвіта“ в Україні?

З цим питанням всі прогресивні національні діячі пов'язують дилему: бути чи не бути Україні незалежною суверенною державою? Тому при розмові на задану тему варто відштовхуватися від субстанції: виживе Україна – виживе й „Просвіта“. Адже „Просвіта“ – найдавніша і справді народна українська громадська організація, заснована більше як 135 років тому – 6 грудня 1868 року. Саме ця громадська організація, а це не зробила жодна з політичних партій, об'єднала широку верству населення, запалила свічу національного відродження народу, вперше в історії стала опікуватися духовним і моральним здоров'ям нації. Зрозуміло, що ворогам нації не до вподоби було духовне відродження України і тому „Просвіту“ було ліквідовано, найактивніших її членів було заслано на каторгу, розстріляно чи замордовано в катівнях НКВД.

Відродилася „Просвіта“ на Україні лише в 1989 році як Товариство української мови імені Тараса Шевченка (ТУМ), а згодом – після другого Всеукраїнського з'їзду цієї важливішої громадській організації було повернуто попередню назву. Тепер можна почути на Івано-Франківщині і в Україні взагалі про нашу організацію як занепадницьку, яка була створена лише на час проголошення незалежної України і зараз вичерпала свій духовний потенціал, бо ж її на місцях замінили нібито відділи і освіти державних адміністрацій, а її члени розбрели-

ся по різноманітних партійках та партіях, яких зараз нараховується в Україні більше сотні. З першого погляду воно так виглядає: практично стали бездіяльні первинні осередки, загнано в кут „Просвіту“ в селі, яка в свій час була основою економічного та культурно-просвітницького життя на місцях.

Чому так сталося? Довіривши органам влади бути носіями національної ідеї, просвітяни самі навіть і не заприїмали, як на владному олімпі цей процес різко загальмувався і з телекранів, радіо, книг, преси хлинули потоки бездіяльності, морального спустошення і бруду, почалося викоренення традиційно українського. Це добре усвідомлюють просвітяни нашої області, яких очолює Степан Волковецький. Він стояв біля джерел відновлення „Просвіти“ в 1989 році, двічі обирався депутатом до Верховної Ради України, з травня 1998 по липень 2003 року був Послом України в Грузії.

Обласна рада „Просвіти“ узялася до відновлення „Просвіти“ на селі. Настала необхідність відродити давні гасла просвітян: „Свій до свого по

своє“, „Допоможемо собі самі“. Діяльність сільської „Просвіти“ зформувана у сімнадцяти найголовніших напрямках – відродження і розвиток культури і традицій села, збереження історичної пам'яті, створення сільських музеїв і написання книг з історії населених пунктів, пропаганда тверезого, здорового способу життя, вирішення питань благоустрою вулиць та індивідуальних господарств і, звичайно, повноцінне функціонування української мови в усіх сферах народного життя. Корисний приклад мали б перейняти інші області. І, таким чином, піде він доброю дорогою по всій Україні. Важливим інструментом в цій справі стала відновлена газета „Новий час“, яка, по суті, не виходила майже десяти років, та відновлений просвітянський щомісячний „Бюлетень“. Ми чекаємо, що вибори Президента допоможуть розв'язати багато складних питань українського життя, відродження і розквіту української нації.

Любомир Михайлів,
голова Рожнятинського
районного об'єднання „Просвіта“,
Івано-Франківська область

Випишіть „СВОБОДУ“!

Ціни за передплату (в американських доллярах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу“ на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ _____

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

ПОДЯКА

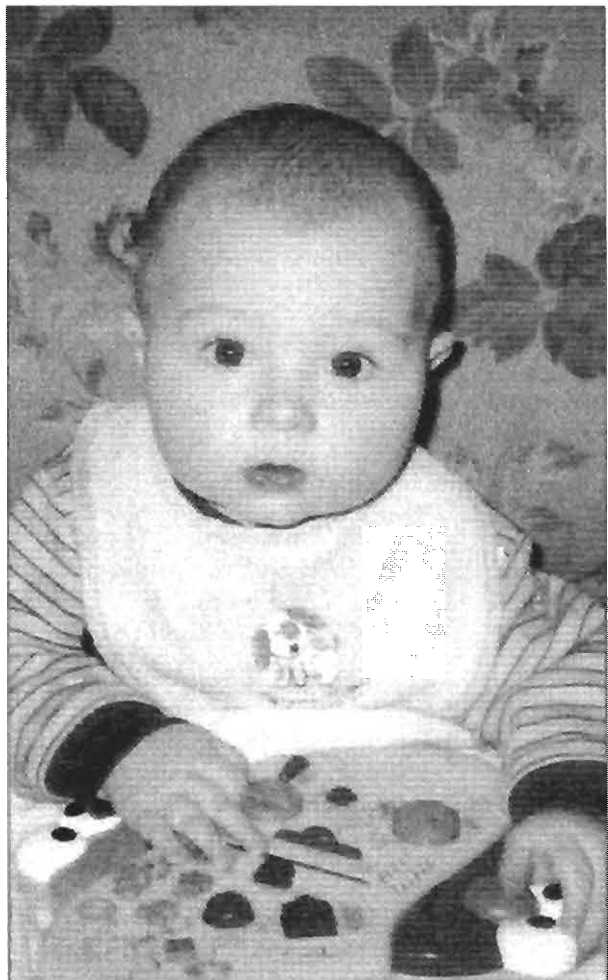
У „Свободі“, ч. 25 з 18 червня 2004 р., появилася вітальна стаття з приводу мого 99-ліття. Наслідком цього я дістав численні листовні і телефонічні привіти. Це було для мене не тільки милою несподіванкою, але великим зворушенням. Не маючи змоги подякувати кожному індивідуально, висловлюю всім разом і кожному зокрема мою сердечну подяку за пам'ять і побажання.

Дякую редакції „Свобода“ за поміщення статті із згадкою про мене, а зокрема авторів статті.

З повагою
Роман Барановський

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени Українського Народного Союзу

Юліян Августин Кайн, син Рамони Т. Пакули-Кайн і Шона М. Кайна, – новий член 82-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся і дідусь Ліда та Бенджамін Пакули.

Ізидора А. Лі, доня Христини і Тараса Лі, – нова членка 13-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Лідія Р. Трофименко-Мургод, доня Зої Трофименко-Мургод і Христопера Мургеда, – нова членка 777-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Святослав і Марта Трофименки.

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?

Зверніться до УНСоюзу. У нас

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES” !

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Продовжуючи тему патріархату УГКЦ

Історична доля і майбутнє Української Греко-Католицької Церкви, мабуть, як ніяка інша тема, від покоління до покоління хвилюють уми і серця наших читачів, адже для України і її майбутнього має виняткове значення міжконфесійна злагода, в основі якої лежить не формальна належність до православ'я, католицизму чи протестантизму, а духовне визнання універсальних Христових правд. Ми не можемо змінити історії, але нашим невідкличним обов'язком є зрозуміти її, знайти задовільні відповіді на її найважливіші запитання, дослідити об'єктивні чинники її змін і тенденцій, котрі й сьогодні не втратили своєї ваги і викликають все нові думки і почуття. Тому, відчувачи обов'язок перед історією, ми радо надаємо можливість висловитися тим авторам, котрі, як от шановний д-р Юрій-Мирослав Левицький з Монреалю, автор поданої тут статті, уважні до минулого і всього, що ми успадкували від нього.

Дещо з історії

Слово патріарх (по-грецькому – родоначальник) означає батька або начальника роду. Книги Старого Завіту вперше вживають слово патріарх, даючи цей титул Авраамові. У ранньому християнстві імена церковних достойників було взято часом від світської адміністрації (єпископ, диякон), часом запозичено в юдеїв (презвітер). Єпископів особливого значення називано патріархами, подібні, як дияконів звали левітами, наслідуючи назви Старого Завіту.

Отже, патріархат – це уряд патріарха, місце його осідку чи володіння або, найчастіше, територія, якою він володіє. Найстаріше канонічне право надає права, звані згодом патріяршими, трьом єпископам: Риму, Олександрії та Антіохії. Єпископ (патріарх) Риму мав між ними першість. Римський патріархат обіймав землі Римської імперії на захід від Балканів і Кириної, тобто Італію, Галію та Іллірію, Олександрійський – став начальником всіх єгипетських єпископів і митрополитів, а Антіохійський – панував над Сирією, Малою Азією, Грецією, Тракією, Понтом і рештою Сходу.

Коли до Єрусалиму почало приходити багато прочан, становище Єрусалимського єпископа, який був тільки помічником Кесарійського єпископа, значно зросло. Халкедонський собор (451) відділив від Антіохійського патріархату Палестину і Арабію (Синай) і передав їх під владу Єрусалимського єпископа, надавши йому титул патріарха. Єрусалимський патріархат був територіально найменшим, а його патріарх – найнижчим між патріархами.

З поділом Римської імперії на Західну і Східну та з заснуванням столиці Східної імперії у Візантії (Константинополі), зросло значення константинопольського єпископа. Константинопольський собор (381) заявив, що єпископ Константинополя повинен мати почесну першість після Римського патріарха, тому що він є єпископом Нового Риму. Римські патріархи відмовились підтвердити цю ухвалу собору. Врешті Халкедонський собор (451) установив Константинополь як патріархат і дав йому юрисдикцію над Малою Азією і Тракією, ставлячи його на друге місце після Римського. Хоч Римський патріарх Лев I відмовився прийняти цей канон (він стався при відсутності папських легатів), утворилося п'ять патріархатів у такому порядку: Римський (латинський, амврозійський і мозарабський обряди), Константинопольський (візантійський обряд), Олександрійський (коптійський обряд), Антіохійський (сирійський, мелхітський і маронітський обряди), Єрусалимський (візантійський обряд).

Численні єресі відділились від

Церкви та потворили свої патріархати: несторіяни, монофізити, яковити, вірмени (до речі, вірмени мають аж чотири патріархати!). Після великого поділу Церков (1054), в добу хрестоносних походів помножилось число патріархів: на місцях осідку „православних” патріархів поставлено „латинських” патріархів, з яких єрусалимський (латинський обряд) діє й досі.

Від XVI ст. творяться „уніятські” церкви, тобто Східні Церкви, які зберегли свій обряд, але визнали Римського патріарха головою Церкви, тобто творяться нові „уніятські” патріархати: Олександрійський з коптійським обрядом, Антіохійський – з сирійським, мелхітським та маронітським обрядами, Вавилонський – з халдейським обрядом та Килікійський – з вірменським обрядом. Найчисленніша „уніятська” Церква – Київська зі слов'яно-візантійським обрядом (сьогодні її звуть Українська Греко-Католицька Церква) не має ще досі свого офіційно визнаного патріархату.

У Константинопольському патріархаті, в справі якого часто втручалися світська влада, настав поділ на окремі „національні” патріархати: Болгарський, Румунський, Сербський і т.д. (про Московський див. нижче), так що сьогодні нараховуємо 14 загальноновизнаних православних патріархатів.

Відосередні сили були й у Римському патріархаті, але там Римські патріархи (папи) мали більшу владу, ніж світські правителі і поділу на окремі патріархати не сталося. Правда, існують чотири єпископи, які мають титул патріарха, але це тільки почесний титул, жодної патріяршої юрисдикції вони не мають. Це патріархи Венецький, Лісбонський, Східні Індій та Західні Індій. Почавши від папи Євгенія IV (1431-1447), Римська Церква ставить кардиналів вище патріархів.

Тут слід підкреслити, якою є юрисдикція патріархів. Східні патріархи мають повну юрисдикцію над усіма єпископами і митрополитами своєї території. Патріарх не підлягає жодному іншому патріярхові, його влада є повною. Вище патріарха стоїть тільки Вселенський Собор. Найбільшу почесність має Константинопольський вселенський патріарх, він єдиний освячує хризма (святи миро) для всіх православних єпископів, за винятком московських і румунських. Патріарха вибирають єпископи й митрополити патріярхії, його ніхто не підтверджує, бо над ним немає вищої влади. „Уніятських” патріархів вибирають теж єпископи й митрополити патріярхії, але його затверджує Римський патріарх (папа).

Загально визнається, що Київська держава отримала офіційне хрещення за князя св. Володимира Великого 988 року. Київська ми-

трополія стала однією з найнижчих у Константинопольській патріярхії. Через занепад Київської держави і через напад татарів осідок Київських митрополитів перейшов спочатку на захід, а згодом – на північ і остаточно закріпився в Москві, хоч вони й надалі іменувалися Київськими митрополитами. Коли Литва окупувала українсько-білоруські землі і зміцніло Московське царство, 1458 року було поділено Київську митрополію на дві: Київську і Московську. 1589 року цар Федір I проголосив Московську митрополію самостійною і перетворив її на патріархат. Це рішення потвердив синод інших патріархів в 1591 році, даючи Московському патріярхові п'яте місце, нижче Єрусалимського. 1685 року Московська патріярхія поглинула, за згодою Константинопольського патріярха, Київську митрополію, згодом ліквідувавши всі її права. В 1721 році цар Петро I ліквідував у Росії патріярший устрій Церкви. Відновлено патріярхат щойно 1918 року. Київський митрополіт повернено багато з її колишніх прав щойно з постановою незалежної Української держави і з відосереднім рухом в Україні. З відродження української державності в XX ст. почався рух за відокремлення

До об'єднання не дійшло через опір Римського патріярха з одного боку та козаків (підбурених московськими агентами) – з другого боку.

Коли Річ Посполита впала і українські землі було поділено, то „уніятську” Церкву на землях, що відійшли до Росії, ліквідовано, жорстоко й криваво, а на землях, що відійшли до Австро-Угорської монархії, імператриця Марія-Тереза назвала її Греко-Католицькою Церквою – для відрізнення від Римо-Католицької Церкви (латинського обряду), і так ця назва, з додатком „Українська”, існує й досі.

Ідея патріярхату і одночасно з'єднання Церков в Україні не зникла. Відродив її Митрополит Андрей Шептицький, якому Римський патріярх дав патріярші права (хоч і без титулу) для поширення ідеї з'єднання на Сході, особливо в Росії. Митрополит А. Шептицький добре розумів, що з'єднання може прийти тільки тоді, коли „Уніятська” Церква відкине всі латинські обряди і практики, які, добровільно чи насильно, ввійшли в її життя. Він почав очищувати обряд, щоб повернутись до часів П. Могили й В. Рутського, коли обряди були однакові для обох гілок Київської Церкви. Однак тоді не всі могли цю

Перепоною для офіційного проголошення стали дві справи: чи проголошення патріярхату УГКЦ не вплине негативно на єкуменічний процес, який провадить з рамени Папи кардинал Каспер, і по-друге, чи проголошення патріярхату УГКЦ не вплине негативно на долю римо-католиків в Російській Федерації.

від Московської патріярхії. Створилась Українська Автокефальна Православна Церква (УАПЦ) зі своїм патріярхом (сьогодні цей пост не зайнятий), а також Українська Православна Церква Київського патріярхату із своїм патріярхом.

Сьогоднішня ситуація

„Уніятська” Українська Греко-Католицька Церква бере свій початок від Берестейських синодів, переважно останнього, 1596 року, коли Київський митрополит і єпископи, усвідомлюючи загрозу з боку новоствореного Московського патріярхату і брак допомоги від Константинопольського патріярха, який потрапив під владу турків, вирішили визнати першість Римського патріярха, зберігаючи при цьому всі свої права, привілеї та обряди. Власне кажучи, це не початок якоїсь нової Церкви, а продовження тієї самої Київської Церкви. 1620 року Єрусалимський патріярх висвятив нову православну ієрархію для Київської митрополії, і це стало причиною боротьби „Русі з Руссю”. Православний митрополит Петро Могила і „уніятський” митрополит Веніамин Рутський підтримали пропозицію шляхтича Адама Кисіля про об'єднання двох Церков і створення Київського патріярхату.

працю зрозуміти, та й сьогодні дехто її не розуміє. Це обрядове відновлення зупинилось в час прилучення західно-українських земель до СРСР. Тоді почалося brutальне знищення „уніятів” і насаджування обрядів Московської Церкви. „Уніятська” Церква пішла в глибоке підпілля. Тут слід додати, що Митрополит Андрей розумів християнську єдність як єднання самостійних Церков-сестер без домінації якоїсь однієї Церкви над іншими, але зі запевненням Римському патріярхові, як спадкоємцеві апостола св.Петра, першості між патріярхами.

Коли Митрополита Йосифа Сліпого звільнили з сибірської каторги, на другому Ватиканському соборі він запропонував визнати для УГКЦ Церкви статус патріярхальної. Коли цього не сталося, він проголосив Патріярхат УГКЦ у папській церкві св. Петра в Римі і почав діяти, як патріярх, висвячуючи єпископів, жонатих священників і т. д. Офіційно Римський патріярх (папа) цих дій не схвалював, зокрема – висвячення єпископів, але врешті, вже по смерті Патріярха Йосифа, не тільки потвердив свячення, а навіть згодився, щоб по смерті патріярха Мирослава

(Закінчення на стор. 23)

Все що є в Київській Печерській Лаврі – це надихано в двох 8 1/2" x 13 3/4" x 2 3/4" іконах ручною *серіографією* Православного Монастиря. Цей музей-якості обмежено виданням сто пар **Спасителів та Божої Матері**. В цьому виконанні зв'язуємо поверхню гіпсом, традиційно фарбуємо поверхню яєчною темпорою, на їхній ризи також є золотий фон. Ця іконна панель з натурального дерева вміщується глибоко в кивоті прилежним шклом і з'єднана трьома горизонтальними брусками з дерева. Ці ікони – античний шедевр з духовними та артистичними цінностями, не пошкоджені в минулому. Пожертвування 500 доларів поштою (money order чи check) висилати до: **Monastery Icons Studio SV40701, 3011 Roe Dr., Houston, TX 77087-2409**

Нехай Бог благословить Вас!

Час доставки 4-6 тижнів.

Це важливо – сприяти „Просвіті” в Україні

Товариство Української мови ім. Шевченка (ТУМ) в Чикаго вже 14 років співпрацює з обласними товариствами „Просвіти” в Україні, допомагаючи їм не тільки українською літературою, але й фондами на видавничу працю.

З централі „Просвіти” в Києві пишуть, що цього року вся просвітницька діяльність проходить під знаком 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка. 20 березня в музеї Т. Шевченка відбулося заключне свято Всеукраїнського фестивалю дітей та молоді „Шевченко у серці моєму”. Змагання проводилося в шістьох номінаціях: література, театральне мистецтво, живопис, народне мистецтво, художнє читання і краєзнавство. В усіх категоріях журі відзначили I, II, III місця та спеціальні нагороди. Юних змагунів вітали академік Іван Дзюба, голова „Просвіти” Павло Мовчан, голова Спілки письменників України Володимир Яворівський, академік Микола Жулинський, голова Спілки майстрів народного мистецтва України Володимир Прядка та інші.

Наступне свято для молоді – це літературно-мистецький конкурс „Я гордий тим, що українець зроду” та фестиваль дитячої книги „Тарасовими шляхами”. Це включає школярів трьох вікових категорій: 7-9; 10-13; 14-17 років. Щоб якнайкраще втілити ці задуми, потрібні фонди, які „Просвіта” вишукує. До 135-ліття товариства „Просвіти” було видано книжку „Український ідеал” Ол. Коновця.

В Чернігові „Просвіта” продовжує свої видавничі проєкти. Готова до друку книга Олександра Лук'яненка (брата Левка) знайомить з родиною відомого політ'язня. У Великодню суботу у Батурині Єпископ Київського патріархату Михаїл та Віктор Ющенко відкрили великий пропам'ятний хрест біля московської траси на честь жертв 1708 року. Пам'ятник гетьманові Іванові Мазепі в Батурині є наразі тільки той, що встановлений „Просвітою” на початку 1990-их років.

Просвітяни у Рівному також дуже плідно працюють. Шевченківські дні було гідно відзначено вечорами в драматичному театрі Рівного та у селах і районах. Літературно-музичні композиції відбулися у школах, дитячих садках, бібліотеках. Були Шевченківські конкурси на тему „Обнімімось, брати мої” та „Іду до тебе, Тарасе”. Було перевидано „Кобзар” редакції В. Доманицького з 1910 року та „Козак Мамай” Гр. Яковенка. В пляні є перевидати твори У.

Самчука, як тільки назбирається коштів. Також було видано до 135-ліття товариства „Просвіта” книжечку про відродження „Просвіти” на Рівненщині.

У Вінниці „Просвіта” видала дві книжечки: „Правда очі коле” та „Україна була його любов'ю” (спогади про історика Іллю Шульгу), при фінансовій допомозі ТУМ в Чикаго. Плянується широке відзначення 110-ї річниці з дня народження отамана вишівського полковника Якова Орла-Гальчевського; встановлення пам'ятника, перейменування вулиць, які ще й досі носять імена ворогів українського народу; кінний похід молоді за маршрутом походів війська Гальчевського і створення фільму про героїв визвольних змагань українського народу.

З Чернівців повідомляють, що журнал „Українська Ластівка” виходить від 1993 року бодай раз на рік. Він вміщує цікаві художні твори для дітей, публістичні, науково-освітні та педагогічно-просвітницькі матеріали. Буковинці, як і українці з усіх обласей, включилися у збиранні коштів на спорудження „Тарасової церкви” в Каневі.

Обласна Дитяча бібліотека в Полтаві проводить велику працю, щоб поширити знання про українські народні звичаї, ремесло, історію України. В бібліотеці виставляються дитячі вишиванки, живопис, вироби з соломи, пластеліну, випалювання, іграшки. Часто запрошують відомих майстрів народного мистецтва краю. Через посередництво ТУМ-Чикаго бібліотека отримала багато книжок з Америки, як також книжки, видані „Просвітою” в Україні.

Севастопольська „Просвіта”, де українського населення є тільки 80,000 з 400,000, а з того українську мову знають тільки 26,000, працює з русифікованою частиною українства. Організовує курси української мови, концерти, літературні вечори, презентації книг. Просвітяни організували дитячу творчу студію „Дзвіночок”, де вчаться обдаровані діти. З боку російськомовної влади відчувається тиск на просвітництво. Газету „Дзвін Севастополя” та книги випускають по приватних квартирах. За останніх 5 років видали 12 українських книг севастопольських авторів. Плянують видати поему „Матрос Кішка” (герой-українець, правнук гетьмана Самійла Кішки); „Народний кобзар Євген Адамцевич” (автор „Запорозького маршу”), „Пісня над морем” (збірка пісень севастопольських українських поетів і композито-

рів); збірки поетів Олени Гриник та Юліяна Романовського; випуск дитячих поезій „Дзвіночок”. На всі ці наміри потрібна фінансова поміч, яку ТУМ-Чикаго старасться віднайти.

З далекої Луганщини, від „Просвіти” в селі Морозівка, надійшла вістка, що вони отримали від ТУМ-Чикаго посилку дитячих книжок і дуже нею дорожать. Вони вже зареєстрували свою „Просвіту”, вислали даток на будову „Тарасової церкви” в Каневі, отримують „Слово Просвіти” з Києва для шкіл, бібліотек, вчителів української мови та історії. На Різдво три групи дітей, по 25 осіб, їздили на екскурсію в західні краї України, проживали з родинами, у яких збереглися українські звичаї та обряди. Все було організоване й фінансоване бльоком „Наша Україна”.

ТУМ-Чикаго з приємністю ділиться новинами від обласних та місцевих „Просвіт” в Україні зі своїми членами, добродіями та громадою в Америці, бо тільки з поміччю всієї громади ми можемо допомагати Україні в просвітницькій праці.

Віра Боднарчук,
голова ТУМ-Чикаго

УСО „Тризуб” – відзначить свято України

ГОРШАМ, Па. – 22 серпня, о 12-й годині полудня, УСО „Тризуб” відзначить на „Тризубівці”, 13-ту річницю незалежності України обширною мистецькою програмою.

Програма включатиме виступи танцювальних ансамблів „Барвінок” (Канада), „Обрій” (Нью-Йорк) і „Волошки” (Філадельфія), музичного ансамблю „Гармонія”, сестер Орос (Нью-Йорк), виконавців народних пісень „Аколада”, баптистського чоловічого хору, фолкльорних музикантів, а також змагання з копаного м'яча, продаж мистецьких виробів, ігри для дітей. Будуть також смачні страви і напої.

Після мистецької програми відбудеться забава при звуках оркестри „Гармонія”. Вступ – 10.00 дол.; вступ для дітей до 10 років – вільний. Управа УСО „Тризуб” і його спортова ланка запрошують всіх на цей фестиваль!

Методій Борецький

Запрошуємо Всіх на Український Фестиваль!

Наш 47-ий рік!

21-го і 22-го серпня 2004

на

Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича

1230 Beaver Run Drive - Lehighton, PA 18235 - www.odwu.org

Виконавці

Ансамбль "Казка"

Музичний Ансамбль "Обереги"

Танцювальний Ансамбль "Україна"

Танцювальний Ансамбль "Дзержельце"

Танцювальний Ансамбль "Карпати"

Програма:

Субота, 21-го серпня

1:30 - Головна програма

3:30 - Головна програма

8:00 - Забава

Вступ на забаву: \$10.00 від особи

Неділя, 22-го серпня

10:00 - Свята Літургія

Високопреосвященний Митрополит

Архієпископ Стефан Сорока

1:00 - Головна програма

Вступ на фестиваль:

\$5.00 від особи - один день

\$7.00 від особи - два дні

Діти до 14 літ - вступ вільний

Заборонено Таборувати

Українські страви, мистецькі вироби, дитячі гри
По дальшій інформації - 610-377-4621

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ НА НАШ ФЕСТИВАЛЬ!

Український фестиваль

при церкві

св. Івана Хрестителя
в Джансон Ситі, Н.Й.

EXPANDED
PROGRAM!

**SATURDAY
JULY 31
12-10 PM**

**Ukrainian Food & Outdoor Grill
4 PM "Voloshky" Ukrainian**

Dance Ensemble [voloshky.com]

Tickets \$8 Advance, \$10 Day of Show

Ticket Info 754-4085 or 785-4342

6 PM Live Band /607/ 797 - 1584

"Jeff Nyschot's Groove"

**SUNDAY
AUGUST 1**

11 AM - 7 PM

Ukrainian Food & Pastries

Ukrainian Arts & Crafts

including Pysanka Demonstration

1 PM Ukrainian Song & Dance

St. John's Choir & Folk Dancers

3 PM Ukrainian Band

"Vorony" [vorony.com]

Games for Children
Church Tour 2:30 Each Day

For More Information Visit Our Website stjohnuoc.org

\$1 Admission

Route 17 to Exit 71

Follow the Signs to the Church Complex on
St. John's Parkway

off Harry L Drive in Johnson City, NY. 13790

Імперський синдром

Внаслідок Біловезьких угод Росія втратила Україну. Для неї то був грім серед ясного неба. Ніби стався тектонічний розлом і частина материка з Україною відпливла в Індійський океан або полетіла на Місяць. А Україна де була, там і залишилася. Лише вийшла з орбіти Російської імперії з її царями, імператорами, генсеками. Незалежність України від Росії тяжко пережили й прихильники російського панування в самій Україні. Ці люди з тугою згадують радянські часи, увінчані гимном УРСР: „Нам завжди у битвах за долю народу був другом і братом російський народ”... Братом? Слизький текст... Україна вже раз добренько посковзнулася, доручивши обороняти свою самостійність школярам під Крутами, а також марно повіривши у соціалістичні перетворення, що привели до страшного геноциду в Україні з волі Москви. Проголошення незалежності України супроводжувалося покаванням за довір'я до Москви і вірою в краще майбутнє, в самостійне життя – „у своїй хаті – своя правда, і сила, і воля”. Та з'явилися носії ідейки – „Воз'єднання України з Росією”, повернення України в обійми „друга і брата”. Він дуже любить Україну, її екзотичну присутність в Москві – розкішний готель „Україна”, набережну Тараса Шевченка, проспект Лесі Українки, велелюдні вулиці – Гоголя, Івана Франка, Коцюбинського, Довженка, Київську, Львівську, Одеську, Карпатську. Того року урочисто відкрили Український бульвар, як заміський відпочинковий парк з басейном-ставком і декоративними печерами – на знак славної пам'яті про Кармелюка... Такий українського зразка еталон у Москві від поняття росіян-великоросів і українців-малоросів, мовляв: українці і росіяни – один народ.

Витівки і виверти! Загальновідомо, що спільність народів Східної Європи визначає, насамперед, їх слов'янське походження, споріднення мов. До слов'ян належать українці, білоруси, поляки, чехи, болгар, серби, словенці, босняки. Тільки не росіяни. Як з росіян слов'яни? Так тільки кажуть для красного слівця. На відміну від України, яка територією і населенням належить до Європи, Росія – ні Європа, ні Азія. Мішанина тюрських та фінських впливів. Якесь тмутакаканське ханство. Росія утворена подібно до Золотоординської держави. Тому й видатні діячі Росії – з татар: Суворов, Кутузов, Аксаков, Чаадаєв, Бердяєв, Карамзін. А просвітили Росію обрусілі чужоземці – Бірон, Ладжерон, Герцен, Губерт, Глінка, Пржевальський, Восійко, Рубінштейн, Струве, Даль, Вільд. Рід Пушкіна – з Етіопії, Лермонтова – з Шотландії, Некрасова – з татар. Російського роду був видатний вчений Ломоносов, котрий здобув освіту у Києво-Могилянській академії. Повернувшись до Санкт-Петербурга, продовжив освіту, користуючись Граматикою церковнослов'янської мови українського вченого-філолога Мелетія Смотрицького.

Взагалі старослов'янська мова набула особливого значення в самобутній культурі Украї-

ни – єдиний у своєму роді літературний твір „Слово о полку Ігоревім”, творчість філософа Сквороди, Галицько-Волинські літописи.

Росіяни і українці не лише не подібні, але прямо протилежні за складом психіки. Як стверджує російське прислів'я, „Бей жену к обеду і ужину. Чем больше жонку бьешь, тем щі вкуснее” (Бий жінку перед обідом і вечерею. Чим більше жінку б'єш, тим борщ смачніший”. В українців жінка – предмет поваги і поклоніння.

Росіянам властивий колективізм (артель, община, коммуна інші форми усупільнення). Українці схильні до індивідуалізму – сам собі пан. Суцільна колективізація сільського господарства заходами Москви зустріла в Україні та Кубані рішучий опір.

Колективізація закінчилася примусовим голодом, в якому загинуло понад 13 мільйонів українців. В самій Росії усупільнення одноосібних господарств відбулося спокійно, добровільно. Бо російське селянство звикло жити за рахунок праці чужих рук – хліб з України, картопля з Білорусі, баранина з Чечні, бавовна з Узбекистану... Ще донедавна посіви цукрового та кормового буряків тамбовських та рязанських чорноземів обробляли сезонні робітники з західних областей України. Росіяни нарікають, що внаслідок розвалу СРСР чимало родючих земель Росії відійшли до України. Насправді ж у нинішній Росії родючих земель на душу населення в десять разів більше, ніж в Україні. Тільки ж ці землі треба самим обробляти, а не заглядати до чужих комор.

Як же росіяни взагалі ставляться до українців? Росія – це непорушно встановлена монархія. Її ставлення до українців визначається особистими пристрастями того, хто сидить на московському троні. Російська імператриця Єлизавета була українофілкою. Вийшла заміж за реєстрового козака Олексу Розума (граф Розумовський) і призначила на державні посади багатьох українців. Українофілом був Микола Хрущов. Почасті – Леонід Брежнєв. Михайло Горбачов нікому не дозволяв понижувати українців, заявляючи: „Я сам хохол”. Лютим українофобом був цар Петро І. Збудував Санкт-Петербург („вікно в Європу”) на кістках полонених запорожців. Катерина II зруйнувала Запорізьку Січ. Царський міністер внутрішніх справ П. Валуєв заявляв: „Українського язика не було, не і бити не может”. Голова ради міністрів царської Росії П. Столипін своїм указом 1910 року іменував українців „іногородцями” і заборонив діяльність усіх українських товариств. 1920 року Ленін проголосив червоний терор в Україні та Кубані, де чекісти розстрілювали на місці усіх петлюрівців. На XX партз'їзді М. Хрущов, розвінчуючи культ особи Й. Сталіна, заявив, що Сталін не вислав до Сибіру геть усіх українців тільки тому, що їх забагато. В „історії інакомислія в СРСР („Хроніка-прес”, 1984) зазначено, що в радянських таборах особливого режиму з кожних 20 політв'язнів 13 були українці. Виходячи з такого ставлення росіян до українців, виникає запитання: „Що ж лишається робити самим українцям? Узалежнювати свою долю

від того, хто сидить на московському троні? Власне, таких поглядів дотримуються наївні людська українського роду. Для цих ренегатів Росія – святиня. Вони споглядають „білокам'яну” Москву, сповнені благоговіння. Чекають від неї опіки над Україною.

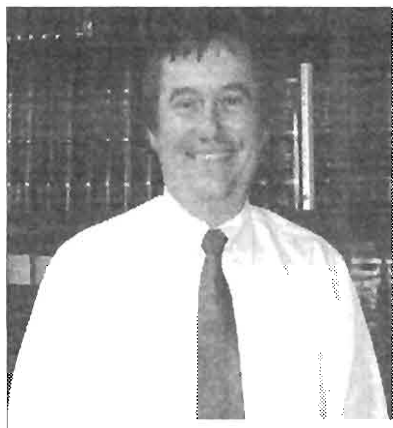
Тим часом Московська патріархія докладає усіх зусиль, щоб розсварити між собою православних українців. Ця затія тісно переплетена з місіянством Росії, намаганням виховувати фанатиків російського панславізму та відродження монархії з єдиноправною православною вірою. Історик запорізького козацтва Дмитро Яворницький писав, що українці, ворогуючи з поляками також через віру, своєю вдачею, побутом значно ближчі до них, ніж до одновірних московитян. Микола Гоголь у своїй повісті-містерії „Вій” виявляє усю суть російського православ'я, зараженого жорстокістю і страхом. У його храмі – страхотні візантійські стінописи зображують пекло. Тасмний голос шепоче Хомі: „Не дивися”. А він подивився і – пропав... Московська патріархія домагається удержавлення православної віри, лишивши інші віросповідання безправними. Конституція України гарантує свободу віросповідання. Віруй у кого хочеш – Христа, Магомета, Єгова, Будду, Дажбога, Марію Цвігун.... Нині в Україні кожний третій віруючий українець – „уніят”. Зате усі українці між собою – одного роду брати.

Історія України епізодично, скажімо, стосується українсько-єврейських взаємин. Були ексцеси з обох сторін. Тільки ж їх прояви завжди були спровоковані імперською Росією. Єврейські погроми у Києві, Одесі, Кишеневі – робота „Союза Русского Народа” з його сотнями чорносорочників і гаслом „Бей жидов, спасай Россию!”. А в самій Росії єврейських погромів не було. Чому? Бо там євреїв взагалі не було. Царська влада забороняла їм оселятися в Росії („черта оседлости”). Так імперська Росія здійснювала свій вроджений антисемітизм, нацьковуючи одних на одних українців та євреїв. Відома „справа Бейліса” у Києві була зфабрикована царською тасмною поліцією. Підсудного захищав через пресу письменник Володимир Короленко. Присяжний суд з селян виправдав Бейліса. Тельавівська газета „Алеф”, описуючи діяльність уряду Української Народної Республіки, зазначає, що голова Української Центральної Ради Володимир Винниченко гостро засуджував за єврейські погроми денікінців, махновців, більшовиків. Єдиний в Українській Народній Республіці єврейський погром в Проскуріві вчинив полковник Армії УНР Болбачан, за що Головний отаман Симон Петлюра наказав його судити і розстріляти. Тому мотиви вбивства Петлюри в Парижі, як „погромника”, залишаються неясними зазначає газета „Алеф”.

Цей приблизний огляд ставлення Росії до України з найдавніших часів і до сьогодні може мати єдиний висновок: годі Україні чекати від Росії якогось добра. Путін обіцяє російському народові політичні, економічні та соціальні зміни. І що ці зміни в Росії сприятимуть такому ж розвитку в Україні. Обіцянки-цяцянки, а дурням – радість...

В. Остапенко,
Вашінгтон

DROBENKO & ASSOCIATES, P.C.

Walter Drobenko, Esq.

Всі форми адвокатських і судових послуг:

- Заповіт і довірення майна
- Адміністрація і планування власности
- Офіційне ствердження заповіту
- Корпорації і бізнесові судові справи
- Особисті пошкодження, купівля і продаж нерухомостей

Іміграційні справи

- Бізнесові візи
- Родинні петиції
- Депортація і видалення за судові вчинки

Ralph Rinello,

Former
Immigration Officer has
Joined the Firm as a
Paralegal

Web Sites:

www.DrobenkoLaw.com
www.QueensCarAccidents.com
www.QueensAccidents.com

Tel.: (718) 721-2000

Toll Free: 1(800) 721-Kiev
25-84 Steinway Street, Astoria, NY 11103
Evenings & Saturday Appointments

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Богдан Ватраль: „Україна - країна кооператорів“

У червні своє перше десятиліття відзначила Національна асоціація кредитних спілок України. З цієї нагоди у Києві відбулися урочистості, на яких серед гостей був Богдан Ватраль, президент кредитівки „Самопоміч“ у Чикаго, почесний член правління Національної асоціації кредитних спілок України (НАКСУ). З ним мала розмову Марія Климчак.

— Починаючи з 1992 року, ви активно співпрацюєте з Україною. Чи здійснилися плани і бажання кооператорів, про які говорилося 10 років тому?

— Можна ствердити, що більшість завдань і сподівань здійснилися. Це був складний період становлення незалежної Української держави. Економічні негаразди та політична нестабільність були причиною того, що люди шукали способів собі зарадити та допомогти один одному. Беручи під увагу напрацьований в діаспорі досвід кооперативного руху та приклад його розвитку на початках минулого століття в Україні, українці об'єдналися навколо прогресивної ідеї, згуртувалися для спільної праці, і вийшло усе їм та державі на користь. Великою перемогою кредитних спілок України я вважаю той чинник, що кредитні спілки здобули право бути повноцінними учасниками фінансового ринку України.

— В Україні широко розвинена мережа банківської системи. Чи складає вона конкуренцію кредитівкам?

— За своєю природою кредитівки не складають банкам конкуренції в Україні. Кредитівка є неприбутковою кооперативною організацією, мета якої не заробляти гроші, а надавати фінансову допомогу своїм членам. Для прикладу, на початках кредитні спілки в Україні відігравали значну роль в кредитуванні малого підприємництва, дрібних сільськогосподарських виробників, невеликих фермерських господарств. Розуміючи потреби і проблеми початкуючих фермерів, ми взяли участь у проєкті підтримки. Через добрі взаємини з американськими діловими колами, ми змогли поза кредитівкою отримати для України понад 150 тис. доларів.

Відвідуючи кредитівки, я був присмнено вражений їхнім поступом. Багато з них мають власні приміщення, забезпечені відповідною технікою, користуються електронним зв'язком. Цікавим є вже власний напрацьований досвід на ринку

мікрокредитування. Зокрема майже половина активів кредитних спілок задіяна в кредитах на побутову техніку, навчання, лікування. У звітах подаються дані, що майже сто тисяч людей в Україні скористалися кредитами у минулому році, при чому більшість з них — це люди з невеликим достатком. Банки ж ніколи не зможуть вирішити питання кредитування особистого селянського господарства чи початкуючого фермера.

Цікавим є приклад праці однієї з кредитівок на Луганщині. У районному центрі Сватів є кредитівка „Сватова Лучка“, яка обслуговує, в основному, населення, що займається сільським господарством. Фермерам відкладається платежі до збирання врожаю, їм зменшують відсотки. Також важливо, що на Луганщині кредитівка активно впроваджує в життя національну ідею, залучаючи молодь до вивчення української мови і культури. Кредитівка надає фінансову допомогу станиці Пласту, виплачує стипендії обдарованим дітям місцевої школи мистецтва. Прикладів таких є чимало. У Чорткові, Бучачі, Козовій, Заліщиках, що на Тернопільщині, та у Бродях на Львівщині кредитівки мають назву „Самопоміч“.

— Чи сприятливий є в Україні клімат для інвестування чужоземного капіталу?

— Ствердити на всі сто відсотків що є, не може. Відомо, що тіньова економіка та корупція в і д ш т о в х у ю т ь інвесторів. Керівництво кредитівок, з якими ми працюємо, налаштовано на чесну і прозору співпрацю. Особливо багато праці над недосконалою податковою системою, та і самі закони

вимагають допрацювання. Я зустрівся з Послом США в Україні Джоном Гербстом, який сказав, що за 10 місяців праці він має дуже позитивні погляди на майбутнє в Україні. Готується підписання позички кредитним спілкам України з початковим внеском 200 тис. доларів, при чому під дуже низький процент. Американська делегація, на чолі з президентом Всесвітньої ради кредитних спілок Артуром Арнольдом та президентом Кредитної централі у США Деном Кемпеном, планує зустрічі з урядовими представниками та керівництвом кредитних спілок. Є сподівання, що ці зустрічі матимуть позитивний характер і залишать надію на покращення інвестиційного клімату.

— А які враження у вас від Києва?

— Київ — це велика європейська столиця. Кількість супермаркетів, присутність чужоземних фірм, мережа ресторанів, високий рівень обслуговування — усе це створює образ зразкового міста. Я зустрів багатьох друзів, це місто гарних контактів і приязні.

Ми, американські українці, робитимемо все для того, щоби Державний департамент США відносив Україну до Європи, а не до Євразії — з усіма відповідними наслідками. Без радикальних змін в українській економіці й політиці Америка звикне до того, що Україна є лише сферою інтересів Росії. Ми ж бачимо Україну через погляди наших батьків і дідів, котрі, віддаючи життя за вільний край, випросили в Бога для нього благословення. І вертаємося серцем до нашої Батьківщини.

Під час зустрічі у Києві, президент кредитівки „Самопоміч“ Б. Ватраль (третій зліва) з президентом НАКСУ П. Козинцем (другий справа) та її працівниками.

Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.

А Я?

Ставки є низькі.
Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.

Diaspora

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732 • 1-800-487-5324

EASTERN UKRAINE

June 4-15 — 12 days — LVIV-Bakhchisaraj-YALTA-KYIV-Kaniv \$2300

PYSANKA

June 15-25 — 11 days — LVIV-Iv. Frankivsk-Jaremche-Kolomyja-CHERNIVTSI-Khotyn-Kam. Podilskyj-KYIV \$2350

KALYNA

July 1-15 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

SOKOLY

July 16-25 — 10 days — KYIV-LVIV-Yaremche-Kolomyja-Khotyn-Kam. Podilskyj-YALTA-KYIV \$1850

POLONYNA

July 25-Aug. 5 — 12 days — ODESA-Kherson-YALTA-Bakhchisaraj-Symferopil-KYIV \$2100

INDEPENDENCE TOUR I

Aug. 13-27 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

INDEPENDENCE TOUR II

Aug. 17-31 — 15 days — YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA-CHERKASSY/Chyhyryn-Subotiv-UMAN-Moryntsi-Kyrylivka-ODESA \$3050

SMEREKY

Aug. 17-29 — 12 days — YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA-Cherkassy-Chyhyryn-Subotiv-UMAN-Moryntsi-Kyrylivka \$2750

BEREHYNIA

Sep. 5-16 — 12 days — KYIV-Kaniv-POLTAVA-ZAPORIZHIA-Khortyia-Kherson-ODESA \$2100

**LOWEST airfares on AEROSVIT
JFK-KYIV-ODESA-LVIV**

\$850+tax 15 June-31 Aug \$635+tax 15 Sept.-31 Oct.

YOUTH FARES
(ages 12 to 24) — \$680 + tax

Please call for
tour brochure

50 тисяч доларів – дарунок на підтримку оселі СУМ

На відзначенні 40-ліття кредитівки

ЙОНКЕРС, Н. Й. – „Не снилось мені 40 років тому, коли мала група молодих і відважних вирішила створити свою фінансову установу, що з маленького зернятка виросте могутній дуб”, – цими словами привітав учасників бенкету голова Федеральної кредитової кооперативи СУМА Володимир Козіцький.

Бенкет на відзначення 40-ліття успішної праці для добра української місцевої громади відбувся 22 травня в приміщенні дому Української молоді. Цю важливу імпрезу було поєднано зі загальними зборами та річною конференцією ЦУКА, якої кредитівка була господарем. В бенкеті взяли участь священство, представники уряду України, посадинок Йонкерсу разом з вищими урядовцями, учасники конференції ЦУКА, представники суспільно-громадських центральних та місцевих організацій, численні члени та гості кредитівки.

Урочистість відкрив голова В. Козіцький, який попросив Владику Василя Лостена до молитви.

Далі ведення програми перебрав А. Горбачевський. Ансамбль „Пролісок” під керівництвом Андрія Стасіва виконав американський та український гимни, а опісля члени ансамблю заспівали декілька патріотичних пісень. Відтак ведучий попросив до слова почесного голову Лева Футалу, який докладно висвітлює історію Кредитівки.

Посадинок міста Йонкерсу Філіп Аміконе привітав Кредитівку

із 40-літтям та передав грамоту з нагоди ювілею. Привіти склали також перший секретар Постійного представництва України при ООН Андрій Бешта, консул Олександр Лях, голова СКУ д-р Аскольд Лозинський, голова УККА Михайло Савків, голова Світової ради українських кооператив Ярослав Скрипник, Оля Гнатейко – від Українського музею, Ірина Куровицька – від Союзу Українок Америки.

Андрій Горбачевський представив всіх учасників конференції ЦУКА та представників установ та організацій, серед яких були – Стефан Качарай (Український Народний Союз), Ярослав Гавур і Христина Шабловська (Український Братський Союз), Степан Керда (Центрально-українських кооператив). Центральні організації представляли: ОЖ ОЧСУ – Марія Лозинська, СУМ – Богдан Гаргай, Світову лігу Українських політичних в'язнів – Богдан Качор, ЗУДАК – д-р Лариса Кий, часописи „Америка” – Осип Рожка, „Закордонна газета” – Петро Рибчук, телевізійну програму „Година української молоді” – Роман Маринович, УАКР – Романа Дигдало, місцеві організації ООЧСУ – Михайло Зварич, Вояків УПА – Петро Шкафаровський, ООЛ – Стефан Гованський, УККА – Ярослав Кіцюк мол.

Письмові привіти надійшли від Консисторії Української Право-

славної Церкви США, губернатора штату Нью-Йорк Дж. Патакі, „Кредит Юнійон Ліги”, Крайової Пластової організації, 119-го Відділу СУА. Володимир (Мірко) Пилишенко і Тамара Денисенко подарували пропам'ятну книжку від Української кредитової спілки в Рочестері. Після обіду Народний артист України Іван Бернацький разом з 6-літнім Максимом Лозинським продекламували вірш Т. Шевченка „Мені однаково”, а Лесик Кмета своїми дотепами забавляв гостей.

Наприкінці програми Володимир Козіцький сказав: „Нашим спонсором є молодьча організація Осередок СУМ в Йонкерсі. Ми високо

цінімо працю наших молодечих організацій, де вирости і виховувались в українському, національному дусі провідники нашої патріотичної діаспори. Пам'ятаю їх ще маленькими юнаками, котрі при вечірніх вогниках ватри вивчали українські пісні, слухали казки та оповідання про славні княжі походи, козацькі герці, та про бойові дії УПА. Саме тут, у молодечій організації, вони засвоїли любов до української, материнської мови. Коли поступили в університети, вони добре знали, чиїх батьків вони сини. І як сказав перший Президент України Леонід Кравчук: „Маємо те, що маємо”. Чи мали б ми їх без цих виборів? Якщо не матимемо цих осель, яка молодь буде продовжувати нашу громадську працю? Хто після нас буде відвідувати наші церкви, кому будуть цікаві наші національні надбання, наші установи, хто буде опікуватись українськими музеями? Оселя СУМ в Еленвілі наступного року відзначатиме своє 50-ліття, але має борги, які намагається зліквідувати управа оселі”.

Володимир Козіцький попросив фінансового директора І. Макаренка та голову Крайової управи СУМ Б. Гаргая вийти вперед і заявив, що рішенням Ради директорів, Федеральна кредитова кооператива СУМ передає чек на 50,000 доларів для сплати боргу. Кредитівка подвоїть пожертви громади на цю ціль до повної сплати.

Володимир Козіцький попросив о. Филипа до кінцевої молитви і подякував всім присутнім за участь у святкуванні.

Володимир Козіцький

В УНСоюзі Ви можете придбати Вашій дитині забезпечення з одноразовою вкладкою на ціле життя на 5,000 доларів за одну низьку вплату.

Прошу порівняти вік Вашої дитини зі схемою поданою внизу.

Це одноразова сума, яку треба заплатити.

У справі апікацій телефонуйте

сьогодні:

1-800-253-9862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 5,000 ДОЛЯРІВ

Вік	Вкладка	
0	300.00	дол.
1	300.00	дол.
2	310.00	дол.
3	310.00	дол.
4	320.00	дол.
5	330.00	дол.
6	340.00	дол.
7	355.00	дол.
8	365.00	дол.
9	380.00	дол.
10	395.00	дол.

Згоріла монастирська церква

НОКС, Індіана. – Серед дня, 29 червня, по полудні, згоріла зимова монастирська церква св. Ів. Христителя в місцевому монастирі Преподобного Антонія Печерського Української Автокефальної Православної Церкви Київського патріархату. Існує підозра підпалу, тому відповідні органи досліджують цю пожежу, яка може бути ділом ворожих Церкві й вірі елементів, оскільки перед цим неодноразово відбувалися дрібніші акти вандалізму: вломи у храми монастиря й будинки, зривання зі щогол національних прапорів США й України, нищення дошки з назвою монастиря при головній брамі тощо.

У спаленій церкві було також п'ять келій для монахів, а серед монастирських будинків ця церква-ротонда, увінчана банею з позо-

лоченим хрестом, була гарна, як писанка голубого кольору.

Найкращою відповіддю злочинним елементом буде відбудова церкви спільними зусиллями й коштами духовництва й вірних УАПЦ КП та інших церков і всіх людей доброї волі, до яких звертаємось із братерським закликком вносити свої щедри пожертви на цю святую справу. Імена всіх жертводавців будуть записані на вічне поминання в монастирських церквах.

Пожертви просимо надсилати на адресу: St. Anthony Ukrainian Orthodox Monastery, 4275 S 700 East, Кнох, Indiana 46534-8322.

Олександр Смиренний,
Єпископ Уманський УАПЦ КП
(соборноправної) в США

1-6 серпня, 2004 р.

ТИЖДЕНЬ ГОЛЬФА НА СОЮЗІВЦІ

Якщо цікавитесь гольфом, приїжджайте до нас на тиждень задоволення та гри в гольф на чудових гольфових площах. Тижднева ціна включає: 5 нічлігів, сніданок та обід щодня, сорочинка, 4 1/2 рунди гри в гольф (від понеділка до четверга), переїзд до та від піль гольфових, відкриття ігор та вечеря в неділю вечором, денні нагороди прощальний бенкет та нагороди для переможців. Запрошуємо денних гравців.

Тижневий плян гольфа (можуть бути зміни)

Понеділок - Nevelle Golf Course
Вівторок - Wall Kill Golf Club
Середа - Concord Golf Club, початок 8-ма ранку, полуденок 1-ша по пол., 2-га по пол. продовження ігор
Четвер - Grossingers Golf Club - початок о год. 10-й ранку.

Golf Week & Sports Jamboree

ТИЖНЕВА ЦІНА:

750 дол. від особи якщо два гравці в кімнаті
1050 дол. якщо гравець з дружиною або чоловіком у кімнаті
950 дол. якщо один гравець у кімнаті

ДЕННА ЦІНА:

150 дол. від особи якщо дві особи в кімнаті
190 дол. від особи якщо одна особа в кімнаті
(повищі ціни включають вечерю, нічліг, переїзд, гру в гольфа, та сніданок).

ДЕННІ ГРАВЦІ: 100 дол, включає – переїзд до та від гольфових площ, гру в гольфа та обід

6-8 серпня 2004 р.

2-ге РІЧНЕ СПОРТОВЕ "JAMBOREE"

Приїжджайте на вікенд спортивних змагань та розваг. Запишіть поодинокі особи або цілу команду на змагання:

VOLLEYBALL
SOFTBALL
ROLLER HOCKEY
FOOSBALL

Для тих, хто не цікавиться спортом, буде багато смачної їжі, музика, та розваги цілий вікенд.

П'ятниця вечір:

Козацький кабаре з участю Ігоря Бачинського та Рона Когута.

Субота:

Виступ – "Бараболя" та забава до звуків оркестри „Буря“.

ЦІНА:

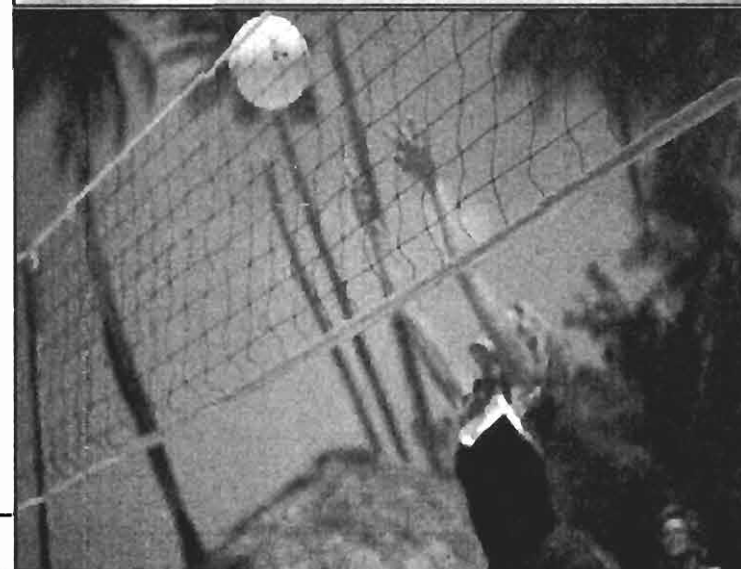
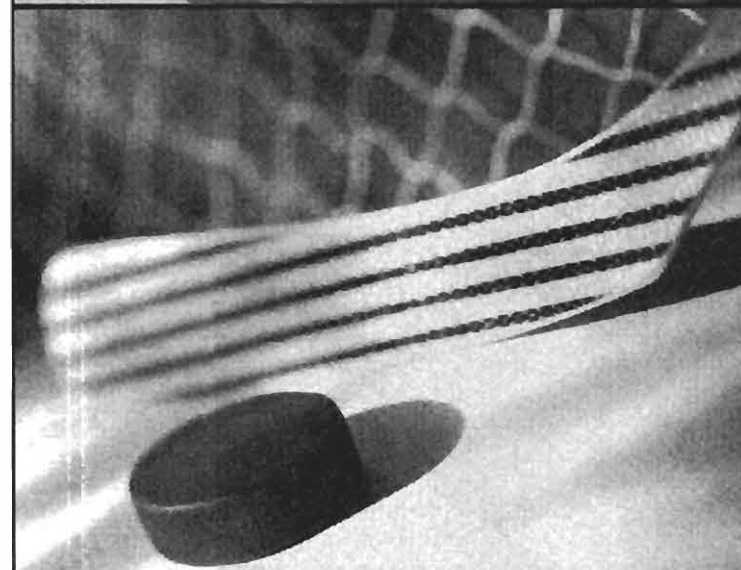
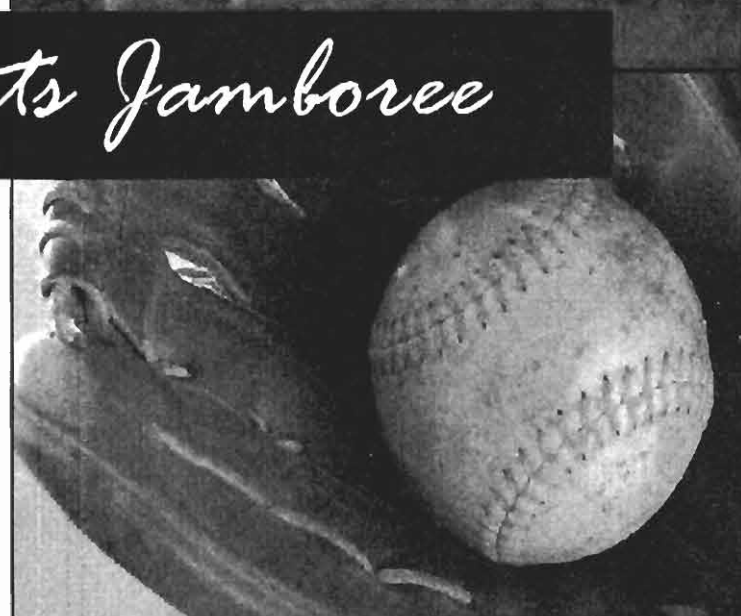
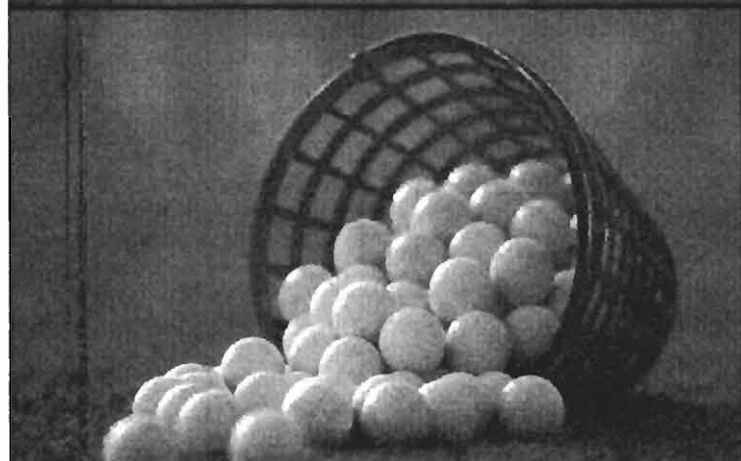
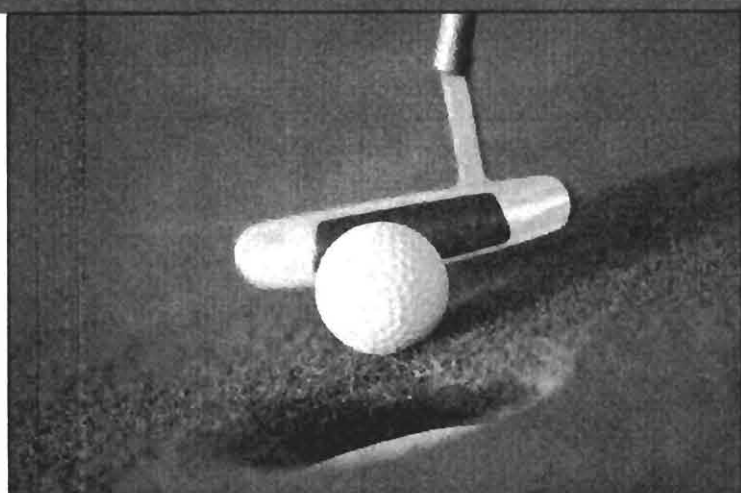
30 дол. від особи включає:
сорочинку, "BBQ", та вступ на цілий вікенд.

**За дальшими інформаціями
звертатися до управи Союзівки:**

(845) 626-5641

216 Foordmore Road, PO Box 529, Kerhonkson, NY 12446

www.soyuzivka.com

Активна діяльність Централі УАКР

ВОРЕН, Миш. – Українська Американська Координаційна Рада (УАКР) – головна демократична централь українців у США, веде безперервну працю для належного представлення українців перед урядовими чинниками США та у співпраці з Посольством України допомагає у багатьох аспектах України. Без великого і зайвого розголосу вона об'єднує щонайменше половину українців у США, мирно і об'єктивно співпрацює з багатьма українськими організаціями, як центральними, так і місцевими, які існують у більших осередках США. УАКР є членом СКУ

та УВКР. За ініціативою і у співпраці з Фондацією „Україна-США” та Українською Федерацією Америки, Вашингтонське бюро УАКР влаштувало три „круглі столи” на тему „Американсько-українські відносини та президентські вибори в Україні в жовтні 2004 р.”. В першому „круглому столі”, 17 березня, відбулася дуже важлива дискусія на цю тему між представниками Державного департаменту США та Посольством України у США. В другому „круглому столі”, 30 березня, виступав депутат Верховної Ради, один із провідників „Нашої України” та колишній

міністер закордонних справ Борис Тарасюк, а в третьому – колишній Посол США до України, один із заступників секретаря Державного департаменту США Стівен Пайфер. Близько 50 осіб брали участь в кожному з тих „круглих столів”. Це представники Державного департаменту та інших агенцій американського уряду, наукових інститутів та американського підприємництва, зацікавленого інвестиціями в Україні.

22 березня голова УАКР Ігор Гавдяк взяв участь у першому засіданні громадського комітету з нагоди відзначення 40-их роковин відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. Відтак був на ряді дальших засідань комітету. Засідання відбувалися в Посольстві України.

29 квітня Посол України Михайло Резнік запросив представників нашої коаліції „Акція Україна” – УАКР, Фондація „Україна-США”, Українська Федерація Америки – на вечеру в резиденції посла, щоб обмінятися думками про співпрацю діаспори в Америці та Посольством України.

19 травня І. Гавдяк брав участь у зустрічі в Білому Домі, яку організував „Нешионал Секюриті Кавніс” для представників української

громади. Це був брифінг для нас про результати відвідин України 12 травня колишнім Президентом США Дж. Бушем старшим. 12 червня І. Гавдяк брав участь у конференції Вашингтонської групи професіоналів з нагоди 20-их роковин існування.

16 червня відбувся т. зв. „Телеміст” між „Голосом Америки” та українським телебаченням у Києві з нагоди 40-ліття відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. В цій одногодній програмі з американської сторони брали участь д-р Лариса Онишкевич, Славко Левицький, Михайло Савків мол. та Ігор Гавдяк. З української сторони були колишній президент Л. Кравчук, П. Мовчан, Посол Дж. Гербст та заступник голови українського національного телебачення І. Кметик. Зараз вашінгтонське бюро УАКР продовжує акцію за резолюцію Сенату про Голодомор з України.

Подібну працю у більших скупченнях українців у США ведуть відділи УАКР. Вони працюють з бажанням створити одну головну репрезентацію українців у США, яка працювала б на демократичних принципах та представляла усіх.

Зенон Василькевич

АГРУ домагається визнати Голодомор 1932-33 рр. геноцидом

НЮАРК, Н. Дж. – Організація „Американці в обороні людських прав в Україні” (АГРУ) написала листи до всіх членів американського сенату у справі підтримки Резолюції 202.

Резолюція 202, яку вніс голова Гельсінкської комісії сенатор Бен Найтгорс Кемпбелл, закликає Сенат класифікувати Голодомор 1932-33 рр. в Україні як геноцид.

Резолюція 202 затрималася на цілий рік в Комісії закордонних справ, де головою сенатор Річард Люгар. Її переслухання не призначається. АГРУ просить сенаторів прилучитися до Резолюції і переконати Р. Люгара, щоб він підтримав Резолюцію, а прямо до Річарда Люгара пише, щоб він згодився на переслухання сенатської Резолюції 202.

Це вже не перший випадок, коли сенатор Р. Люгар є проти справ, які сприяють Україні. Він був проти створення Комісії Голоду 1932-33 р в 1982 році, коли йшла затяжна боротьба, щоб таку комісію створити в Конгресі США. Він

тиснув на Україну, щоб вона віддала свої ядерні боєголовки до Росії, а тепер блокує сенатську Резолюцію 202, яка закликає Сенат США підтримати класифікацію Голодомору як геноциду.

Канцелярія сенатора Р. Люгара подає непереконливі причини проти підтримки Резолюції 202, говорячи, що Президент Дж. Буш і Росія проти резолюції, а також Туреччина є проти резолюції, тому що саме Туреччина скоїла геноцид проти вірменів в 1915-1918 рр і не бажає бути звинуваченою в злочинних діях проти людства.

Речник АГРУ закликає людей доброї волі писати до сенатора Річарда Люгара і вимагати, щоб він передав Резолюцію 202 на обговорення і голосування. Листи слід писати на адресу: Mr. Richard Lugar, Chairman Senate Foreign Relations Committee United States Senate, Washington, DC 20510.

Володимир Боднар, заступник голови АГРУ

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи”

З Катедри українських студій Оттавського університету до бібліотеки „Свободи” надійшов ряд книжок англійською та французькою мовою:

George S.N. Luckyj. „Young Ukraine. The Brotherhood of Saints Cyril and Methodius, 1845 – 1847”. University of Ottawa Press, 1991 Ottawa-Paris.

Dennis F. Essar et Andrew B. Pern al. „La Description D'Ukraine. De Guillaume Le Vasseur de Beauplan”. University of Ottawa Press, 1990; Ottawa-Paris-London.

Українські студії Оттавського

університету. „Studia Ucrainica I”, University of Ottawa Press, 1978; „Studia Ucrainica 2”, University of Ottawa Press, 1984; „Studia Ucrainica 3”, University of Ottawa Press, 1986; „Studia Ucrainica 4”, University of Ottawa Press, 1988; Ottawa, Canada.

Українські студії Оттавського університету. „Towards a New Ukraine I: Ukraine and the New World Order, 1991-1996”. University of Ottawa Press, 1997. „Towards a New Ukraine III: Geopolitical Imperatives of Ukraine: Regional Contexts”. University of Ottawa Press, 2001; Ottawa, Canada.

Scope Travel – the Ukraine Specialists !!

	Tour	Dept	Itinerary	Escort	
	STUDENT TOUR	Jul 28	Kyiv, Dnipro Cruise, Lviv, Yaremche + Budapest	Walter Karpinich	
	WESTERN UKRAINE II	Jul 30	Kyiv, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Budapest	Marusia Cyhan	
	ALL OF UKRAINE II	Aug 11	Lviv, Dnipro Cruise, Kyiv and Budapest	Roma Yakymec	
	EASTERN UKRAINE PLUS	Aug 18	Kyiv, Poltava, (Sorochnytskyj Fair), Lviv, Karpaty, Chernivtsi, Krakow	Kvitka Semanyshyn	
	BEST OF UKRAINE II	Aug 20	Lviv, Yalta (Crimea), Kyiv	Chystyna Chraplyva	
	UKRAINE POLAND, HUNGARY II	Sep 15	Kyiv, Lviv, Krakow, Budapest	Olena Karpinich	
	DNIPRO RIVER CRUISE M/S Marshal Rybalko	Sep 16	Kyiv, Cherkasy, Kremenchuk, Zaporizhzhya, Odesa, Sevastopol, Kherson, Dnipropetrovsk, Kaniv	Air/Cruise inclusive (4 cabins left !!)	
	UKRAINE SINGLES TOUR	Oct 08	Kyiv, Lviv, Krakow	Adriana Helbig	
	UKRAINE & RUSSIA	Oct 08	Kyiv, Moscow, St Petersburg	TBA	
	BUDAPEST	Oct 02	Thermal Spa – Medical treatment: Rheumatoid and Stress Therapy	Unescorted	

2004 Guaranteed departures – Call today!!

МОВА ПРО МОВУ

Толстой як дзеркало українського правопису

Публікації нашої рубрики „Мова про мову“ переважно заторкують проблеми, котрі лежать на поверхні і тому легко впадають в поле зору. Досить українську мову мати за свою, рідну, бути небайдужими до її становища, її долі – і ми вже помічаємо чимало такого, з чим не згодні. Найбільше нарікань викликає заневищення нашої мови чужими словами. Однак це належить не до мовних, а до чисто людських проблем – до проблеми індивідуальної культури, самосвідомості, світогляду. Тим же часом довгі роки неволі, царської і совєтської, не тільки унеможливили розвиток нашої мови, але й відкинули її назад, внесли розлад в саму її природу, у внутрішню структуру. З лексики проблеми перейшли на глибші рівні – граматичний, правописний, й так там зручно повмощувалися, що мовознавці затято стали одні на-впроти одних: реформувати правопис чи залишити незмінним все, що успадковане з совєтських часів? Ситуація навіть ще складніша: є такі правописні заковики, які виглядають взагалі нерозв'язними. Одну з них цікаво і не без тонкої іронії, починаючи від заголовку (він запозичений від статті Леніна „Лев Толстой як дзеркало російської революції“) досліджує мовознавець Галина Наконечна. Її розвідку, вміщену в київській „Критиці“ (число за січень–лютий 2004 року), пропонуємо (за згодою редакції журналу) нашим читачам.

Галина Наконечна

Приваба структуралізму полягає в його системності. Якщо ж спроектувати це твердження на мову, то матимемо давно сформульовану вимогу до її літературного варіанту: кожному слову, кожній формі – окрему клітинку в мовній споруді. Подібно до того, як атоми вуглецю займають чітко визначене місце в кристалічній ґратці алмазу (лише таке їх розташування дає змогу вишліфувати діамант), кожна слово-форма літературної мови теж мусить мати чітку фіксацію в парадигмі інших – тільки тоді метафора Володимира Самійленка про коштовний камінь, що „на дорозі лежав“, матиме сенс. Натомість усяка невизначеність, аморфність провадить до творення якісно інших форм – з ознаками аж ніяк не алмазу, а радше графіту чи й смоли – попри наявність тих самих атомів годі чекати, що графіт колись зблисне діамантов-шляхетно, а смола й поготів.

Стрижене слово в назві статті більшість мовців без надуми відмінює так: *Толстого, Толстому* і т. д. – тобто за прикметниковою моделлю. Проте для шанувальників нормативності літературної мови тут є одна прикрість: в українській граматиці відсутні прикметники на *-ой*. Чинний Правопис (1993) у §§67–68 („Прикметник. Зразки відмінювання прикметників“) подає дві групи прикметників: тверду (із закінченням *-ий, -ів(ів), -ин(ін)*) та м'яку (із закінченням *-ій*) і відразу ж наводить взірці відмінювання [2,82]. Отож шукаючи „клітинку“ для слова Толстой, мусимо переглянути інші взірці, що є в мові, і знайдемо лише один – це іменники з основою на *-й*: *трамвай (трамвая), ковбой (ковбоя), Маккенрой (Маккенроя)* [2, 62]. Звідси: *Толстой, Толстою, Толстоєві*.

Цілком можливо, що сьогодні українські мовляни ще не готові забути про прикметниковість прізвищ на зразок *Толстой*. Тому тут радше йдеться не про користувачів, а про чин Правописної комісії, яка унормовує літературну мову: коли певне явище не підходить під жодну модель, про це зазначають окремо, кваліфікують його як виняток. Як це, наприклад, зробив свого часу Іван Огієнко з притаманними йому категоричністю й науковістю: „У слов'янських прізвищах, як і в своїх, пишемо закінчення *-ський, -цький*: *Соболевський, Карський*... Але чужих нам російських закінчень *-скою і -цкою* не змінюємо: *Донскою, Трубецкою*“ [4, 101]. Далі Огієнкова категоричність мусила таки поступитися методичності: як і належить у таких випадках, автор окремо зазначає про відмінювання незвичної для української мови групи прикметників: „російські прізвища на *-ой*... відмінюються як прикметники (а не іменники): *Толстой, Толстого..., Толстому...* (а не: *Толстою*)“ [4, 110]. Трохи дивно, що Огієнко не спромігся вийти із силового поля російської літературної мови й східноукраїнського розмовного мовлення, адже перший крок зроблено („чужі нам закінчення“), зроблено також і останній (*Толстою*), але із заперечною часткою. Проте не забуваймо, що Іван Огієнко написав свій „Український правопис і основи української літературної мови“ в 1933 році, а перед

тим вийшов Харківський академічний „Український правопис“ (1929), де на цю тему зазначено: „Російські закінчення *-ой* так і передаємо: *Толстой, Полевой* і т. ін., змінюючи їх як прикметники (*Толстого...*)“ [3, 74]. Так само, практично слово в слово, переписує це місце Михайло Возняк у своєму „Українському правописі із словничком“, що вийшов у Львові в НТШ також 1929 року. Отож як перший мовознавець, так і другий свідомо дотримувалися норм такого довгоочікуваного соборного державного (!) правопису. Зрештою, Правопис 1929 року чітко розв'язував це питання. З ним можна було не погоджуватися, але зрозуміле тлумачення проблемного випадку тодішня мовна конституція таки подавала.

Видання, обговорювані у цій статті:

1. **Український правопис.** Проект найновішої редакції. – Київ: Наукова думка, 1999, 340 с.
2. **Український правопис.** 4-те видання, виправлене й доповнене. – Київ: Наукова думка, – 1993, 236 с.
3. **Український правопис.** – Харків: Держвидав України, 1929, 103 с.
4. **Іван Огієнко.** Рідне писання. Ч. 1. Український правопис і основи літературної мови. – Жовква: Друкарня оо. Василян, 1933, 145 с.
5. **Василь Сімович.** Граматика української мови. – Київ–Ляйпциг–Коломия–Берлін, 1943, 584 с.

Натомість чинний Правопис, як ми вже ілюстрували вище, обходить це питання, і дуже послідовно. Додамо ще: §102 („Відмінювання прізвищ“) прізвищ на *-ой* серед прикметникових не наводить. І лише в §104 випадково можна довідатися, що прізвища на *-ой* належать все-таки до прикметникових. Чому випадково: бо параграф називається: „Фонетичні правила правопису слов'янських прізвищ“. Серед фонетики лише випадково або у відчаї хтось шукає морфологію. Зрештою, її там і нема: взірці відмінювання відсутні, бо ж правила – „Фонетичні...“.

Як бачимо, за бажання на чинний Правопис можна й покликатися, обґрунтовуючи модель „*Толстою, Толстоєві...*“.

Проект „Українського правопису“ 1999 року цієї проблеми не розв'язує, однак намагається зрушити її з мертвого пункту: у §115, п. 10 („Прізвища з прикметниковими суфіксами та закінченнями“) читаємо: „Закінчення *-ой* передаємо через *-ий*: *Донський, Критий, Луговський, Полевий, Трубецький*, але *Толстой*“ [1, 175]. Це значно сміливіше, ніж в Огієнка. Відсутній емоції про „чужі нам“ закінчення, натомість є вчинок: зменшено питому вагу прикметників-фантомів у літературній мові, практично зліквідовано їх. Крім одного. Ось уже справді зачароване слово, здатне відобразити ступінь самостійності розвитку української словозміни зокрема й мови загалом. Сьогодні те слово-дзеркало, не впливаючи на кардинальний вектор розвитку української орфографії, відбиває побічні, але дуже симптоматичні „вектори“ цього процесу.

Про відмінювання прізвищ на *-ой* у §115 „Проекту“ не сказано також нічого, бо знову назва невідповідна – „Правопис...“ А у відповідних параграфах („Відмінювання прикметни-

ків“, „Відмінювання прізвищ“) чомусь випущено з уваги єдиний в українській мові прикметник на *-ой* і відсутня модель його словозміни.

За природного розвитку мови цей морфологічний екзот має два шляхи адаптації: або набуття вигляду „нормального“ українського прикметника (*Толстий*), або змінити словозміну на іменникову (*Толстой–Толстою*). Другий шлях прийнятніший, бо виконує головну умову транслітерування прізвищ: якомога менше змінювати оригінал або й цілком не змінювати його, звісно, у початковій формі.

Відмінювання прикметників за іменниковою парадигмою не є чимось новим для української граматики. Прізвища – присвійні прикметники відмінюємо як іменники (за винятком орудного відмінка): *н. в. Васи́лишин – р. в. Васи́лишина* (а не *Василишиного*); *Іва́нів–Іва́нова* (*Іва́ни-ва*) (а не *Іванового*). До речі, у польській мові російські прізвища на *-ой* мають лише іменникову парадигму відмінювання. Але це до слова. Українська літературна мова розвивається за власними внутрішніми законами, які підлягають ретельному внормуванню на найвищому рівні. Правописна комісія мала б доопрацювати норми відмінювання прикметникових прізвищ і деталізувати нюанси. Проте сьогоднішні клопоти (мовні й позамовні) нашої найвищої ортографічної інстанції наводять на думку, що Толстой і надалі залишатиметься напівквартирантом в українському мовному домі: одиницею без визначеного місця й статусу.

І на завершення. З українських граматистів ХХ століття Василь Сімович чи не єдиний не зачепив *Толстою* (*Толстого*). Натомість у своїй граматиці мовознавець наочно застосував структуралістичний підхід до відмінювання інших прикметникових і подібних до них прізвищ: „Цілком таксамо відмінюють ся іменники з прикметниковими закінченнями, а далі з прізвища... й чужі прізвища на е...: *Данте, Дантому, Дантому, Дантим...* *Гайне, Гайному...* *Гайним...* *Гете...* *Гетого, Гетому*“ [5, 196]. Відтак цікава заувага: „Часто письменники (головно наддніпрянські) таких іменників не відмінюють [московський уплив] і пишуть: у творах *Гете* (род.), читаю *Гайне* (знах.)“ [5, 196]. Ідучи за Сімовичевою логікою, можна припустити, що прізвища на *-ой* він мав би віднести до іменникової парадигми. Шкода, що про це в підручнику не зазначено окремо².

Структуралістичний підхід, безперечно, не розв'язує всіх мовних проблем, але так само безперечно й те, що він виструнчує систему, уніфікує її елементи, надає їй внутрішньої логіки – тобто рис, що притаманні літературній мові як такій.

1 *Правочинність форм Іваніва, Петріва також дискусійна, проте на сьогодні нормативна – відповідно до чинного Правопису (4, с. 106).*

2 *Класичним прикладом структуралістичної синтаксичної моделі в курсі загального мовознавства радянського періоду було таке речення: „Глокая куздра штеко бодланула бокра и кудрячит бокренка“. З погляду семантики російської мови конструкція беззмістовна, однак відповідно до морфолого-синтаксичних норм тієї ж самої мови речення складено правильно: є підмет, присудок, другорядні члени речення, усі змінювані слова мають відповідні для своєї частиномовної категорії закінчення, а незмінювані займають традиційне для свого класу місце. Чогось хрестоматійного в українському мовознавстві покищо немає, кожен викладач, торкаючись моделей словозміни і загалом формальних явищ у мові, добирає свої приклади. На жаль, особливо вигадувати не треба: море невмотивованих з погляду звичайного мовця слів заповнило мову настільки, що вона опинилася перед загрозою перетворитися на варіант „глокої куздрі“ (для прикладу – із дисертації: „Домінуюча роль сигніфікатики полягає в кореляції субстрату та атрибутики“, „Сублімація сексуальної енергії вимагає її повної акцентації“). Але це тема іншої розмови.*

Ось така „еволюція”...

У 3-му числі журналу „Українознавство” за 2003 рік Дарина Теріна-Блохін в загалом глибокій, ідейно наповненій розвідці „Еволюція літературної української мови та її сучасний стан” припустилася, м'яко кажучи, невчасної помилки. Заторкуючи тему безцінної мовознавчої спадщини професора Юрія Шевельова, авторка пише: „Щодо правопису, то Шерех (один з псевдонімів Ю. Шевельова – П. Ч.) визнавав правопис, прийнятий на еміграції 1928 року”. Так, визнавав, тільки цей правопис прийнятий зовсім не на еміграції, а в Харкові, тодішній столиці України, чому його й називають Харківським або ще – „скрипниківкою”: Всеукраїнська правописна конференція, з участю делегації від Наукового товариства Т. Шевченка у Львові, у червні 1927 року схвалила проєкт, а у вересні 1928 року його підписав тодішній народний комісар освіти Микола Скрипник. Ще одна досить сутнісна назва Харківського правопису – „соборницький”, оскільки він найможливішою на той час мірою об'єднував Велику і Західну Україну. Помилка Д. Теріної-Блохін тим прикріша, що під прізвиськом стоїть титул: „член-кор. УВАН у США”, що до певної міри кидає тінь на все шановне середовище УВАН. Також дивно, чому на цю очевидну неточність не звернули уваги редактори журналу „Українознавство”, хоч стаття об'єктивно заслуговувала на особливу увагу, адже йдеться про вченого, чия титанічна праця ще й у сьогоднішній Україні не має належного визнання.

Натомість вийшла „медвежа послуга” проєктові найновішої (1999 року) редакції „Українського правопису”, що його українська влада відхилила у 2001 році – на явну догоду прорадянським мовознавцям: ті звинувачували авторів проєкту в накиданні Україні „діяспорної мови”.

Ще раз вернімося до 10 грудня 1999 року. Того дня в НТШ в Нью-Йорку перед членами мовознавчої секції доповідав директор Інституту української мови проф. Василь Німчук – один зі співтворців проєкту. В обговоренні брали участь два закордонні члени Державної правописної комісії – проф. Юрій Шевельов і проф. Андрій Горняткевич та голова НТШ у Львові проф. Олег Романів. То була зустріч вузьких спеціалістів, представників преси чекав спеціальний семінар аж наступного дня. Однак набагато цікавішим, таки унікальним є саме 10 грудня, й авторів цих рядків пощастило в цей день побачити і почути в НТШ чимало такого, без чого історія питання буде неповною.

Один з кульмінаційних моментів стосувався пом'якшеного -л у словах „парлямент”, „кляса”, „флота”, „долар” і т. д. Проєкт пропонував скасувати це пом'якшення. Проф В. Німчук авторитетно запевнив, що Україна вже не повернеться, як він висловився, до „ляльолукання”. Члени мовознавчої секції НТШ сприйняли це запевнення без ентузіазму, і все ж їм вистачило почуття відповідальності і належності до єдиної української культури, щоб погодитися на це скасування і

взяти його як закон, коли проєкт стане урядовим рішенням.

Рівень українськості теперішньої влади – відомий. Президент Л. Кучма відкинув проєкт, і то була явна поступка не тільки перед мовознавцями радянської школи – то була протиукраїнська політика, цілком у дусі київського журналу „Комуніст”, який в січні 2001 року у статті під рубрикою „Чію мову нам нав'язують?” назвав авторів і прихильників найновішого проєкту правопису „українським панством” і „гітлерівськими коляборантами”, а сам проєкт – „діяспорною мовою”, над якою Україна, мовляв, сміється.

Що ж, нікому не заборонено сміятися над певними фактами нашої історії, зокрема правописної, але від цього вони не зміняться. Сміятися над історією – це не належить до доброго виховання. Ще зовсім недавно філологи від політики робили жалюгідні спроби сміятися з непересічної наукової спадщини проф. Ю. Шевельова, і академічний журнал „Мовознавство” називав вченого „головним ідеологом буржуазно-націоналістичного мовознавства”.

Іншими словами, в усій цій історії з постанням проєкту найновішої редакції „Українського правопису” і його відкиданням є забагато політики, й то нездорової, старої, ну й, звісно, трохи звички, яка маскується під „вірність принципам”. Ю. Шевельов здавав собі справу з непробивної сили людської звички, надаремне ж він у своєму знаменитому „Нарисі сучасної української літературної мови” (Мюнхен, 1951 рік) цитує французького граматака К. Вожля: „Звичай робить багато чого згідно з логікою, дещо – незалежно від логіки, а багато – проти логіки”.

Справді проти логіки, бо ж „долар”, скажімо, стоїть в тому самому ряді, що й „муляр”, „маляр”, „столяр”, „таляр”, але „долар” чи „парлямент” – вже незвичні, й тому з затятістю, гідною кращого застосування, заперечуються.

Для проф. Ю. Шевельова пом'якшене -л було таким природним, що він не мав потреби спеціально обгрунтовувати це. Тобто, пом'якшення не було „галицьким” чи „діяспорним” явищем, а саме загальноукраїнським, первісно властивим нашій мові, про що свідчать „Найголовніші правила українського правопису”, які подали урядові УНР до затвердження правописна комісія на чолі з проф. І. Огієнком у 1918 році. Це ж написання знаходимо в його „Етимологічно-семантичному словнику української мови”: *пляц, лямпа, лямент* і т. п. Тим часом ми звикли до „пляшки”, але не до „пляцу”...

Але й задовго до цього Борис Грінченко вніс у свій знаменитий словник – „плян”, „плянцінда”, „лямпа” і т. п.

А потім прийшла свавільна антиукраїнська політика, за багато років прищепила нові звички, заохотила сміятися над тим, що колись було цілком природним. Було б смішно, якби не було аж надто сумно...

Петро Часто

Занедбаний фонетичний принцип

Прочитав я у „Свободі”, на тематичних сторінках „Мова про мову”, мовні поради Галини Бондаренко щодо того, що треба вважати правильним написанням, а що – неправильним. Найбільше мене вразило в „правильному” стовпчикові слово „хокей”.

Я вже був певний, що за 13 років державної незалежності українці навчилися покладатись на власні очі і вуха, і вже не тримаються за полу „старшого брата”. Виявляється – ні. Вже скільки разів писалося і говорилося про цей нещасний „хокей”, про те, що це англійське слово і що в англійській мові нема звуку „х”. Це „х” сліпо перейняте від російської

мови, в якій нема звуку „г” і тому вона англійське „h” передає, за відсутністю кращого, точнішого способу, через своє „х”. Але ж наша мова дозволяє, згідно з фонетичним принципом, котрий лежить в її основі, передавати „h” нашим „г”.

Це саме стосується англійських „hot dog”, „hobby” та багатьох інших слів і висловів, котрі в Україні все ще перекладаються у спотвореному вигляді. А може, річ не в буквах і звуках, а в прищепленій українцям психології, яка називається „какая різниця?”?

Іван Пуїо,
Нью-Йорк

Більше уваги чистоті мови

Пишу до редакції з вірою, що зі мною погодяться багато читачів „Свободи”, принаймні люди старшого покоління, для яких завжди було важливим не тільки діставати свіжу й актуальну інформацію про український світ, але також мати глибоку душевну вітху з доброї української мови, з такого рідного слова, за яким відчувається щира пошана до своєї культури і свого народу.

Від далекого 1893 року мова „Свободи” постійно вдосконалювалася, позбувалася принесеного першими емігрантами „язичія”, все більше ставала українською, все в більшій мірі олітературнувалася, і вже у 30-ті роки набула стрункої граматичної обгрунтованості і лексичної повноти. На це вищий шабель піднесла мову „Свободи” та інших україномовних видань наша повоенна політична еміграція, для якої справою честі і національної гідності було дотримання Харківського правопису.

Від 90-их років чимало змінилося, тільки, на жаль, не в добру сторону. Мало того, що Україна, ставши незалежною державою, далі живе за хибним і шкідливим советським правописом, але й в діаспору непомітно, безневинно

прийшла, як її називають, „шовкова русифікація”. Власне, тільки „Свобода” твердо залишається на ґрунті Харківського правопису і провадить правильну, здорову мовну політику, зокрема матеріалами постійної рубрики „Мова про мову”. Якщо є хоч невелике середовище, для якого рідна мова – предмет уваги і турботи, то ми ще не пропали. Крапля води свердлить камінь. Відродити мову неможливо ніяким „націоналістичним” тиском, ніякими постановами Верховної Ради, досягнути це можна тільки живою любов'ю і почуттям відповідальності за рідну культуру і її майбутнє. Ми тут, в діаспорі, небагато можемо зробити, але принаймні можемо залишатися прикладом вірності своєму слову.

Виходячи з цих думок і почуттів, прошу редакцію „Свободи” частіше вміщувати матеріали про мову і її проблеми, надавати слово тим ученим з України, імена котрих символізують сьогодні боротьбу за очищення української мови від советськоросійських впливів.

Едвард Кухар,
Говел, Н. Дж.

Ще про „ню” і нью”

У сторінці „Мова про мову” („Свобода” з 4 червня, ч. 23) редакція попросила читачів висловити інші можливі міркування з приводу того, потрібний чи непотрібний „м'який знак” в українському написанні назви „New York”. Отож відгукуючись, передусім погоджуюся з д-ром Орестом Гаврилюком, що американці інакше вимовляють слово „nuklear”, ніж слово „new”. Проте український правопис, будучи фонетичним, має тільки один спосіб передання на письмі звуку „ню”. Наприклад, „нюхати”, „Ганю”, „Таню”, навіть „нюанси” (як, зрештою, пише й сам д-р О. Гаврилюк). В редакційному коментарі чесно визнано, що „Свобода” щойно в 1998 році додала м'який знак, і тільки тому, що „так пишуть в Україні”. А чому в Україні пишуть так, а не інакше, ми добре знаємо.

Ціню „Свободу” за відверту відповідь („Помилковий варіант і правильний...”.) читачі, яка чомусь обстоює варіанти, накинуті нам „старшим братом”. З цим виясненням варто ознайомити всі наші школи українознавства.

Лев Іваськів,
Філядельфія, Па.

Якщо такі квіточки, якими ж будуть ягідки?

Відомо, що нашу першу еміграцію гнала за океан біда, тим людям було не до чистоти мови і не до правописних суперечок, а все ж і вони мали тепле серце до рідного слова. Сміялися, чуючи щось подібне до цього: „Візьми, Марусю, брум та позамітай порч, кинь гарбидж на трак, щоб Михась по дорозі до супермаркету викинув на дамп”. Тепер вже й не сміються, звикли. Тепер мовний „гарбидж” успішно перейшов у вищі сфери: „Я пофіксував свій комп'ютер, заложив новий чіп і мушу перечекувати мазерборд...”. Або: „Я зафіксований подати результати свого рісерчу на стендові презентації на наступній конференції”. Провідник став лідером, зауваги – ремарками, несподіванка – сюрпризом, продовження – пролонгацією, рівень оцінки – рейтингом, вишкіл – тренінгом... Це вже сьогодні, коли глобалізація світу щойно розпочинається. А чого ж очікувати нам після її закінчення?

Богдан Слабий,
Бруер, Мд.

УКРАЇНА І СВІТ

Відзначили День Пласту

СЕВАСТОПОЛЬ. – В Українському культурно-інформаційному центрі севастопольські пластуни 12 квітня святкували 92-річчя своєї організації. На святі були присутні пластуни з Симферополя, Євпаторії, Бахчисараю, Красноперекопська, провідники громадських, культурних і екологічних організацій, журналісти, а також представник британської фльоти, який займається вивченням пам'ятників часів Кримської

війни XIX ст. Пластуни розповіли гостям про те, як в 1912 році була створена українська скавтська організація „Пласт”, про тернистий шлях її в 1920–30-ті роки минулого століття, підпільне існування в умовах польської і повній забороні в роки німецької окупації. Після війни в умовах тоталітарного режиму ця організація знову була заборонена. Можливість відновити її діяльність з'явилася тільки в 1989 році.

Учасники Дня Пласту у Севастополі

В Севастополі „Пласт” існує з 1996 року, і за цей час зроблено немало. Неодноразово організовувались благодійні акції на допомогу малозабезпеченим сім'ям. Севастопольські пластуни – постійні учасники кримських і всеукраїнських таборів, багатьох урочистих заходів, присвячених пам'ятним датам – Дню Соборності України, Дню козацтва, Дню Незалежності.

Після офіційної частини артисти

дитячої театральної студії „Світанок”, показали декілька святкових сценок-мініатюр і виконавши твір Т. Шевченка „Причинна”.

Щирими оплесками нагородили глядачі ансамбль „Веснянка” Українського культурно-інформаційного центру, якій подарував їм гарні твори як народної і сучасної української музики.

Ст. пл. Олег Савченко

Ст. пл. Настя Ільющенко пов'язує пластову хустку пл. прих. Віталієві Харламову

„Нехай не гасне світ науки”

До 150-річчя народин Івана Горбачевського

Незважаючи на нашу довгу бездержавність, в Україні не бракувало визначних українців-науковців, які силою політичних обставин виявляли свої таланти поза межами батьківщини, і їх зараховувано до чужих народів, серед яких вони жили і працювали, роблячи свій внесок до всесвітнього культурного розвитку. До таких належав і відомий в Європі вчений Іван Горбачевський, родом з Тернопільщини, визначний біохемік, який причинився до того, що в Австро-Угорщині було створено перше у світі міністерство охорони народного здоров'я, а він був першим його міністром.

Сьогодні такі міністерства є в кожній державі. Горді за свого співвітчизника тернопільські науковці під кінець 1990-их років назвали його іменем Державну медичну академію у своєму місті. На 32-ї сесії ЮНЕСКО, що відбувалася у Парижі від 29 вересня до 17 жовтня 2003 року, було ухвалено відзначити в 2004 році 150-річчя від дня народження видатного сина України і відомого громадянина Австрії і Чеської Республіки, академіка Івана Горбачевського.

Спеціальне пропам'ятне відзначення відбуватиметься в Тернополі, в Державній медичній академії імені Івана Горбачевського. Обласна державна адміністрація запросила на ці святкування внучку академіка Ірину Роману Носик, що проживає в Торонто. Вона також брала участь у семінарі, присвяченому 150-літтю народження професора Ів. Горбачевського, засновника чеської медичної хемії, який

відбувся 13 травня в Карловому університеті у Празі. Три з п'яти доповідей були присвячені І. Горбачевському як біохемікові (професор-емерит Іржі Крамль, професори С. Штіпек, і Ян Платенік). Проф. Богдан Зілинський розповів про роль Івана Горбачевського в розвитку чесько-українських взаємин, а проф. Ярослав Балвін – про українську меншину в Чеській Республіці та її славі особистості. Одночасно діяла виставка документів і видань академіка І. Горбачевського та відбулося відкриття барельєфу з його портретом. Це очевидно, тільки початок вивчення життя і творчості вченого. Немає сумніву, що ним зацікавляться ще й інші адепти точних наук, лікарі, біохеміки, літератори, які піднесуть не тільки славу І. Горбачевського як людини, дослідника і патріота, але також ознайомляться глибше з вкладом українців у світову науку.

У Києві заходом проф. Василя Шендеровського й Емми Бабчук від кінця 1999 року на хвилях Українського радіо організовано щодругої неділі місяця 20-хвилинні радіопрограми під назвою „Нехай не гасне світ науки”, і 9 січня 2000 року слухачі мали нагоду почути розповідь про Івана Горбачевського. Нам не можна забувати, що слава великих людей українського роду в будь-якій ділянці науки – це слава України, це закріплення української державності і присутності України у колі вільних народів.

Василь Верига,
Торонто, Канада

Вшанували пам'ять жертв злочину в Кінгірі

ЖЕЗКАЗГАН, Казахстан. – 26 червня українці міста відзначили п'ятдесяті річчю придушення повстання в Кінгірі. Біля пам'ятника, спорудженого в 1998 році, відбулися Панахида та віче, присвячені цій сумній події. Панахиду відслужив о. Василій Говера, апостольський делегат для греко-католиків в Казахстані та Середній Азії, разом з о. Романом Заміховським, адміністратором греко-католицької парафії в Сатпаєві, недалеко Жезказгану.

На Панахиді та вічу були присутні колишні політичні в'язні, які перейшли через цей табір смерті, представники українських культурних центрів Караганди та Сатпаєва. В цей день, за словами очевидців, перед присутніми повставала кривава трагедія п'ятдесятирічної давності.

Після смерті Сталіна, в 1954 році, в одному з таборів ГУЛагу, який знаходився біля Жезказгану і називався „Степлаг”, або за назвою місцевості – Кінгір, розпочалося повстання політв'язнів, які поставили вимогу переглянути їхні особисті справи, полегшити умови праці та життя. Зробивши барикади, відмовившись йти на роботу, протягом сорока днів в'язні тримали кругову оборону, надіючись на покращення своєї ситуації, але з Москви прийшла інша вказівка: „Неповиновені

должно быть пресечено”. 26 червня вранці п'ять танків Т-34 та понад тисячу вояків з собаками, розібравши барикади, вдерлися на територію табору. Жінки та дівчата, вірячи, що їм не завдадуть кривди, стали в перші шеренги, але це не зупинило танків. В цей день загинули сотні жінок та чоловіків, які були роздавлені танками або розстріляні з автоматів. Але пролита кров не була марною. Вже за кілька тижнів прийшло покращення умов життя та праці не тільки в Кінгірі, але в усіх інших таборах Радянського Союзу.

Біль втрати, нелюдські умови життя та знущання в сталінських таборах назавжди залишилися в пам'яті тих, які вижили і сьогодні доживають своє життя далеко від рідної Батьківщини. З Жезказгану всі вирушили до Рудника, де на місці одного з таборів була відслужена Панахида біля пам'ятного хреста, спорудженого три роки тому українською громадою Сатпаєва. Українська греко-католицька церква в Казахстані висловила особливу подяку Михайлові Вишиванюку, голові Івано-Франківської обласної адміністрації, який пообіцяв в найближчий час виділити 50,000 гривень на спорудження храму в Сатпаєві.

Прес-служба УГКЦ в Казахстані

Останній командир УПА вимагає законодавчо прирівняти вояків УПА до ветеранів Другої світової війни

КИЇВ. – Останній головний командир Української Повстанської Армії Василь Кук, виступаючи 8 липня в Києві під час науково-практичної конференції „Польське зазіхання на Волинь і українське право на оборону в роки Другої світової війни”, наголосив на необхідності на державному рівні визнати УПА воюючою стороною у Другій світовій війні і законодавчо прирівняти її вояків до ветеранів війни. У резолюції конференції йдеться, що польській та українській сторонам треба розробити заходи для відзначення 60-річчя депортації українців з Польщі, а Верховній Раді провести парламентські слухання „Депортації українців Польщі у XX

столітті та шляхи ліквідації їх негативних наслідків”. Також необхідно опрацювати та видати в межах окремої серії документальні джерела і створити банк даних жертв Волинського конфлікту 1940-их років. У резолюції зазначено, що коли йдеться про події на Волині 1943-44 років, немає наукових і політичних підстав уживати терміни „волинська вендета”, „геноцид”, „екстермінація”, „різня”, „етнічні чистки”.

На думку учасників конференції, остаточне українсько-польське порозуміння можливе лише після оприлюднення архівних і мемуарних матеріалів, які стосуються проблем співжиття українського і польського народів, а

також після об'єктивного спільного дослідження періоду окупації Волині Польщею та наслідків політики поляків щодо українців, що призвели до крайнього напруження під час війни. Учасники конференції вважають, що без комплексного підходу дійти до спільної думки і нормального добросусідства буде неможливо.

На фото: Останній головнокомандувач УПА Василь Кук, який нині проживає в Києві, промовляє 30 червня на урочистій академії з нагоди 63-ої річниці проголошення Акту про відродження Української самостійної держави.

УНІАН

Чи збереже Україна військову флоту?

Вийшло з друку 106-те видання відомого серед військовиків ілюстрованого довідника „Бойові кораблі 2003-2004” заснованої у 1897 році компанії „Фред Джонс” (Jones „Fighting Ships 2003-2004”). Цікаво погортати ті його сторінки, що стосуються Військово-морської флотії України. Молода держава має, розповідає довідник, 827 миль морського узбережжя, утримує 119 бойових кораблів на базах в Севастополі, Одесі, Миколаєві, Феодосії, Ізмаїлі, Балаклаві, Керчі. у 2003 році на флотії служило 12,500 осіб. Але відразу – сумна статистика: у 2000-2001 роках було списано зі служби ряд фрегатів, ракетних кораблів, допоміжних суден. Невже Україна зменшує свою флоту?

На це запитання відповів капітан II ранги Ігор Єремєєв у статті „Чи йти українським ВМС шляхом, що його торували будівники радянської флотії?” („Військо України”, 7-8, 1999): „Нині ВМС України – це безсистемне зібрання різних кораблів, здебільшого застарілих. Їхнє утримання досить дороге. Усі ті кораблі, що за віком вже давно мають бути виключені зі складу ВМС, повинні бути продані на металобрухт”.

Отже саме життя змусило Україну вивести зі служби ряд бойових кораблів. Ще у 1999 році за їх числом вона посідала четверте місце на Чорному морі після Росії (389 кораблів), Туреччини (200), Румунії (174) і поступилася Болгарії (70) і Грузії (25).

І ось надійшов найостанніший довідник. Що ж має Україна? Флагманом є фрегата „Гетьман

Сагайдачний”, побудована 1990 року в Керчі, що має на озброєнні гармати, ракети, торпеди, вертоліт. Ще 3 корвети („Чернігів”, „Луцьк”, „Вінниця”) передані з Росії у 1998 році до берегової охорони. Росія має 7 кораблів такого типу, а загалом має 18 фрегатів і ще 33 будує.

Україна має також дизельний підводний човен „Запоріжжя”, збудований в 1970 році в колишньому Ленінграді (тепер – Санкт-Петербург). Він стоїть у Балаклаві на тривалому ремонті. Росія ж має 50 підводних човнів і ще 5 будує, але це переважно атомові кораблі великої потужності.

З довідника легко зробити висновок, що поділ флотії колишнього СРСР не був справедливим. Надто багато переданих Україні у 1996-98 роках кораблів відразу пішли на брухт, решта ледве животіє. Стоїть на переобладнанні єдиний крейсер „Україна”, але на його доведення до ладу немає коштів. Росія пропонує поставити для нього крилаті ракети комплексу „Базальт” по 2.5 млн. дол. США за кожну. А у 2003 році весь оборонний бюджет України становив 2.4 млн. гривень („Військо України”, 9-10, 2003). При цьому не береться до уваги, що Україна віддала Росії безкоштовно 3905 тактичних ракет, кожна з яких коштувала мінімально по 1 млн. дол.

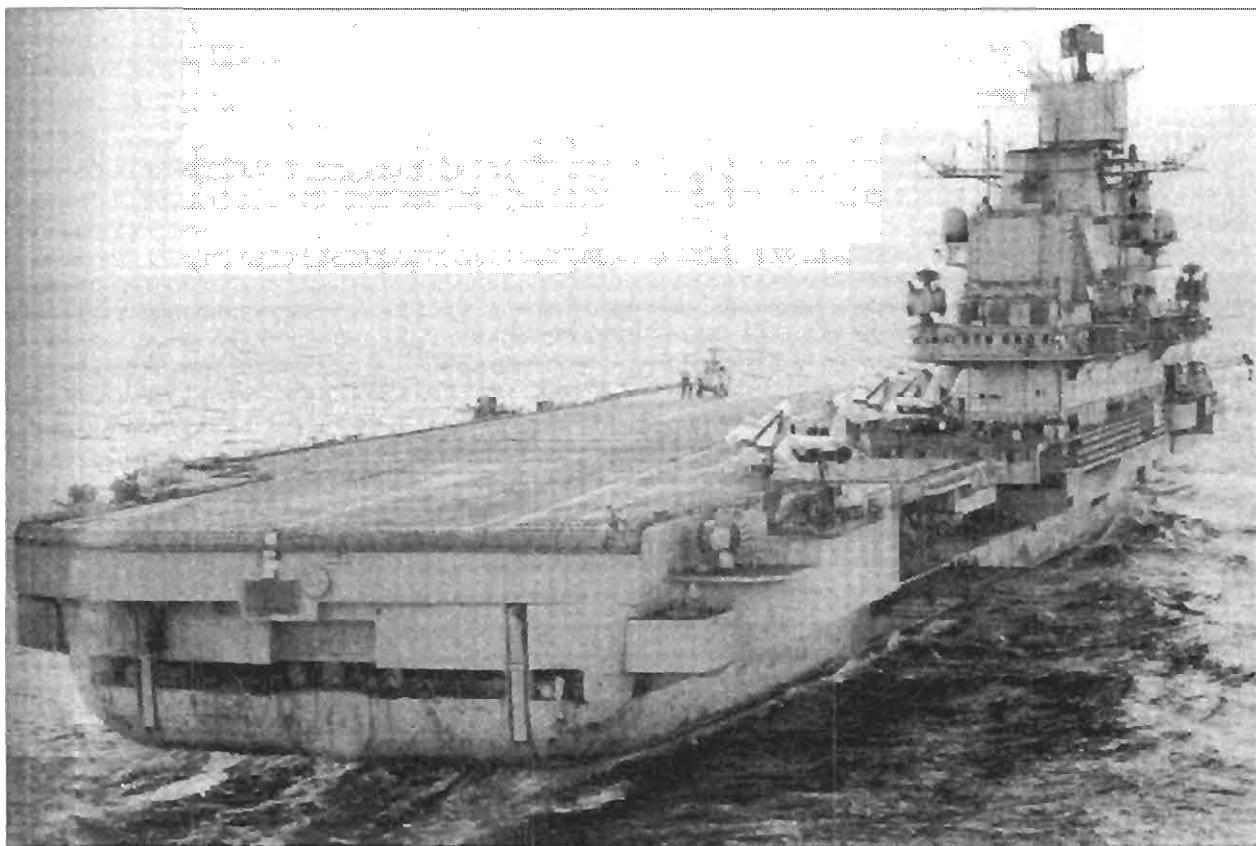
Україна має 5 тральників старої побудови (1970-78 рр.), переданих з Росії. „Зенітчик” став „Жовті Води”, „Разведчик” – „Черкаси”, „Мелітополь” і „Маріуполь” залишилися при ста-

рих назвах, але жоден від перейменувань не помолодшав. Серед шести ракетних катерів є навіть ветеран „Хмельницький” (кол. МПК-116), побудований у Ярославлі 1985 року. З переданих у 1996 році п'яти таких кораблів побудови 1978-83 років один віддали Грузії, а решту вивели зі служби. Ще сумніше виглядає становище з допоміжними, буксирними, шпитальними, пожежними суднами, танкерами, серед яких є збудовані у 1958 році. Командний корабель „Славутич”, який відвідав США у 2000 році, насправді є акустичним розвідником, пристосованим для штабної праці. Дешо сучасніші десантні амфібії, хоча й серед них – „Костянтин Ольшанський” – 1978 рік, „Рівне” – 1971 рік.

Росія має на Чорному морі серед кількох сот кораблів ракетний корабель „Бора”, аналогів якому немає у світі, два великих протичовнових кораблі, три ракетних, 25 тральників, 4 великих десантних кораблі, солідну морську авіацію. Порівняння не на користь України. У 1999 році В. Заблоцький писав у огляді „Стан і перспективи розвитку ВМС Причорноморського регіону” („Військо України”, 11-12, 1999):

„У зв'язку з прогнозованим завершенням остаточних термінів служби вже до 2001 року очікується скорочення названої кількості кораблів удвоє, до 2003 року ця цифра зменшиться ще наполовину і в 2005 році у складі ВМС України буде налічуватися не більше 20 кораблів і суден. ВМС України просто перестануть існувати через відсутність кораблів”.

Левко Хмельковський

Найбільший корабель Росії „Адмірал Кузнецов” побудований у Миколаєві. Залога – 1960 моряків і 626 авіаторів. Має 22 літаки і 2 гелікоптери.

Український корвет „Вінниця” (колишній „Дніпр”) переданий з берегової охорони Росії в 1996 році.

На місце заасфальтованих могил – пам'ятник невинно убієнним

Освячення пам'ятного знака 23 червня в Луцьку

ЛУЦЬК. – У червні 1941 року московсько-більшовицькі „визволителі”, ганебно втікаючи від своїх недавніх союзників – німецьких нацистів, вчинили нечуваний досі в світовій історії злочин – без суду знищили тисячі українських в'язнів в тюрмах Луцька, Ковеля, Володимир-Волинського, Рівного, Дубна, Крем'янця та інших міст. Лише в Луцькій тюрмі замордовано 5 тисяч в'язнів – молодого українського цвіту. Щоб замаскувати свої страхітливі злочини, більшовики по війні місця масових могил в Луцьку заасфальтували, але з народженням незалежної України правда відкрилась волинянам, які кожного року ідуть до могил в Луцьку, щоб разом з духовенством помолитися за спокій душ невинно замордованих.

Цього року масова проща до могил відбулася 20 червня. Сотні людей з'їхались з усіх куточків Волині. Серед прочан – українська інтелігенція Луцька, ветерани УПА, члени молодіжних національних організацій, депутати обласної і міської ради та інші.

Духовенство монастиря Різдва

Христового відслужило Поминальну Службу, а потім з катедрального собору Св. Тройці до могил розпочався Хресний хід, який очолив Єпископ Луцький і Волинський Владика Михайл. Більше тридцяти священників та сотні вірних ішли з хрестом і хоругвами від собору вулицею Лесі Українки до старого міста.

Поминальну Службу Божу на могилах помордованих в'язнів відслужив Владика Михайл у співслуженні з священниками. Співав хор „Оранта” під керівництвом Василя Мойсіюка. Владика Михайл виголосив проповідь і закликав кожного на своєму місці служити щирою правдою Богові і Україні. Після Панахиди відбулося віче, присвячене сумній даті.

23 червня сумні урочистості продовжились відкриттям і освяченням пам'ятного знаку жертвам терору. Владика Михайл закликав в своїй проповіді місцевого ієрарха московської церкви Ніфонта порвати з чужинецькою церквою і служити патріяршому престолу в Києві.

Володимир Рожко

Вітрила „Батьківщини”

Невдовзі після проголошення Незалежності України козацька чайка „Пресвята Покрова” та вітрильник „Батьківщина” вирушили у морський похід довкола Європи. Через 200 років мовчанки нащадки козаків знову пройшли слідами славних запорожців. Козаки одержали стільки запрошень, що чайка повернулася на батьківщину з європейського „полону” аж через 10 років.

Тим часом залога вітрильника „Батьківщина” готувалася в далекі мандри з культурологічною програмою „Хай світ пізнає Україну”. І ось під цю пору прийшло запрошення зі США взяти участь у всесвітньому морському фестивалі „OpSail-2000”.

Незабутній день прощання з Києвом, 4 квітня 2000 року. Промови, музика, поцілунки, сльози. На корабель піднімаються маленькі художники Київської школи мистецтв „Троєшки”. Вони вручають нам свої картини, аби ми подарували їх американським дітям. А найменшенька, 9-літня Яночка Бзенко, дарує капітанові Бірюковичові намальовану нею ікону Божої Матері.

– Хай вона оберігає вас у далеких світах від усякої біди...

Справді пригодницьким, сповненим двообою з морською стихією, був перехід до США. Позаду залишилося 8 тисяч морських миль. І ось довгожданий крик юнги: „Земля!”. Гаряча зустріч із земляками зі штату Вірджинія, адже ЗМІ повідомляли, що вітрильник під час гурагану пішов на дно. Зустріч з редакторами газети „Свобода”. Відтоді з її шпальт українці постійно довідувалися про нашу експедицію.

Тим часом вітрильник увійшов до складу міжнародної вітрильної флотилії. Почалися трудові будні: демонстрація виставок, концертів, сувенірів, приваблювала українська кухня, козацькі забави, танці, жива народна дипломатія. Аби піднятися на палубу вітрильника, людям доводилося вистоювати у довгезній черзі. І так у кожному порту перебування. Інтерес та доброзичливість до маленької часточки України були вражаючими.

Особливою популярністю користувалася виставка дитячих картин студії „Троєшки”. Юні художники віком 7–10 років здивували американську публіку своєю майстерністю. Відтак всі картини, як символ солідарності, були роздаровані по школах. Але, щоб продовжити вік дитячих творів, довелося видрукувати книжечку „Зоряні вітрила”. У ній розкрито мету експедиції, подано дитячі картини, до кожної написано віршик. А ще – адреси студійців. Результат не забарився. Юні київські малярки одержали масу листів від американських школярів. Так зав'язалася дружба між дітьми України та США. Щасливі малюки уклінно дякують народженню цієї дружби своїм спонсором – Українським кредитовим спілком, А. Якимовичові з Дітройту, В. Саленкові з Нью-Йорку, Б. Ватрало з Чикаго, І. Чижовичеві з Філадельфії, Тамарі Денисенко з Рочестеру, Я. Гавурові зі Стрентону та щедрий українці з Нью-Йорку Людмилі Лозовій.

І ось історична парада 400 вітрильників в Нью-Йорку. „Батьківщині” випала честь іти у фар-

Петро Ващик в образі козака Мамає

ватері за флагманом „Eagle”. За нами ішов польський „Dąb młody”. Президент Бил Клінтон відзначив активну участь України у цьому світовому форумі, яка була представлена вітрильником „Батьківщина” та військовим кораблем „Славутич”. Окрилювало і те, що нашої шхуні був виділений найпрестижніший причал у центрі Мангеттену, поруч з літаконосцем-музеєм „Intrepid”.

Уже під час першого року перебування на американському континенті понад сто тисяч людей відвідало шхуну. Зацікавлення до українського вітрильника виявили найвищі посадові особи США – президент держави, губернатори, сенатори, посадники, духовництво. Незабутнім був день, коли священослужителі православної та греко-католицької конфесій спільно провели освячення корабля. Газета „New York Times” аж на двох сторінках розповіла своїм читачам про незвичайну „одісею” нашої шхуни.

А нас тим часом занесло аж в Саргасове море. Гураган налетів так несподівано, що ми не встигли прибрати жодного з восьми вітрил. Стара-престара шхуна, закута в товстий шар бетону, подеколи ледь виринала з-під води. Віри на порятунок не було. І ось ми згадали про іконку Божої Матері, яку подарувала нам 9-літня Яночка. Молилися всі. Можливо, та дитинка, хай її Бог береже, врятувала нас.

Відтак „Батьківщина”, набувши популярності, одержала запрошення на безплатну зимівлю в Норвічі, безплатний ремонт та участь у наступних вітрильних фестивалях на Великих Озерах (2001 р.), в Карибському басейні (2002 р.) та на східному узбережжі США (2003 р.). Отже, заки вітрильник відвідав усі порти узбережжя США та пройшов по річках Іліной та Місісіпі, промайнуло аж три роки.

Тяжко переоцінити здобутки, які на рівні народної дипломатії здобула залога вітрильника протягом цих років у популяризації України. Тільки англійських публікацій було понад сто, не кажучи вже про українську пресу. Телебачення та радіо повідомляли про наше перебування у всіх портах. Губернатор штату Конектикат Джон Роланд і його дружина так захопилися українським кораблем, що протягом чотирьох годин були нашими гостями. А українське відділення „Голосу Америки” запровадило цикл програм.

Акція українського вітрильника була не тільки пропагандивною. У

(Закінчення на стор. 25)

**УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ „ВОЛОШКИ”**

Субота, 24 липня 2004 р., год. 7:30 веч.

McKeesport Riverfront Park, 5th and Water Street.,
McKeesport, PA

Вступ вільний, безкоштовне паркування. Принесіть своє крісло.
На випадок дощу, концерт відбудеться у „McKeesport High School”

За інформаціями звертатися на: **(412) 678-1727**
myrec@capslock.net • www.myrec.org

ФІЛАТЕЛІЯ

Поштові марки України в 2005 році

Видавництво „Марка України“ затвердило плян випуску поштових марок у 2005 році. Новими марками буде відзначено річниця видатних діячів, зокрема вийдуть марки до 150-річчя з дня народження Дмитра Яворницького – видатного українського вченого, до 100-річчя з дня народження Павла Вірського – відомого хореографа. Буде продовжено серію „Наша Батьківщина“ марками про Вінницьку, Житомирську, Івано-Франківську області, Севастополь і Суми (до 350-річчя цього міста).

В історичній частині вийдуть 4 марки серії „Історія війська в Україні: Велике князівство Литовсько-Руське (XIII-XV ст.)“ і поштовий блок „60 років перемоги у Великій

Вітчизняній війні“. Буде широко представлене мистецтво в серіях „Київ очима художників“ (4 марки), „Скарби музеїв України“ (Феодосійська картинна галерея ім. І. Айвазовського – до її 125-річчя, 2 марки й купон), „Український народний одяг“ (Львівщина, Прикарпаття, Буковина – по 2 марки), українські храми за кордоном (2 марки). Україна випустить 4 марки за програмами „Європа: кулінарія“ (4 марки), „Україна-Австрія“ (2 марки).

Збереженню природи присвячуються марки серії „Заповідники та природні парки України“: Карадазький природний заповідник (блок), „Червона книга України“: нічні метелики (блок), коні (блок).

Технічний прогрес буде представлений марками серій „Україна – космічна держава“ (супутник Землі „Космос-1“, ракети-носії „Циклон“, „Зеніт“, „Дніпро“, по 1 марці), „Льокомотивобудування в Україні“ (2 марки). З нагоди різних свят і подій плянуються марки за програмою Міністерства внутрішніх справ,

до Всесвітньої зустрічі на вищому рівні з питань інформаційної співдружності, серія „Світ очима дітей“ (3 марки), до Нового року, Різдва Христового, Дня слов'янської писемності і культури, конкурсу „Євробачення - 2005“ в Україні (блок).

Л. Хм.

У червні цього року ввійшли в обіг поштові марки серії „Українські народні казки“ у вигляді зціпки з трьох марок: „Котик“, „Івасик-Телесик“, „Котигорішко“ (художник Кость Лавро); серії „Київ очима художників“: „Красвид Києва з Андріївською церквою. 1889 р. Невідомий художник“; „Фонтан біля Золотих воріт. Київ. 1910 р. Петро Левченко“; „Весна на Куренівці. 1914-1915 рр. Абрам Маневич“; „Київський Михайлівський собор з півдня. 1919 р. Микола Бурачек“. Оформлення Оксани Тернавської.

А 26 березня було введено в обіг художній поштовий блок „Метелики“ з п'яти марок: „Ендроміс березовий Endromis versicolora“, „Бражник очковий Smerinthus ocellatus“, „Стрічкарка блакитна Catocala fraxinifolia“, „Райдужниця велика Apatura ilia (Den. & Schiff.)“, „Махаон Papilio machaon“. Художник – Геннадій Кузнєцов.

Злочин проти Українського народу

ЗМІСТ

1. Од, доле наша, доле українська... Б. Рудницький	
2. Замушувальний висновок. П. Лук'яненко	
3. Зруйнування Січі. М. Аркаш	
4. Степанович Мазепа. В. Шевчук	
5. Круті Базари. Г. Вінницький	
6. Власна територія Українською Автокефальною Православною Церквою	
7. Преподобська	
8. Уніатство і свідчення. Прот. о. М. Явдася	
9. Уніатство і свідчення. І. П. Матющенко	
10. Апостола Провиди. Ф. Габелко	
11. Московсько-більшовицьким окупантом	
12. Вологодський	
13. Дніпропетровщині. М. Кушнір	
14. Запорізької області. К. Дуда	
15. Шестипільський	
16. (СВУ). А. Бонібольченко	
17. О. Коновал	
18. з власного життя. О. Наконечний	
19. Галкін	
20. Імпозуму "Голодомор-33". Володимир Ток	
21. вщині. В. Нестор	
22. вщині. Т. Якименко	
23. вщині. Н. Богуславський	
24. вщині. О. Кушнір	
25. вщині. О. Кушнір	
26. вщині. О. Кушнір	
27. на Дніпропетровщині. І. Лісовський	
28. Межовий	
29. орізької області. Ю. Писарева	
30. І. Пісний	
31. тавщині. Р. Суслик	
32. олтавщині. В. Васюта	
33. тавщині. І. Мельниченко	
34. арківщині. В. Прокопенко	
35. янець-Подільської області. П. Дейн	
36. арківщині. П. Рудь	
37. ьнігівщині. С. Чередниченко	
38. ьсонщині. Г. Шумило	
39. вщині. А. Миколенко	
40. на Сумщині. К. Діброва	
41. вщині. І. Іваненко	
42. Сумщині. І. Перепелиця	
43. район на Сумщині. П. Нечипайло	
44. ьський район на Одещині. С. Юшко	

КНИЖКУ МОЖНА НАБУТИ:

ДЕЛТА BOOKS - ЧІКАГО

WEST ARKA - ТОРОНТО

YEVSHAN - МОНТРЕАЛЬ

SURMA - НЬЮ ЙОРК

BAZAR BOOKS - КЛІВЛЕНД

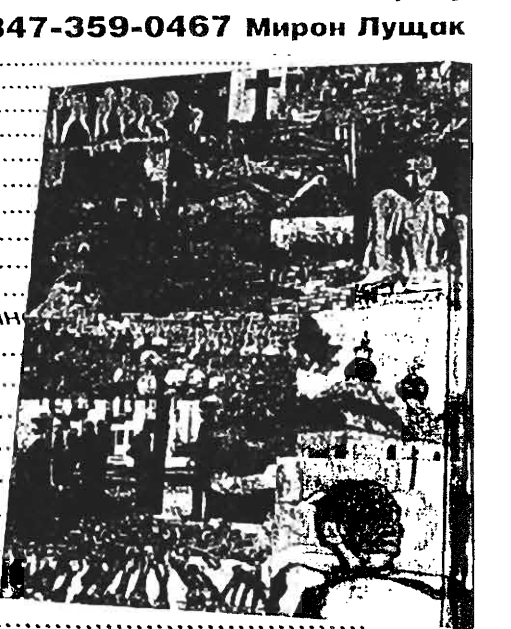
EKO.ART.GALEERY - ДЕТРОЙТ

ARKA - НЬЮ ЙОРК

UKRAINIAN BOOK STORE EDMONTON

Замовити можна по телефону:

847-359-0467 Мирон Луццак

Понад 550 ст. свідчень про те, як віками нищили Україну. Все підтверджено документами.

Продовжуючи тему...

(Закінчення зі стор. 9)

Любачівського, УГКЦ очолив „нелегально” висвячений Влади́ка Любомир Гузар. Акції патріярха Йосифа не підтримували деякі єпископи УГКЦ, тому Рим не відповідав позитивно на прохання визнати патріярший статус. Коли ж у 2002 році на синоді єпископів УГКЦ всі члени висловилися за патріярший статус УГКЦ, то папа Іван Павло II передав цю справу, вперше, на розгляд колегії кардиналів. Колегія кардиналів, величезною більшістю, крім трьох – Вальтера Каспера, Йосифа Рацингера та Ігнаса Мусси Дауда – 6 лютого 2003 року згодилися на патріярший статус для УГКЦ.

Перепоною для офіційного проголошення стали дві справи: чи проголошення патріярхату УГКЦ не вплине негативно на єкуменічний процес, який провадить з рамени Папи кардинал Каспер, і по-друге, чи проголошення патріярхату УГКЦ не вплине негативно на долю римо-католиків в Російській Федерації.

Щодо першої перепони, то це справді може перервати на деякий час діалог між Римом і Москвою. Але ж які є позначки, що будь-який діалог з Москвою дасть позитивні наслідки? Історія вчить, що Москва ніколи не вела діалогу з наміром досягнути порозуміння, ніколи не йшла на компроміси, а тільки все це робить „про око”. Діалог з нею ні до чого не допровадить.

Щодо другої перепони, то навіряд чи римо-католиків зможуть московські чинники переслідувати так, як переслідували „уніятів” в Україні, а тим часом „уніяти” не тільки вийшли з цього переслідування зміцнілими і об'єднаними, але й дали сотні святих мучеників за віру Христову, стали в зріцем для наслідування.

Щоб вивідати, яка буде реакція Московського патріярха, кардинал Каспер (він очолює Папську раду у справах християнської єдності) восени 2003 року листовно повідомив патріярха Російської Православної Церкви Алексія II про намір Папи Івана Павла II визнати патріярхат УГКЦ. Патріярх Алексій II розіслав копію цього листа всім православним патріярхам з просьбою звернутися до Ватикану зі спільним листом, остерігаючи, що визнання патріяршого статусу УГКЦ спинить діалог між Рим-

ською і Православними Церквами на довгі роки та відновить відкриття ворожнечу між ними. Це всі православні патріярхи, включно з Константинопільським патріярхом Бартоломеєм, зробили. Патріярх Бартоломей навіть відважився радити Папі Іванові Павлові II ліквідувати УГКЦ: „поступово зменшувати присутність Уніятської Церкви і послаблювати її діяльність” (з листа Бартоломея до папи Івана Павла II).

19 лютого 2004 відбулася зустріч кардинала Каспера з Архиепископом Кирилом, головою департаменту зв'язків Московського патріярхату, а 22 лютого – з самим Патріярхом Алексієм II. Згідно з фіційним повідомленням Ватикану, кардинал В. Каспер заявив на цих зустрічах, що „провід Католицької Церкви серйозно розглядає однозгідну позицію всіх Православних Церков. Католицька сторона запевняє православну сторону, що бажанням Святого Престола є втримувати й зміцнювати позитивні стосунки з Православними Церквами”. Загально це коментують як знак, що Ватикан не буде наразі визнавати патріяршого статусу УГКЦ.

Синод єпископів УГКЦ видав з цієї нагоди послання, потверджуючи обурення вірних, що справа патріярхату вирішувалася не в Києві, а в Москві і без присутності представників УГКЦ. „Переговори в Москві аж ніяк не перекреслюють той магістральний курс на розбудову патріярхату, який впливає з рішень Синоду єпископів нашої Церкви. Цей шлях нами обрано давно, і він відображає виразну волю Божого народу нашої Церкви”, – говориться в посланні. І далі: „Законний розвиток Української Греко-Католицької Церкви не може бути предметом дипломатичних санкцій”.

Згідно з офіційним повідомленням РПЦ, Патріярх Алексій II заявив кардиналові В. Касперові, що після 1946 року багато людей у Західній Україні – ті, що перейшли на православ'я, і ті, хто в душі залишилися греко-католиками, всі вони були під духовною опікою Руської Православної Церкви. „Коли ж прийшла релігійна свобода, потрібно було подякувати Російській Православній Церкві за те, що вона зробила для віруючих Західної України у важкі роки. А що відбулося? На хвилі дикого націоналізму відбувся розгром трьох православних

епархій у Львові, Тернополі та Івано-Франківську... Силою захоплювали храми”. Думаю, що коментарі зайві: за знищення єпископів, сотень священників, ченців і черниць та тисяч вірних УГКЦ має бути вдячною Руській Православній Церкві, яка не тільки не боронила її перед владою Сталіна, але цій владі помагала!

Вірні вважають Українську Греко-Католицьку Церкву помісною, тобто автокефальною, самоуправною Церквою. Тим часом Патріярх Алексій II заявляє кардиналові В. Касперові: „Чому ж з такою наполегливістю катедрі Глави уніятської Церкви в Україні хочуть перенести зі Львова до Києва і заснувати патріярхат? Створення патріярхату поставить на десятиріччя хрест на наших стосунках. У Москві є вже дві уніятські парафії. Іноді нам говорять, що це самостійна Церква. Ні. Це частина Римо-Католицької Церкви, і Римо-Католицька Церква повністю несе відповідальність за дії уніятів”.

На жаль, треба визнати, що тут Патріярх Алексій II має рацію. Хоч УГКЦ називає себе помісною Церквою, вона не діє, як самостійна, самоуправна Церква. УГКЦ діє так, наче б вона були частиною Римської Церкви. Кожне рішення своїх патріярших синодів вона відсилає до Риму до затвердження, до схвалення. Без згоди Риму УГКЦ навіть у внутрішніх справах не спроможна ступити жодного кроку. Ось недавно виникла проблема в Бучацькій епархії, і Синод звернувся до Риму, щоб Ватикан призначив для цієї епархії адміністратора. Створення Одесько-Кримського екзархату, призначення екзархом Василя Івасюка, нещодавне призначення єпископа Василя Семениюка помічником Тернопільсько-Зборівської епархії – все це відбулося з „благословення” Ватикану і оприлюднено тільки після того, як Ватикан дав на це свою згоду.

УГКЦ сама себе принижує, сама себе заперечує. Її патріярші собори ніяк не є патріяршими, бо справжні патріярші собори діють самостійно і їхні рішення не підлягають жодній апробаті іншої Церкви. УГКЦ діє, як підлегла Римській Церкві. А її вірні навіть приймають і радіють з того, що патріярх Йосиф, Верховний Архиепископ Мирослав Любачівський і Верховний Архиепископ Любомир

удостоїлися титулу кардинала. Але для вірних цей титул – чужий. По-чужому він і звучить: „кардинал Святої Римської Церкви”. Тобто це не є кардинал Католицької, Вселенської Церкви, але тільки Римської. Один зі східних патріярхів зовсім справедливо відмовився від цього титулу, – з тієї причини, що титул кардинала є нижчий від титулу патріярха, незважаючи на те, що папа Євген IV поставив своїх кардиналів вище патріярхів.

УГКЦ називає свого Главу патріярхом, але цей титул без жодних реальних прав, які з нього випливають, не дуже вищий від титулу Венецького патріярха, який насправді має тільки звичайні єпископські права. Отож слід діяти так, як патріяршій Церкві годиться. Верховний Архиепископ Йосиф, проголосивши патріярхат, діяв як патріярх. І якщо УГКЦ буде діяти як патріярхат, скоріше чи пізніше дістане офіційне визнання. Доконані факти скоріше чи пізніше визнають усі.

Як ми бачили вище, тільки чотири патріярхати були засновані „канонічно”, тобто Вселенськими Соборами: Римський, Олександрійський, Антіохійський і Єрусалимський. Всі інші, включно з Константинопільським і Московським, були проголошені або самостійно або світською владою, і всіх їх за якийсь час, короткий чи довгий, визнали всі „канонічні” патріярхи.

Перспективи

У зв'язку зі сказаним вище вири-сується такий плян дії для УГКЦ:

- офіційно відновити вперше проголошене Патріярхом Йосифом створення Київського патріярхату;
- Глава УГКЦ повинен завжди і всюди титулувати себе Київсько-Галицьким патріярхом і вимагати цього від усіх, хто до нього звертається;
- повідомити про це всіх патріярхів, включно з Римським (папою) та Московським, і запропонувати їм обмін послів (амбасадорів) – в Римі вже є наш Владика Гліб;
- згідно з пропозицією єзуїта о.Роберта Тафта, не приймати жодних листів чи телефонних дзвінків, адресованих до Верховного Архиепископа, звідки вони не приходили б, і відсилати їх назад до відправника з допискою: адресат невідомий. Приймати тільки листи, адресовані до патріярха;
- почати керувати Церквою зовсім самостійно, включно з творенням нових епархій чи екзархій та висвячуванням і призначенням єпископів без жодної попередньої апробати Ватикану;
- почати переговори з Українською Православною Церквою Київського патріярхату і з Українською Автокефальною Православною Церквою про об'єднання і створення єдиної Київської Вселенської Православної Церкви (КВПЦ), посестри інших патріярхальних Церков, уважаючи Римського патріярха (папу) за першого між усіма патріярхами (згідно з пляном Митрополита Андрея Шептицького);
- багато парафій, а то й епархій УПЦ Московського патріярхату, побачивши християнську єдність в Україні, скоріше чи пізніше долучаться до КВПЦ.

UKRAINE SINGLES TOUR

10 Day All Inclusive Departure
(Ages 21 - 45)

ADRIANA HELBIG
Escort

OCT 8 - 17, 2004
Kyiv, Lviv, Krakow

only \$1390

www.scopetravel.com

Scope Travel - 800-242-7267

the Ukraine Specialists!!

РОБІТЬ МУДРЕ РІШЕННЯ

Виберіть Startec ValuePack

Ukraine **125**
125 ХВИЛИН
\$14.99/місяць

Ukraine **250**
250 ХВИЛИН
\$29.99/місяць

- 24 години на добу, 7 днів на тиждень
- Телефонна картка для вашого сотового телефона, коли ви подорожуєте
- Керування вашим рахунком OnLine

Наберіть **1-800-354-9951** або відвідайте сайт: **www.startec.com**

Хвилини ValuePack не включають міжнародні дзвінки на ваш сотовий. Невикористані хвилини не включаються в наступний період оплати. Regulatory Assessment Fee applies.

startecSM
THE WORLD, CLOSER TO HOME

СПОРТ

Новий чемпіон УСЦАК-Схід: УСО „Тризуб”, Філядельфія

ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – 3-4 липня на спортивній базі оселі „Верховина” відбувся футбольний турнір з нагоди 80-річчя УСВТ „Чорноморська Січ”, який рівночасно був офіційним змаганням на першість УСЦАК-Схід. Згідно з вислідами змагань, в яких взяло участь 6 дружин, звання чемпіона УСЦАК-Схід на 2004 рік здобули футболісти УСО „Тризуб”, Філядельфія. Учасникам цього футбольного турніру були УСВТ „Ч. Січ”, Ньюарк; СК СУМ „Крилаті”, Йонкерс; УСО „Тризуб”, Філядельфія; СК „Ватра”, Лонг Айленд; ФК „Леви”, Стемфорд і футбольна дружина семінаристів-василіян з Юшен Ков. Перед першими змаганнями турніру відбулася коротка церемонія, в часі якої від організаторів привітав учасників О. Твардовський, від Управи УСЦАК вітав футболістів голова УСЦАК М. Стебельський. Ланковий футбол УСО „Тризуб” Є. Чижович поінформовав присутніх про зміну системи ігор в зв'язку з неочікуваним прибуттям на турнір 6-ї дружини. Замість кругової системи, ігри пройшли в двох рівнорядних підгрупах, після чого відбулися півфінальні і фінальні змагання за звання чемпіона. В першому дні відбулося 6 змагань з такими вислідами:

СК „Ватра”	– Семінаристи	– 1:0,
УСВТ „Ч. Січ”	– СК „Леви”	– 2:0,
СК СУМ „Крилаті”	– Семінаристи	– 8:1,
УСО „Тризуб”	– УСВТ „Ч. Січ”	– 0:0,
СК СУМ „Крилаті”	– СК „Ватра”	– 2:0,
УСО „Тризуб”	– СК „Леви”	– 3:0

Показники після цих ігор:

Група „А”	Точки	Голи
1. СК СУМ „Крилаті”	6	10:1
2. СК „Ватра”	3	1:2
3. Семінаристи	0	1:9

Група „Б”	Точки	Голи
1. УСО „Тризуб”	4	3:0
2. УСВТ „Ч. Січ”	4	2:1
3. СК „Леви”	0	1:5

Другого дня, згідно з розкладом змагань, відбулися півфінальні ігри дружин, що зайняли перші два місця в обох групах.

В першому півфіналі зустрілися СК СУМ „Крилаті” – УСВТ „Ч. Січ” – 0:0. Досить завзятий і емоційний змаг, так в нормальному часі, як і в догровці, не приніс бажаних голів. Згідно з правилом турніру судді зарядили серію карних стрілів, в якій переможцями вийшли футболісти „Крилатих” вислідом – 4:3.

В другому півфіналі в поєдинку УСО „Тризуб” – СК „Ватра”, перемогли „Тризубівці” вислідом – 4:0. Переможні голи здобули С. Ладучин – 2 і Л. Касаткін – 2.

В чергових змаганнях за третє місце „Ч. Січ” перемогла СК „Ватру” – 2:0. Переможні голи в цій зустрічі здобули О. Фрижа і Д. Левицький.

Фінальні змагання провели УСО „Тризуб” – СК СУМ „Крилаті” – 0:0. Футболісти обидвох дружин завзято боролися за перемогу, але знову в нормальному часі і в догровці жодний не довелося вийти переможцем, тобто здобути хоч би

єдиного голя. І знову треба було суддям вдатися до процедури карних стрілів, в яких цим разом перемогу здобула дружина „Тризуба” – 3:1.

Склади дружин, що здобули перші три місця в цьому турнірі:

Чемпіон УСО „Тризуб”:

Дж. Костовкіс, Р. Стекелсе, Д. Стекелсе, С. Формосо, В. Карвкоза, І. Штейн, С. Ладучин, А. Клименко, В. Арнсавскас, Л. Касаткін, Д. Тофе, А. Бучкевич. Провідник – М. Юрчак, тренер П. Борецький.

Віце-чемпіон СК СУМ „Крилаті”:

Б. Протас, М. Гованський, Ю. Греб, Н. Мартинюк, В. Лещак, М. Проків, З. Павлишак, В. Круглий, Ю. Гагарін, В. Брик, В. Чухун, С. Казаков, Б. Лонецький, Т. Стромінський, Р. Кенюк, Р. Гриньків, М. Воянош, Ф. Новічев, Д. Ойоник, С. Демченко. Провідники Марко і Стефан Гованські, тренер З. Павлишак.

Третє місце УСВТ „Ч. Січ”:

В. Пардо, Г. Сергійв, Мар. Гординський, Д. Фріга, А. Нинка, Д. Левицький, Д. Колодій, С. Колодій, М. Раковський, А. Панас, Т. Оконел, Р. Головінський, Б. Поритко, С. Сікорський, М. Витвицький, Д. Козюпа. Провідник Мик. Гординський, тренер А. Панас, асистент Г. Сергійв.

Значна більшість змагань пройшла на досить високому технічному рівні, хоч деякі були переплетені непересічною завзятістю, емоціями і навіть пристрастями. В цій ділянці спорту ці чинники бувають на усіх рівнях і усіх країнах світу, де існує палка любов до цього популярного спорту. До цього дуже часто причиноюються ревні любителі, чи, як їх звуть в Україні, – „болільники”. Вони уважають себе „тонкими” знавцями усіх футбольних правил і особливо футбольного суддівства. Отже, протягом минулих років, як і цим разом, ми зустрілися з цим явищем. Але без цього футбол не був би футболом.

По закінченні фінальних змагань відбулася церемонія вручення нагород переможцям. Після коротких виступів голови УСВТ „Ч. Січ” О. Твардовського та голови УСЦАК М. Стебельського, які ще раз подякували учасникам за приїзд на цей турнір та відмітили важливість таких зустрічей, ланковий футбол УСО „Тризуб” Є. Чижович вручив клубові трофеї дружинам, що зайняли три перші місця: УСО „Тризуб”, СК СУМ „Крилаті”, УСВТ „Ч. Січ”.

Індивідуальні трофеї вручено усім футболістам чемпіона і найкращим футболістам турніру – А. Панасові („Ч. Січ”) і А. Бучкевичу („Тризуб”), кращому воротареві турніру – Дж. Костовкісу („Тризуб”), кращому стрільцеві голів – В. Шкунові („Крилаті”).

Фінал чемпіонату УСЦАК і Канади відбудеться між „Тризубом” і СТ „Україна”, Торонто, в цьому місті, 28 серпня.

Омелян Твардовський

Вітрила...

(Закінчення зі стор. 20)

співпраці з американським „Фондом допомоги Дітям Чорнобиля” (керівник Олесь Кузьма) було зібрано 7 тисяч доларів на придбання сучасного медичного обладнання для Рівненської обласної дитячої лікарні. Діти Костопільської санаторної школи, що хворіють церебральним паралічем, одержали пакунки з одягом, взуттям, школярським приладдям. Київська дитяча студія „Троєшки” одержала фінансову підтримку і значно розвинулася.

Розповсюдження інформації про будівництво на Волині собору на честь героїв УПА посприяло у надходженні коштів на його будову. Парафіяни та колишні упівці Волині щиро вдячні за братерську допомогу вірним собору св. Володимира з Чикаго, Михайлові Луцеву з Вірджинії та Миколі Швецеві з Гартфорду.

Минув рік, як вітрильник розпочався з гостинною землею Америки і взяв курс на Австралію – згідно з програмою „Хай світ пізнає Україну”. А щоб українці США не зали-

шилися без „Батьківщини”, я вирішив започаткувати добродійну організацію „Український Центр культури та духовності „Батьківщина”. Бо варто продовжити ту добру справу, яку започаткував вітрильник. Передусім – допомогти найбільш нужденним в Україні. Особливу увагу маємо приділити патріотам та вдовам вояків УПА, адже бідова влада від кращих синів України відвернулася. Маємо в плянах, у випадку підтримки громадськості, створити цикл художніх фільмів про героїку Української Повстанської Армії. Адже це поле майже не оране. Хочемо пожвавити діяльність українського козацтва, концертну діяльність тощо. Отож закликаю вас, брати-українці, усією великою родиною піднімімо вітрила нашої нової „Батьківщини”, наповнімо їх свіжими вітрами єдинодумств та братоловбії.

Чекаю на ваші відгуки та пропозиції, шановні земляки. Адреса: 10387 Valley Forge Dr., Ap. 121, Cleveleand, OH 44310. Тел.: (4400) 885-2272. Електронна адреса: kozakpetro@yahoo.com

Петро Ващик,
колишній помічник капітана вітрильника „Батьківщина”

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

календар подій

21 ЛИПНЯ

Гуцульська вечір. Виступ Олі Ходоби-Фриз і Андрія Мілавського.

24 ЛИПНЯ

Забава – „Галичани” – год. 10-та веч.

28 ЛИПНЯ

Гуцульська вечір. Виступ Олі Ходоби-Фриз і Андрія Мілавського.

31 ЛИПНЯ

Виставка кераміки Дарії „Диці” Ганушевської.
Забава – „Черес” – год. 10-та веч.

1 СЕРПНЯ

Відкриття тенісових змагань.
Виступ тріо Аскольда Бука.

1 – 6 СЕРПНЯ

Тиждень гольфа на Союзівці.

6 СЕРПНЯ

Кабарет Рона Кагута і Ігоря Бачинського – год. 10-та веч. (тільки для дорослих).

7 СЕРПНЯ

Концерт „Бараболя” на свіжому повітрі у „Веселці” – год. 2-га по пол.
Мистецька виставка родини Козаків.
Забава – „Буря” – 10 год. веч.

6 – 8 СЕРПНЯ

Другий річний „Sports Jamboree”.

13 СЕРПНЯ

„Pub night” – до звуків оркестри „Луна”.

14 СЕРПНЯ

Забава – „Луна” – 10 год. веч.

14 СЕРПНЯ

Вибір Міс Союзівки.

15 СЕРПНЯ

Фестиваль – день Івано-Франківської області – інформації в наступних числах „Свободи”.

8 – 21 СЕРПНЯ

Традиційний український танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської.

21 СЕРПНЯ

Концерт таборової танцювальної групи ім. Роми Прийми Богачевської і виступ Олі Ходоби-Фриз, год. 8-ма веч.
Забава – „Фата Моргана” – 10 год. веч.

14 – 22 СЕРПНЯ

Тиждень клубу „Suzie – Q”.

22 СЕРПНЯ

Фестиваль – день Тернопільської області, – інформації в наступних числах „Свободи”.

28 – 29 СЕРПНЯ

Фестиваль – дні Львівської області.
Забава – інформації в наступних числах „Свободи”.

3 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Луна” – год. 10 веч.

4 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Фата Моргана” і „Темпо”.

5 ВЕРЕСНЯ

Забава – „Темпо” і „Ворони”.

ВІД КАЛІФОРНІЇ ДО НЬЮ ЙОРКУ

Українська Федеральна Кредитна Спілка запрошує вас в наші нові філії: Сакраменто (Каліфорнія) та Сиракюз (Нью Йорк).

Взірцева обслуга та широкий вибір послуг стоять в основі нашого успіху. Ми пропонуємо повний спектр фінансових послуг, від моргеджів та комерційних позик до кредитних карток та електронної сплати рахунків. Завітайте на наш вебсайт www.rufcu.org, зателефонуйте на (877) 968-7828 або відвідайте наші філії!

Тамара Денисенко
Генеральний Менеджер/CEO

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

UKRAINIAN FCU Albany

1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel: (518) 266-0791
Fax: (518) 266-0791

UKRAINIAN FCU Rochester (Main Office)

824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

UKRAINIAN FCU Syracuse

211 Tompkins Street
Syracuse, NY 13204
Tel: (315) 471-4074
Fax: (315) 474-2328

UKRAINIAN FCU Sacramento

6029C San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Tel: (916) 721-1188
Fax: (916) 721-5551

Out of State, Call Toll Free 1-877-968-7828 — Audio Response Line: 585-544-4019

PayWISE
ONLINE BILL PAYMENT

RUFCDirect
www.rufcu.org

(212) 614-3283

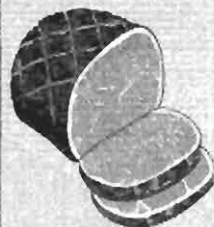

Ukrainian East Village Restaurant

BUFFET-STYLE CATERING

140 SECOND AVENUE
(BET 8th & 9th STS.)

NEW YORK, NY 10003

**ЙОСИФ
КУПЧАК**

ВЛАСНИК

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

“СВОБОДА” запрошує до праці продавців реклами

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи рекламні оголошення та передплатників для „Свободи“, а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на тел.: (973) 292-9800, дод. 3040

**MEEST - the choice
for people who want to save
their money!**

NEW SERVICE!

Express delivery
of parcels to Ukraine
in 3-5 business days!

**MONEY ORDERS
PARCELS LETTERS**

the fastest delivery
to Ukraine &
CIS countries

**Money transfers
in minutes**

* some restrictions
may apply

**The only direct-to-recipient
delivery of money transfers!**

MEEST - always reliable!

**MEEST uses the best quality ocean freight and
air cargo services, operates daily shipments. We
will pick parcels up directly from your home.
Monitor your own shipment from start to finish with
real-time tracking system!**

For sales representatives in your area
and for further information, please call toll free

1-800-288-9949

Mrs. Roma Psychic

Palm - Cards - Crystal Ball Readings
"Tells your past as it was, present as it is, future as it will be."
Helps with all matters of life

God gifted over 50 years exp. Spiritual guiance, 99% accuracy. I will give you advice by phone or mail. I help with love, business, health and marriage. I will tell you what the future holds. If you call, receive one free question. If you write to me, send \$15.00 donation, your DOB, name, address and three questions to receive a gift from the holy land and your reading.

Польська ворожка
301-230-1960

or
12004 Galena Road, Rockville, MD 20852

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Великодній“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

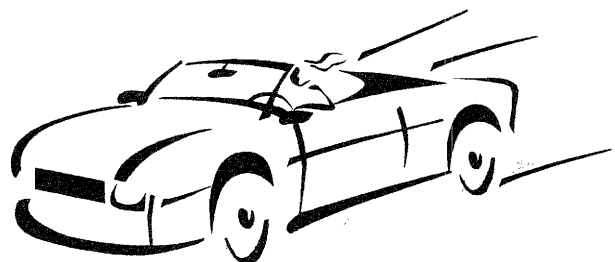
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.

Ціна \$ 99 за 51 ф.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише 55 дол.

Якщо Ви ще не
придбали **нове**
авто, то саме зараз
час на купівлю!

1 рік - **2.50%**

2 роки- **3.25%**

3 роки- **3.75%**

5 років- **4.50%**

Нові авта!!!

2.50%

ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА
КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива

Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІІ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

• КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ •

**ПРОДАЄТЕ
СВІЙ БУДИНОК?**

Зателефонуйте до нас!

Купуємо
6-60 родинні будинки**Charles Podpirka**

JRC Management LLC

(718) 459-1651**Друкарня****COMPUTOPRINT Corp.**Established 1972
Clifton, New Jersey**виконує друкарські роботи:**

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!****973-574-8800**Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com**РЕСОРТ НАД МОРЕМ****VILLA „LIDIA“****SUZANNA SAPOWYCZ**

128 E. Crocus Rd.

Wildwood Crest, NJ 08260

Tel. (609) 522-3348

• ПРАЦЯ •

Українка шукає
працю по догляду за
старшими особами.
Тел.: (732) 302-2450

• ЗНАЙОМСТВА •

Дівчина, проживаюча в Нью-Йорку,
30 років, медичний працівник,
бажає познайомитись з громадя-
нином США для створення сім'ї.**Тел.: (646) 479-2372**Понад 30,000 читачів
тижнево дивяться
на реклами!
**ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!**Український Народний Союз пошукує осіб
зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку).Вимагаємо знання англійської мови та
професійного вишколу (ліцензії).Платимо комісове на рівні з американськими установами, та
даємо списки проспектів.

Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018**ALBATROSS TRAVEL, Inc.**

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Карибах і Гавайях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

„FINNAIR“

Ст. Пітербург \$660 + податок (RT)
Москва \$610 + податок (RT)
Рига \$610 + податок (RT)
Вільно \$610 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:****„MALEV“** (Мадярська авіалінія) до Києва – \$ 560 + податок (RT)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083**Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973**<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
DNIPRO CO.**В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 взірців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

**SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
Федеральна Кредитова Кооператива СУМА
Пропонує****Найновіші, Найшвидші і Найвигідніші Послуги.**

- Вікно Каса (Drive thru teller window)
- Mon-Tu: 8:00 A.M. – 3:00 P.M. Fri: 8:30 A.M. – 8:00 P.M.
- АТМ машина – 24 години, 7 днів
- Додаткові години урядування
- Обслуга від понеділка до суботи
- Ранні і вечірні години урядування
- Позики на землю (vacant land loans)
- Позики на будову (construction loans)

Тільки у нашій кредитівці СУМА в Йонкерсі Вам не потрібно
шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати із
машини. Всі Ваші фінансові справи можна поладити дуже
швидко через Вікно Каси (Drive – thru teller window), а також
дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.**Головне Бюро:**

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Monday-Thursday: 9:00 A.M. – 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M. – 8:00 P.M.

Філія у Йонкерсі:

301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. – 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M. – 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA

E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стемфорді:

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday:
4 P.M. – 8 P.M.

Філія у Спрінг Валі:

Ukrainian Hall
16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977
Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335
Tuesday, Friday:
5:30 P.M. – 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

R.P. Drago Funeral Home, Inc.

Louis G. Pillari – Funeral Director

43-10 30th Avenue
Long Island City, NY 11103
(718) 278-0089

Українська обслуга

Owned by the Podpirka Family**Oblast Memorials**

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ**~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ**НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

В Сороковий день відходу у вічність
нашого найдорожчого ТАТА і ДІДА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ГАЙВАСА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

24 липня 2004 р., о год. 7-й ранку, в церкві св. Михаїла,
Львів;

24 липня 2004 р., о год. 9-й ранку, в церкві Христа Царя,
Філадельфія, Па.;

24 липня 2004 р., о год. 6-й веч., в церкві св. Івана Хрестителя,
Гантер, Н.Й.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

РОДИНА

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу нашої найдорожчої
МАМЦІ, БАБЦІ, ТЕТІ і ТЕЩІ

бл. п.

КАТЕРИНИ КОВШЕВИЧ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

за душу Покійної.

31 липня 2004 р. – церква св. Івана Хрестителя,
Гантер, Н.Й.;

31 липня 2004 р. – церква св. Юра,
Львів;

31 липня 2004 р. – церква св. Йосафата,
Трентон;

2 серпня 2004 р. – церква св. Івана Хрестителя,
Ньюарк.

Родину, знайомих і приятелів просимо згадати
Покійну в молитвах у ці дні.

Дочка – ХРИСТИНА К. ДУРБАК
зять – БОГДАН ГАСЮК
внуки – СОФІЯ і ОЛЕГ-РОМАН
сестрінка – АНЯ БОЙЦУН-СЕВИДЖ із синами
ЧАРЛЕМ і МИХАЙЛОМ.

З глибоким жалем ділимося з рідними, приятелями і науковими
співпрацівниками сумною вісткою, що після важкої недуги, 17 травня
2004 р., в Інсбруці, Австрія, відійшов від нас у вічність наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

д-р філ. ЛЕВ БІЛАС

нар. 7 серпня 1922 р.

У смутку залишені:

дружина – МАРТА
дочки – РОКСАНА з родиною
– РОМАНА з родиною
– ОЛЯ

та ближча і дальша родина і приятелі.

Покійний залишив по собі незабутню пам'ять про люблячого
чоловіка, турботливого і відданого батька та дідуса, вірного товариша
та видатного науковця. Залишив на цьому світі згадку про себе як про
добру людину і свідомого українця.

Вічна Йому пам'ять!

В ДЕНЬ СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА

буде відправлено

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

у світлу пам'ять

ДАРІЇ, ВОЛОДИМИРА, ЮРІЯ ТА ІГОРЯ СТАРОСОЛЬСЬКИХ

Відправа – 28 липня 2004 р., о год. 10-й ранку
в церкві св. Івана Хрестителя, в Гантері, Нью-Йорк.

Ділимося сумною вісткою, що 27 червня 2004 р. відійшла
у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА та БАБЦЯ

бл. п.

ІРИНА МАКАР (з дому ГОФМАН)

В глибокому смутку залишені:

чоловік – АНДРІЙ
син – ІВАН з дружиною ХРИСТЕЮ та донькою ОРІЯНОЮ
тесті – ІВАН та ТЕТЯНА МАКАРІ
свати – д-р БРОНІСЛАВ та ОРИСЯ ГОРСЬКІ
родина – МАКАРІВ
та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Канаді та Польщі.

ПАРАСТАС відбувся 1 липня 2004 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в
Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2 липня в церкві св. Юра в Нью-Йорку. Тіло
Покійної спочиває на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в
С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Нехай буде вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою, що 6 липня 2004 р. на 92-му році життя
відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ КОРИБУТЯК-ВЕРБИЦЬКА з дому СЕМЕНЮК-СОКОЛОВСЬКА

У глибокому смутку залишені:

доньки	- ОЛЬГА ДУДЯК та МАРТА ТЕЙЛЬОР з дому КОРИБУТЯК
внуки	- ХРИСТИНА ДУДЯК-ДЕВІС з мужем СТІВЕНОМ
	- РОМАШКА ДУДЯК-ВІЛЬГЕЛЬМ з мужем МАРКОМ
	- КАЛИНА ДУДЯК-ПІТОТ з мужем ГЕНРІ
	- ТАМАРА ДУДЯК-МЕЙДЕР з мужем КРІСТОФЕРОМ
	- РІЧАРД ТЕЙЛЬОР
	- ГРЕГОРІ (GREGORY) ТЕЙЛЬОР
правнуки	- ЛУКА, ДАНИЛО
	- АННА, ОЛЕНКА
	- МАРІЧКА
	- МАКСИМ-СТЕФАН

та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Йосифа; поховання на
цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 4 липня 2004 р.
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ВАРШОНА

нар. 6 жовтня 1926 р. в Жулиці, пов. Золочів, Україна.

Покійний був членом розвідки ОУН, членом Пласту в Україні, СУМУ в Америці, членом ООЧСУ, УККА, довголітнім секретарем 266 Відділу УНСоюзу, провідником Українсько-Американського клубу в Амстердамі, трастистом і членом церкви св. Миколая в Амстердамі. Від 1951 до 1954 р. був санітаром в американському війську під час Корейської війни. 54 роки жив в Амстердамі і був активним в громаді. Був знаним кравцем.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 липня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Миколая в Амстердамі, Н.Й., а відтак на церковному цвинтарі.

Залишені у глибокому смутку:

дружина	- ОЛЕНА з дому БАБИЧ
син	- МИХАЙЛО з дружиною ЛИНН
дочка	- МАРІЯ РИМАРУК з мужем ЮРКОМ
внуки	- АНДРІЙ і СОНЯ РИМАРУКИ
брат	- БОГДАН з родиною в Україні
сестра	- ВЕРОНІКА ЮРЦАН з родиною в Україні

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять покійного Володимира можна складати пожертви
на: St. Nicholas Ukrainian Catholic Church,
c/o Michael Warshona, 14 Tremont Ave., Amsterdam, NY 12012.

В ПЕРШУ НЕЗАБУТНЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ЯРОСЛАВА ОВАДА

який відійшов у вічність 24 липня 2003 р.

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 24 липня 2004 р., о год. 11-й ранку,

в українській католицькій церкві
св. Івана Хрестителя, в Гантері, Н.Й.

Після Панахиди о год. 12-й дня відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА

на цвинтарі St. Francis de Sales, Elka Park, Hunter, NY

Про молитви за душу Покійного ЯРОСЛАВА просять

дочки	- ХРИСТИНА
	- ЯРОСЛАВА з чоловіком КЕНОМ і дітьми.

У смутку повідомляємо, що в понеділок, 12 липня 2004 р. відійшла
у Божу вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА

бл. п.

АННА МАЦ

нар. 14 вересня 1925 р. в Дрогобичі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 16 липня 2004 р. в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., а відтак на українському цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

В смутку залишились:

доньки	- ХРИСТИНА БОЗАЧИК з чоловіком ІВАНОМ
	- ГАЛЯ ЖУКЕВИЧ з чоловіком ЯНУШЕМ
брат	- РОМАН з дружиною ФЕРНАНДОЮ в Бразилії
внуки	- АНДРІЙ, ДАНИЛО з дружиною ПАЛОЮ і ДИЛАН
сестра	- МАРУСЯ з родиною в Дніпропетровську, Україна.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 8 червня 2004 р.
з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ТЕОФІЛІЯ (ТЕО) ПЕТРИК

нар. 6 березня 1920 р. в Малет, пов. Парана, Бразилія.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10 червня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Про молитви за спокій душі Покійної просять

РОДИНА

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого незабутнього дорогого МУЖА

бл. п.

скульптора

МИХАЙЛА ЧЕРЕШНЬОВСЬКОГО

буде відправлено

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ.

20 липня 2004 р., о 8-й год. ранку
в церкві св. Михаїла в Гартфорді, Кон.

Друзів, приятелів і знайомих
прошу в цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина ЛЮДМИЛА

Вранці, 21 червня 2004 р., в 43 роки життя
несподівано помер наш дорогий СИН

св. п.

МАРКО ВАРВАРІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного і поховали його на православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

„Вогонь який згорає передчасно освітлює найбільш яскраво“.

В глибокій скорботі залишились:

батьки – д-р ЄВГЕН і ТАМАРА
брати – д-р ВАСИЛЬ
– ТАРАС з дружиною д-р МОНІКОЮ
племінник – ТАРИК-АЛЕКСАНДР
і широка родина ВАРВАРОВИХ.

Нехай милосердний Господь
прийме Його ніжну і чутливу душу
в свої обійми.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

повідомляє своїх членів, що
13 червня 2004 р. в Орландо, Фла.,
відійшла у вічність

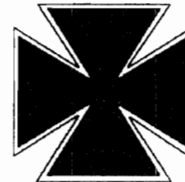
св. п.

МАРІЯ ЛИСОГІР

Покійна Марія із своїм мужем Йосифом, були спів-головами
Комітету для вшанування Особи Року, та довгі роки були
активними членами Українського Інституту Америки.

Мужеві ЙОСИФОВІ, одному із засновників УІА,
членові Ради Директорів висловлюємо наші глибокі співчуття.

Вічна її пам'ять!

СТАНІЦЯ БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ
1-ої УД УНА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Ділимося сумною вісткою з членами
і українською громадою,
що 29 червня 2004 р. на 77-му році
життя відійшов у засвіти колишній
голова станиці, голова Суспільної Опіки,
член Крайової Управи

св. п.

ВОЛОДИМИР СІМКІВ

Похорон відбувся 2 липня 2004 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі.

Дружині МЕРІ, синам МАРКОВІ, АНДРІЄВІ,
сестрі ЄВГЕНІЇ, братаві МАРЯНОВІ,
ближчій і дальшій родині
висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ І
ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз
діляться сумною вісткою з членами й українським
громадянством, що 1-го липня 2004 р. у Філядельфії, на 88 році
багатотрудивого життя перенісся у Божу вічність

бл. п.

ОМЕЛЯН ОРТИНСЬКИЙ

Уродженець Ортинич, що на Західній Україні, довголітній член ОУН в
Україні. Вояк Дружини Українських Націоналістів, учасник підпілля ОУН
на Донбасі, під час Другої світової війни, ув'язнений німцями в Сталіно, пі-
сля звільнення продовжував свою діяльність у підпіллі, будучи одночасно
перекладачем німецької мови. Член ОУНз, Середовища УГВР і Об'єднання
Прихильників Визвольної Боротьби України та активний діяч церковних і
громадських організацій.

Дочці МАРТІ і синові ТАРАСОВІ з родинами складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

В глибокому смутку ділимося з приятелями і знайомими
сумною вісткою, що 14 червня 2004 р. відійшов у вічність
наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ЛЮБОМИР ТАТУХ

нар. 3 березня 1924 р. у м. Дрогобичі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 червня з церкви св. Йосафата на цвинтар
Воскресіння у Монт Клеменс.

У глибокому смутку залишені:

дружина – ВЕЛТА
сини – ДЕНИС з донями ГАБРІЄЛОЮ і АДРІАНОЮ
– МАРТИН з дружиною ЛОРЕЮ
ближча і дальша родина в Україні і на поселеннях.

Вічна йому пам'ять!

З жалем повідомляємо, що в суботу, 3 липня 2004 р. відійшла у Божу вічність
на 91-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ

св. п.

РОСТИСЛАВА ЕМІЛІЯ КАЧАЛА
з дому ІВАНЧУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 7 липня 2004 р. в українській ка-
толицькій церкві Успіння Божої Матері в Перт Амбої, Н. Дж., а похоронено Покійну
у спільному мавзолеї на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

син – д-р АНДРІЙ з дружиною НАТАЛІЄЮ
внуки – СТЕФАН, ТАІСА, АЛЕКСАНДРА
сестри – ОРИСЯ з чоловіком, дітьми, внуками і правнуками
– НАДЯ ІВАНЧУК з родиною
та ближча і дальша родина.

Вічна її пам'ять!

Замість квітів просимо складати датки на Children of Chernobyl Relief Fund
272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

COMPLETE MORTGAGE SERVICE

Бізнесові, комерційні і персональні позички

ПРОМІНЬ СВІТЛА в моргеджових лабіринтах

1-ий позиковий „брокер“ у Філадельфії.

Понад 10 років досвіду!!!
Спеціальна програма:

1.25% незмінна позичка на 30 років

Увілнено моргеджі у 50 штатах

No Points
No Application Fee
No PMI
No Commitment Fee
No Mortgage Broker Fee
Безкоштовна консультація

Спеціальні програми для людей з поганою кредитною історією, або без кредитної історії!
Ми не обіцяємо - ми робимо!

Approved with PA Department of Banking
Toll Free 866-896-7277
www.whymortgage.com

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel./fax: (908) 782-5451
Matawan 9@optonline.net

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забава, фестивалі.
Святкування роковин.
ОПЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
929 дол. + tax (round trip)
529 дол. + tax (one way)
Київ
799 дол. + tax (round trip)
450 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

16.9¢/min
CALL УКРАЇНА

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards.
calls to Ukraine from 7.6¢/min.

1-800-448-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

JOHN A. LIPOWSKI, ESQ
АДВОКАТ
60 Washington Street,
Morristown, NJ 07963

- Компенсації в наслідок аварії на роботі
- Банкрутство

Безкоштовні консультації в адвокатському бюро
(973) 540-9127

- Багаторазові 5-річні візи в Україну за 185 дол.
- Сприяємо в оформленні і отриманні українських паспортів нового зрізця.

XENIA AGENCY
10241 Rt. 23A,
Hunter, NY 12442
Тел.: (518) 263-4391

СВЯТКУЄМО 90-ту РІЧНИЦЮ
РОЗПРОДАЖ КНИЖОК
15% - 50%
12 - 31 липня 2004 р.
Українська Книгарня
Едмонтон
1-866-422-4255
ukrbkst@telusplanet.net
www.ukrainianbookstore.com

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189**в Торонто (416) 761-9105**

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ**ВІЗИ • АВІАКВИТКИ****ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США****СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ**

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!